

Úradný vestník

L 334

Európskej únie

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 53

17. decembra 2010

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 ⁽¹⁾** 1

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) ⁽¹⁾** 17

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

Cena: 7 EUR

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1177/2010

z 24. novembra 2010

o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 91 ods. 1 a článok 100 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Cieľom akcie Únie v oblasti námornej dopravy a vnútrozemskej vodnej dopravy by malo byť okrem iného zabezpečenie vysokej úrovne ochrany cestujúcich, ktorá je porovnateľná s inými druhmi dopravy. Okrem toho by sa mali v plnej miere zohľadniť požiadavky ochrany spotrebiteľov vo všeobecnosti.

- (2) Keďže cestujúci v námornej doprave a vnútrozemskej vodnej doprave je slabšou stranou zmluvy o doprave, všetkým cestujúcim by sa mala poskytovať minimálna úroveň ochrany. Nič by nemalo dopravcom brániť ponúknuť zmluvné podmienky, ktoré sú pre cestujúcich výhodnejšie ako podmienky ustanovené v tomto nariadení. Zároveň však cieľom tohto nariadenia nie je zasahovať do obchodných vzťahov medzi podnikmi, pokiaľ ide o prepravu tovaru. Na účely tohto nariadenia by sa najmä dohody medzi cestným dopravcom a dopravcom nemali chápať ako zmluvy o doprave, a preto by podľa tohto nariadenia nemali v prípade meškania oprávňovať cestného dopravcu alebo jeho zamestnancov na náhradu.

- (3) Ochrana cestujúcich by sa mala vzťahovať nielen na osobnú dopravu medzi prístavmi nachádzajúcimi sa na území členských štátov, ale aj na osobnú dopravu medzi uvedenými prístavmi a prístavmi nachádzajúcimi sa mimo územia členských štátov, pričom by sa malo vziať do úvahy riziko narušenia hospodárskej súťaže na trhu osobnej dopravy. Pojem „dopravca Únie“ by sa mal preto na účely tohto nariadenia vykladať čo najširšie, avšak bez toho, aby to ovplyvnilo iné právne akty Únie, ako sú nariadenie Rady (EHS) č. 4056/86 z 22. decembra 1986, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania článkov 85 a 86 zmluvy na námornú dopravu ⁽³⁾ a nariadenie Rady (EHS) č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kabotáž) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 317, 23.12.2009, s. 89.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ C 184 E, 8.7.2010, s. 293), pozícia Rady v prvom čítaní z 11. marca 2010 (Ú. v. EÚ C 122 E, 11.5.2010, s. 19), pozícia Európskeho parlamentu zo 6. júla 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 11. októbra 2010.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 364, 12.12.1992, s. 7.

- (4) Z vnútorného trhu osobnej námornej a vnútrozemskej vodnej dopravy by mali mať prospech všetci občania. V dôsledku toho by zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou, či už spôsobenou zdravotným postihnutím, vekom alebo iným faktorom, mali mať možnosť využívať služby osobnej dopravy a vykonávať výletné plavby, ktoré sú porovnateľné s možnosťami ostatných občanov. Zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou majú tie isté práva ako všetci ostatní občania, pokiaľ ide o voľný pohyb, slobodu výberu a nediskrimináciu.
- (5) Členské štáty by mali podporovať využívanie verejnej dopravy a používanie integrovaných cestovných lístkov s cieľom optimalizovať využívanie a interoperabilitu rôznych druhov dopravy a jej poskytovateľov.
- (6) Na základe článku 9 Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím a s cieľom poskytnúť zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou možnosti cestovať námornou a vnútrozemskou vodnou dopravou porovnateľné s možnosťami ostatných občanov by sa mali ustanoviť pravidlá pre nediskrimináciu a pomoc počas cesty. Týmto osobám by sa preto mala doprava umožňovať, a nie odmieťať, s výnimkou dôvodov, ktoré sú opodstatnené z hľadiska bezpečnosti a ustanovené príslušnými orgánmi. Mali by požívať právo na pomoc v prístavoch a na palube osobných lodí. V záujme sociálneho začlenenia by sa dotknutým osobám mala táto pomoc poskytovať bezplatne. Dopravcovia by mali ustanoviť podmienky prístupu, pokiaľ možno pomocou európskeho normalizačného systému.
- (7) Pri rozhodovaní o projektoch prípadných nových prístavov a terminálov a v rámci väčších prestavieb by mali orgány, ktoré sú zodpovedné za tieto priestory a zariadenia, zohľadniť potreby zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou, najmä pokiaľ ide o prístupnosť, pričom osobitnú pozornosť by mali venovať požiadavkám vyplývajúcim z tzv. zásady koncepcie pre všetkých. Dopravcovia by mali zohľadniť tieto potreby pri rozhodovaní o projektoch nových a prestavovaných osobných lodí v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/87/ES z 12. decembra 2006, ktorou sa stanovujú technické požiadavky na pravidlá vnútrozemskej plavby ⁽¹⁾ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/45/ES zo 6. mája 2009 o bezpečnostných pravidlách a normách pre osobné lode ⁽²⁾.
- (8) Pomoc poskytovaná v prístavoch nachádzajúcich sa na území členského štátu by okrem iného mala umožniť zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou pokračovať z určeného bodu príchodu do prístavu na osobnú loď a z osobnej lode do určeného bodu odchodu v prístave vrátane nalodenia a vylodenia.
- (9) Pri organizovaní pomoci zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou a pri odbornej príprave svojho personálu by mali dopravcovia spolupracovať s organizáciami zastupujúcimi zdravotne postihnuté osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou. Pri tejto práci by mali tiež zohľadňovať príslušné ustanovenia Medzinárodného dohovoru a kódexu o normách výcviku, vydávaní osvedčení a strážnej službe námorníkov, ako aj odporúčanie Medzinárodnej námornej organizácie (International Maritime Organisation – IMO) o konštrukcii a prevádzke osobných lodí, ktorá spĺňa potreby starších a zdravotne postihnutých osôb.
- (10) Ustanovenia upravujúce nalodovanie zdravotne postihnutých osôb alebo osôb so zníženou pohyblivosťou by nemali mať vplyv na všeobecné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na nalodovanie cestujúcich a ktoré sú ustanovené v platných medzinárodných predpisoch, predpisoch Únie alebo vnútroštátnych predpisoch.
- (11) V právnych aktoch Únie vzťahujúcich sa na práva cestujúcich by sa mala zohľadňovať potreba cestujúcich, najmä zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou, používať rôzne druhy dopravy a plynulo medzi nimi prestupovať, v súlade s uplatniteľnými bezpečnostnými predpismi pre prevádzku lodí.
- (12) Cestujúci by mali byť v prípade zrušenia alebo meškania akejkoľvek osobnej dopravy alebo výletnej plavby primerane informovaní. Tieto informácie by mali cestujúcim pomôcť prijať potrebné opatrenia a v prípade potreby získať informácie o alternatívnych spojeniach.
- (13) Problémy, ktoré zažívajú cestujúci z dôvodu zrušenia alebo dlhého meškania ich spoja, by sa mali zmenšiť. V záujme toho by sa mala cestujúcim poskytovať primeraná starostlivosť a možnosť zrušiť svoju cestu a nechať si preplatiť cestovné lístky alebo dosiahnuť presmerovanie trasy za uspokojivých podmienok. Vhodné ubytovanie pre cestujúcich nemusí nevyhnutne pozostávať z hotelových izieb, ale aj z iného vhodného ubytovania, ktoré je k dispozícii, v závislosti najmä od okolností týkajúcich sa každej konkrétnej situácie, vozidiel cestujúcich a charakteristických znakov lode. V tejto súvislosti a v riadne odôvodnených prípadoch mimoriadnych a naliehavých okolností by dopravcovia mali byť schopní plne využiť dostupné príslušné zariadenia v spolupráci s civilnými orgánmi.

(1) Ú. v. EÚ L 389, 30.12.2006, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 163, 25.6.2009, s. 1.

- (14) Dopravcovia by mali zabezpečiť vyplatenie náhrady cestujúcim v prípade zrušenia alebo meškania spojenia vo výške určitého percentuálneho podielu z ceny cestovného lístka okrem prípadov, keď je zrušenie alebo meškanie spôsobené poveternostnými podmienkami ohrozujúcimi bezpečnú prevádzku lode alebo mimoriadnymi okolnosťami, ktorým by sa nedalo zabrániť ani vtedy, ak by sa prijali všetky primerané opatrenia.
- (15) Dopravcovia by v súlade so všeobecne akceptovanými zásadami mali znášať bremeno dokazovania skutočnosti, že zrušenie alebo meškanie spôsobili takúto poveternostnú podmienku alebo mimoriadne okolnosti.
- (16) Poveternostné podmienky ohrozujúce bezpečnú prevádzku lode by mali okrem iného zahŕňať silný vietor, rozbúrené more, silný prúd, sťažené podmienky spôsobené výskytom ľadu a extrémne vysokú alebo nízku hladinu vody, hurikány, tornáda a záplavy.
- (17) Mimoriadne okolnosti by mali okrem iného zahŕňať prírodné katastrofy, ako sú požiare a zemetrasenia, teroristické útoky, vojny a vojenské alebo občianske ozbrojené konflikty, povstania, vojenskú alebo nezákonnú konfiškáciu, pracovné konflikty, vyloženie chorej, zranenej alebo mŕtvej osoby, pátracie a záchranné operácie na mori alebo vnútrozemských vodných cestách, opatrenia potrebné na ochranu životného prostredia, rozhodnutia prijaté orgánmi riadiacimi premávku alebo prístavnými orgánmi, alebo rozhodnutia príslušných orgánov v oblasti verejného poriadku a bezpečnosti, ako aj rozhodnutia na pokrytie náliehavých dopravných potrieb.
- (18) Dopravcovia by za účasti zainteresovaných strán, profesionálnych združení a združení zákazníkov, cestujúcich, zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou mali spolupracovať v záujme prijatia opatrení na vnútroštátnej alebo európskej úrovni na zlepšenie starostlivosti a pomoci poskytovanej cestujúcim pri prerušení ich cesty, predovšetkým v prípade dlhých meškaní alebo zrušenia cesty. Vnútroštátne orgány zodpovedné za presadzovanie by mali byť informované o uvedených opatreniach.
- (19) Súdny dvor Európskej únie už rozhodol o tom, že na problémy, ktoré viedli k zrušeniu alebo meškaniu, sa pojem mimoriadnych okolností môže vzťahovať len do tej miery, ak vyplývajú z udalostí, ktoré nepatria do bežne vykonávanej činnosti príslušného dopravcu a vymykajú sa jeho priamemu vplyvu. Treba poznamenať, že poveternostné podmienky ohrozujúce bezpečnú prevádzku lode sa skutočne vymykajú kontrole dopravcu.
- (20) Toto nariadenie by nemalo mať vplyv na práva cestujúcich ustanovené smernicou Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb ⁽¹⁾. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na prípady, keď sa turistický zájazd zruší z iných dôvodov, ako je zrušenie osobnej dopravy alebo výletnej plavby.
- (21) Cestujúci by mali byť plne informovaní formou prístupnou pre všetkých o svojich právach podľa tohto nariadenia, aby mohli tieto práva účinne využívať. Práva cestujúcich by mali zahŕňať získavanie informácií o osobnej doprave alebo výletnej plavbe pred začiatkom a počas cesty. Všetky základné informácie poskytované cestujúcim by sa mali poskytovať aj vo formátoch prístupných pre zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou, ktoré by cestujúcim umožnili prístup k rovnakým informáciám, napríklad ak použijú textový, Braillov, audio, video a/alebo elektronický formát.
- (22) Cestujúci by mali mať možnosť využívať svoje práva prostredníctvom vhodných a prístupných postupov predkladania sťažností, ktoré zavedú dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov v rámci svojich príslušných oblastí pôsobnosti, alebo prípadne predložením sťažností orgánom, ktoré na tento účel určí dotknutý členský štát. Dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov by mali na sťažnosti zo strany cestujúcich reagovať v stanovenej lehote, vzhľadom na to, že nereagovanie na sťažnosť by sa mohlo použiť proti nim.
- (23) Sťažnosť týkajúca sa pomoci v prístave alebo na palube lode by sa mala pokiaľ možno adresovať orgánu alebo orgánom, ktoré určí na presadzovanie tohto nariadenia členský štát, v ktorom sa nachádza prístav nalozenia, a v prípade osobnej dopravy z tretej krajiny štát, v ktorom sa nachádza prístav vylozenia, pričom sa zohľadňujú postupy určené členskými štátmi na predkladanie sťažností.
- (24) Členské štáty by mali zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia a určiť príslušný orgán alebo príslušné orgány na vykonávanie úloh súvisiacich s kontrolou vykonávania tohto nariadenia a jeho presadzovaním. Toto nemá vplyv na právo cestujúcich využiť na súdoch právne prostriedky nápravy podľa vnútroštátneho práva.
- (25) Orgán alebo orgány poverené presadzovaním tohto nariadenia by mali byť nezávislé od obchodných záujmov. Každý členský štát by mal vymenovať aspoň jeden orgán, ktorý by v prípade potreby mal mať právomoc a schopnosť

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59.

vyšetrovať jednotlivé sťažnosti a zjednodušovať urovnávanie sporov. Cestujúci by mali mať nárok dostať od povereného orgánu odôvodnenú odpoveď v primeranej lehote. Vzhľadom na význam spoľahlivých štatistík pre vykonávanie tohto nariadenia, najmä s cieľom zabezpečiť jeho jednotné uplatňovanie v celej únii, by správy vypracované týmito orgánmi mali obsahovať, pokiaľ možno, štatistiky o sťažnostiach a ich riešeníach.

- (26) Členské štáty by mali stanoviť sankcie uplatniteľné na porušenia tohto nariadenia a zabezpečiť uplatňovanie týchto sankcií. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (27) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zabezpečiť vysokú úroveň ochrany a pomoci cestujúcim vo všetkých členských štátoch a zabezpečiť, aby hospodárske subjekty pôsobili podľa harmonizovaných podmienok na vnútornom trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (28) Presadzovanie tohto nariadenia by malo vychádzať z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa) ⁽¹⁾. Uvedené nariadenie by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (29) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽²⁾ by sa mala prísne dodržiavať a presadzovať, aby sa zabezpečilo rešpektovanie súkromia fyzických a právnických osôb a aby požadované informácie a správy slúžili výlučne na plnenie povinností, ktoré sú ustanovené v tomto nariadení, a nepoužívali sa v neprospech týchto osôb.
- (30) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané predovšetkým Chartou základných práv Európskej únie, uvedené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa ustanovujú pravidlá námornej a vnútrozemskej vodnej dopravy týkajúce sa:

- nediskriminácie medzi cestujúcimi, pokiaľ ide o podmienky dopravy ponúkané dopravcami;
- nediskriminácie a pomoci zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou;
- práv cestujúcich v prípade zrušenia alebo meškania spojenia;
- minimálnych informácií, ktoré sa majú poskytnúť cestujúcim;
- vybavovania sťažností;
- všeobecných pravidiel presadzovania.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

- Toto nariadenie sa uplatňuje vo vzťahu k cestujúcim:
 - v osobnej doprave, keď sa prístav nalodenia nachádza na území členského štátu;
 - v osobnej doprave, keď sa prístav nalodenia nachádza mimo územia členského štátu a prístav vylodenia sa nachádza na území členského štátu, ak dané spojenie prevádzkuje dopravca Únie v zmysle článku 3 písm. e);
 - na výletnej plavbe, keď sa prístav nalodenia nachádza na území členského štátu. Na týchto cestujúcich sa však nevzťahujú článok 16 ods. 2, články 18 a 19 a článok 20 ods. 1 a 4.
- Toto nariadenie sa neuplatňuje vo vzťahu k cestujúcim:
 - na lodiach, ktoré sú certifikované na prevoz najviac 12 cestujúcich;
 - na lodiach, ktorých posádka zodpovednú za prevádzku lode tvoria najviac tri osoby, alebo ak dĺžka trasy celkovej osobnej dopravy je menej ako 500 metrov jednosmerne;
 - na exkurziách a výletoch, ktoré nie sú výletnými plavbami, alebo

d) na lodiach, ktoré nie sú poháňané mechanickými prostriedkami, a na pôvodných historických osobných lodiach a ich jednotlivých replikách, ktoré boli navrhnuté pred rokom 1965 a postavené prevažne z pôvodných materiálov a ktoré sú certifikované na prevoz najviac 36 cestujúcich.

3. Členské štáty môžu vyňať z uplatňovania tohto nariadenia na dva roky od 18. decembra 2012 námorné lode s hrubou priestornosťou menej ako 300 RT prevádzkované v rámci vnútroštátnej dopravy pod podmienkou, že práva cestujúcich podľa tohto nariadenia sú primerane zabezpečené vnútroštátnym právom.

4. Členské štáty môžu vyňať z uplatňovania tohto nariadenia osobnú dopravu, ktorá je súčasťou povinností vyplývajúcich zo služby vo verejnom záujme, zákaziek na služby vo verejnom záujme alebo integrovaných služieb, za predpokladu, že práva cestujúcich vyplývajúce z tohto nariadenia sú porovnateľne zaručené v rámci vnútroštátneho práva.

5. Bez toho, aby boli dotknuté smernice 2006/87/ES a 2009/45/ES, žiadne z ustanovení tohto nariadenia sa nesmie vykladať v tom zmysle, že by sa ním ustanovovali technické požiadavky, ktorými by sa dopravcom, prevádzkovateľom terminálov alebo iným subjektom ukladali povinnosti upraviť alebo nahradiť lode, infraštruktúru, prístavy a prístavné terminály.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

a) „zdravotne postihnutá osoba“ alebo „osoba so zníženou pohyblivosťou“ je akákoľvek osoba, ktorej pohyblivosť pri používaní dopravy je znížená v dôsledku akéhokoľvek telesného postihnutia (zmyslového alebo pohybového, trvalého alebo dočasného), duševného postihnutia alebo poruchy, alebo akejkoľvek inej príčiny zdravotného postihnutia, alebo v dôsledku veku a ktorej stav si vyžaduje primeranú pozornosť a prispôbenie služby, ktorá je k dispozícii všetkým cestujúcim, jej osobitným potrebám;

b) „územie členského štátu“ je územie, na ktoré sa vzťahuje Zmluva o fungovaní Európskej únie tak, ako sa uvádza v jej článku 355, na základe tam ustanovených podmienok;

c) „podmienky prístupu“ sú príslušné normy a usmernenia pre prístupnosť prístavných terminálov a lodí vrátane ich zariadení pre zdravotne postihnuté osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou a informácie o nej;

d) „dopravca“ je fyzická alebo právnická osoba iná ako cestovná agentúra, cestovná kancelária alebo predajca cestovných lístkov, poskytujúca osobnú dopravu alebo výletné plavby širokej verejnosti;

e) „dopravca Únie“ je dopravca, ktorý je usadený na území členského štátu alebo ktorý poskytuje osobnú dopravu prevádzkovanú z územia alebo na územie členského štátu;

f) „osobná doprava“ je komerčná osobná námorná alebo vnútrozemská vodná doprava, ktorá sa riadi uverejneným harmonogramom;

g) „integrované služby“ sú vzájomne prepojené dopravné služby vo vymedzenej zemepisnej oblasti s jednotnou informačnou službou, systémom predaja lístkov a harmonogramom dopravy;

h) „vykonávajúci dopravca“ je osoba, ktorá nie je dopravcom, ale ktorá v skutočnosti vykonáva celú prepravu alebo jej časť;

i) „vnútrozemská vodná cesta“ je prírodná alebo umelo vytvorená splavná vnútrozemská vodná plocha alebo systém vzájomne prepojených vodných útvarov, ktoré sa používajú na dopravu, ako sú jazerá, rieky alebo kanály, alebo akákoľvek ich kombinácia;

j) „prístav“ je miesto alebo zemepisná oblasť vybudovaná a vybavená tak, že môže prijímať lode, v ktorej sa cestujúci pravidelne nalodujú alebo vyloďujú;

k) „prístavný terminál“ je terminál v prístave so zariadením a personálom na nalodenie alebo vylodenie cestujúcich v rámci osobnej dopravy alebo výletnej plavby, ako sú odbavovacie pulty, pulty na predaj cestovných lístkov alebo haly pre cestujúcich, ktorý obsluhuje dopravca alebo prevádzkovateľ terminálu;

l) „lod“ je plavidlo, ktoré sa používa na plavbu po mori alebo vnútrozemských vodných cestách;

m) „zmluva o preprave“ je zmluva o preprave medzi dopravcom a cestujúcim na účely poskytnutia jednej alebo viacerých služieb osobnej dopravy alebo výletných plavieb;

n) „cestovný lístok“ je platný doklad alebo iný dôkaz o zmluve o preprave;

o) „predajca cestovných lístkov“ je akýkoľvek maloobchodník, ktorý uzatvára zmluvy o preprave v mene dopravcu;

p) „cestovná kancelária“ je akýkoľvek maloobchodník, ktorý koná v mene cestujúceho alebo cestovnej agentúry pri uzatváraní zmlúv o preprave;

q) „cestovná agentúra“ je organizátor alebo maloobchodník, ktorý nie je dopravcom v zmysle článku 2 ods. 2 a ods. 3 smernice 90/314/EHS;

r) „rezervácia“ je rezervovanie konkrétneho odchodu linky osobnej dopravy alebo výletnej plavby;

- s) „prevádzkovateľ terminálu“ je súkromný alebo verejný orgán na území členského štátu, ktorý je zodpovedný za správu a riadenie prístavného terminálu;
- t) „výletná plavba“ je služba prepravy po mori alebo vnútrozemských vodných cestách, ktorá sa prevádzkuje výlučne na výletné alebo rekreačné účely, je doplnená ubytovaním a inými zariadeniami, pričom cestujúci strávi na lodi viac ako dve noci;
- u) „mimoriadna udalosť lode“ je stroskotanie, prevrhnutie, zrážka alebo nabehnutie lode na plytčinu, výbuch alebo požiar na lodi alebo porucha lode.

Článok 4

Cestovné lístky a nediskriminačné zmluvné podmienky

1. Dopravca vydáva cestujúcemu cestovný lístok, pokiaľ podľa vnútroštátneho práva neopravňujú na prepravu iné doklady. Cestovný lístok sa môže vydať v elektronickej forme.
2. Bez toho, aby boli dotknuté sociálne tarify, zmluvné podmienky a tarify, ktoré uplatňujú dopravcovia alebo predajcovia cestovných lístkov, sa poskytujú širokej verejnosti bez akejkoľvek priamej alebo nepriamej diskriminácie na základe štátnej príslušnosti konečného zákazníka alebo miesta usadenia dopravcov alebo predajcov cestovných lístkov v rámci Únie.

Článok 5

Ďalšie vykonávajúce strany

1. Ak sa vykonávanie povinností podľa tohto nariadenia zverilo vykonávajúcemu dopravcovi, predajcovi cestovných lístkov alebo inej osobe, dopravca, cestovná kancelária, cestovná agentúra alebo prevádzkovateľ terminálu, ktorí vykonávanie týchto povinností zverili, aj tak zodpovedajú za činy a pochybenia tejto vykonávajúcej strany konajúcej v rámci svojho rozsahu pracovných povinností.
2. Okrem toho, čo sa uvádza v odseku 1, strana, ktorej dopravca, cestovná kancelária, cestovná agentúra alebo prevádzkovateľ terminálu zverili výkon určitej povinnosti, podlieha ustanoveniam tohto nariadenia vrátane ustanovení o zodpovednosti a dôvodoch jej vylúčenia, pokiaľ ide o povinnosť, ktorá jej bola zverená.

Článok 6

Vylúčenie zbravenia sa povinností

Práv a povinností podľa tohto nariadenia sa nemožno zriecť ani ich obmedziť, najmä nie prostredníctvom výnimky alebo doložky o obmedzení v zmluve o preprave.

KAPITOLA II

PRÁVA ZDRAVOTNE POSTIHNUTÝCH OSÔB A OSÔB SO ZNÍŽENOU POHYBLIVOSŤOU

Článok 7

Právo na dopravu

1. Dopravcovia, cestovné kancelárie a cestovné agentúry neodmietnu prijať rezerváciu, vydať alebo inak poskytnúť cestovný lístok, alebo nalodiť osoby na základe zdravotného postihnutia alebo zníženej pohyblivosti ako takej.

2. Rezervácie a cestovné lístky sa zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou ponúkajú bez dodatočných príplatkov a za rovnakých podmienok ako ostatným cestujúcim.

Článok 8

Výnimky a osobitné podmienky

1. Odchylné od článku 7 ods. 1 môžu dopravcovia, cestovné kancelárie a cestovné agentúry odmietnuť prijať rezerváciu, vydať alebo inak poskytnúť cestovný lístok, alebo nalodiť zdravotne postihnutú osobu alebo osobu so zníženou pohyblivosťou:

- a) aby splnili uplatniteľné bezpečnostné požiadavky ustanovené medzinárodným právom, právom Únie alebo vnútroštátnym právom alebo aby splnili bezpečnostné požiadavky ustanovené príslušnými orgánmi;
- b) ak konštrukcia osobnej lode alebo infraštruktúra a vybavenie prístavu vrátane prístavných terminálov znemožňujú uskutočnenie nalodenia, vylozenia alebo prepravy uvedenej osoby bezpečným alebo z hľadiska prevádzky uskutočniteľným spôsobom.

2. V prípade odmietnutia prijať rezerváciu alebo vydať alebo inak poskytnúť cestovný lístok z dôvodov uvedených v odseku 1 dopravcovia, cestovné kancelárie alebo cestovné agentúry vynaložia všetko primerané úsilie na to, aby dotknutej osobe navrhli prijateľnú alternatívnu osobnú dopravu alebo výletnú plavbu prevádzkovanú dopravcom.

3. Ak sa zdravotne postihnutej osobe alebo osobe so zníženou pohyblivosťou odmietne možnosť nalodenia na základe tohto nariadenia napriek tomu, že je držiteľom rezervácie alebo má cestovný lístok a splnila požiadavky uvedené v článku 11 ods. 2, tejto osobe a každej osobe, ktorá ju sprevádza, ako sa uvádza v odseku 4 tohto článku, sa ponúkne na výber medzi právom na náhradu nákladov a presmerovaním trasy ustanovenými v prílohe I. Právo na možnosť spätočnej cesty alebo presmerovania je podmienené splnením všetkých bezpečnostných požiadaviek.

4. Ak je to absolútne nevyhnutné a za rovnakých podmienok ako v odseku 1, môžu dopravcovia, cestovné kancelárie alebo cestovné agentúry vyžadovať, aby zdravotne postihnutú osobu alebo osobu so zníženou pohyblivosťou sprevádzala iná osoba, ktorá je schopná poskytnúť pomoc, ktorú si zdravotne postihnutá osoba alebo osoba so zníženou pohyblivosťou vyžaduje. Pokiaľ ide o osobnú dopravu, takáto sprevádzajúca osoba sa prepravuje bezplatne.

5. Ak sa dopravcovia, cestovné kancelárie a cestovné agentúry rozhodnú uplatňovať odseky 1 alebo 4, bezodkladne informujú zdravotne postihnutú osobu alebo osobu so zníženou pohyblivosťou o konkrétnych dôvodoch ich uplatnenia. Na žiadosť sa tieto dôvody zdravotne postihnutej osobe alebo osobe so zníženou pohyblivosťou písomne oznámia najneskôr do piatich pracovných dní odo dňa predloženia žiadosti. V prípade odmietnutia v súlade s odsekom 1 písm. a) sa uvedú uplatniteľné bezpečnostné požiadavky.

Článok 9

Prístupnosť a informovanie

1. Dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov v spolupráci s organizáciami zastupujúcimi zdravotne postihnuté osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou, v prípade potreby prostredníctvom svojich organizácií, ustanovia alebo zavedú nediskriminačné podmienky prístupu vo vzťahu k preprave zdravotne postihnutých osôb, osôb so zníženou pohyblivosťou a sprevádzajúcich osôb. Podmienky prístupu sa na žiadosť oznámia vnútroštátnym orgánom zodpovedným za presadzovanie.

2. Podmienky prístupu ustanovené v odseku 1 dopravcovia, prístavné orgány a prevádzkovatelia terminálov zverejnia fyzicky alebo na internete v prístupných formátoch a v tých istých jazykoch, v ktorých sa informácie zvyčajne sprístupňujú všetkým cestujúcim. Osobitná pozornosť sa venuje potrebám zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou.

3. Cestovné agentúry sprístupnia podmienky prístupu ustanovené v odseku 1, ktoré sa vzťahujú na cesty zahrnuté do balíka cestovných, dovolenkových a výletných služieb, ktoré organizujú, predávajú alebo ponúkajú na predaj.

4. Dopravcovia, cestovné kancelárie a cestovné agentúry zabezpečia, aby boli zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou k dispozícii všetky relevantné informácie o podmienkach prepravy, ceste a podmienkach prístupu vrátane rezervácie a informácií online, vo vhodných a prístupných formátoch. Osobám, ktoré potrebujú pomoc, sa zašle potvrdenie o poskytnutí tejto pomoci akýmkoľvek dostupným prostriedkom vrátane elektronických prostriedkov či služby krátkych správ (SMS).

Článok 10

Právo na pomoc v prístavoch a na palube lodí

S výhradou podmienok prístupu ustanovených v článku 9 ods. 1 zabezpečia dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov v rámci svojich príslušných oblastí pôsobnosti zdravotne postihnutým

osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou v prístavoch, a to aj pri nalodení a vylodení, ako aj na palube lodí, bezplatnú pomoc, ako sa uvádza v prílohách II a III. Pokiaľ je to možné, táto pomoc musí byť prispôbena individuálnym potrebám zdravotne postihnutej osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou.

Článok 11

Podmienky poskytovania pomoci

1. Dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov poskytnú zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou v rámci svojich príslušných oblastí pôsobnosti pomoc uvedenú v článku 10, ak:

a) dopravcovia alebo prevádzkovatelia terminálov sa akýmkoľvek dostupným prostriedkom vrátane elektronických prostriedkov či SMS oznámia, že daná osoba potrebuje takúto pomoc, a to najneskôr 48 hodín pred tým, ako je pomoc potrebná, pokiaľ sa cestujúci a dopravca alebo prevádzkovateľ terminálov nedohodnú na kratšej lehote, a

b) zdravotne postihnutá osoba alebo osoba so zníženou pohyblivosťou sa dostaví do prístavu alebo na určené miesto, ako sa uvádza v článku 12 ods. 3:

i) v čase písomne stanovenom dopravcom, ktorý nepresiahne 60 minút pred uverejneným časom nalodenia, alebo

ii) ak nie je určený čas, najneskôr 60 minút pred uverejneným časom odchodu, pokiaľ sa cestujúci a dopravca alebo prevádzkovateľ terminálov nedohodnú na kratšej lehote.

2. Okrem toho, čo sa uvádza v odseku 1, zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou oznámia dopravcovi v čase rezervácie alebo zakúpenia cestovného lístka vopred svoje osobitné potreby týkajúce sa ubytovania, sedenia či požadovaných služieb alebo potrebu priniesť zdravotnícke vybavenie za predpokladu, že sú tieto potreby v danom čase známe.

3. Oznámenie v súlade s odsekom 1 písm. a) a odsekom 2 sa vždy môže predložiť cestovnej kancelárii alebo cestovnej agentúre, u ktorej sa zakúpil cestovný lístok. Ak cestovný lístok umožňuje viacero ciest, jedno oznámenie postačuje za predpokladu, že sa poskytnú primerané informácie o termínoch následných ciest. Cestujúci dostane potvrdenie o tom, že potreba poskytnutia pomoci bola oznámená podľa požiadavky v súlade s odsekom 1 písm. a) a odsekom 2.

4. Ak sa nepredloží oznámenie v súlade s odsekom 1 písm. a) a odsekom 2, dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov však vynaložia všetko primerané úsilie na to, aby zabezpečili poskytnutie pomoci takým spôsobom, aby sa mohla zdravotne postihnutá osoba alebo osoba so zníženou pohyblivosťou nalodiť, vylodiť a cestovať danou loďou.

5. Ak je zdravotne postihnutá osoba alebo osoba so zníženou pohyblivosťou sprevádzaná asistenčným psom s osvedčením, tento pes sa ubytuje spolu s dotknutou osobou za predpokladu, že sa dopravca, cestovná kancelária alebo cestovná agentúra informuje v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi pravidlami o preprave asistenčných psov s osvedčením na palube osobných lodí, ak takéto pravidlá existujú.

Článok 12

Doručenie oznámení a určenie miest stretnutia

1. Dopravcovia, prevádzkovatelia terminálov, cestovné kancelárie a cestovné agentúry prijímú všetky opatrenia potrebné na žiadosť o oznámenia a na prijatie oznámení urobených v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. a) a článkom 11 ods. 2. Táto povinnosť sa vzťahuje na všetky ich predajné miesta vrátane predaja cez telefón a cez internet.

2. Ak sa cestovným kanceláriám alebo cestovným agentúram doručí oznámenie uvedené v odseku 1, v rámci svojich bežných úradných hodín túto informáciu bezodkladne odovzdajú dopravcovi alebo prevádzkovateľovi terminálu.

3. Dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov určia miesto v rámci alebo mimo prístavných terminálov, kde môžu zdravotne postihnuté osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou oznámiť svoj príchod a požiadať o pomoc. Toto miesto je jasne označené a poskytuje v prístupných formátoch základné informácie o prístavnom termináli a poskytovanej pomoci.

Článok 13

Normy kvality týkajúce sa pomoci

1. Prevádzkovatelia terminálov a dopravcovia, ktorí prevádzkujú prístavné terminály alebo osobnú dopravu s celkovým počtom komerčne prepravených cestujúcich väčším ako 100 000 počas predchádzajúceho kalendárneho roku, stanovia v rámci svojich príslušných oblastí pôsobnosti normy kvality týkajúce sa pomoci vymedzenej v prílohách II a III a v spolupráci s organizáciami zastupujúcimi zdravotne postihnuté osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou určia, v príslušných prípadoch prostredníctvom svojich organizácií, požiadavky na zdroje na plnenie týchto noriem.

2. Pri stanovovaní noriem kvality sa plne zohľadnia medzinárodne uznané politiky a kódexy správania týkajúce sa uľahčovania prepravy zdravotne postihnutých osôb alebo osôb so zníženou pohyblivosťou, predovšetkým odporúčanie IMO o konštrukcii a prevádzke osobných lodí, s cieľom reagovať na potreby starších osôb, zdravotne postihnutých osôb alebo osôb so zníženou pohyblivosťou.

3. Normy kvality ustanovené v odseku 1 prevádzkovatelia terminálov a dopravcovia zverejnia fyzicky alebo na internete v prístupných formátoch a v tých istých jazykoch, v ktorých sa informácie zvyčajne sprístupňujú všetkým cestujúcim.

Článok 14

Odborná príprava a poučenie

Bez toho, aby bol dotknutý Medzinárodný dohovor a kódex o normách výcviku, vydávaní osvedčení a strážnej službe námorníkov a nariadenia prijaté v zmysle Revidovaného dohovoru pre plavbu na Rýne a Dohovoru o režime plavby na Dunaji, dopravcovia a v príslušných prípadoch prevádzkovatelia terminálov ustanovia postupy odbornej prípravy týkajúcej sa zdravotného postihnutia vrátane poučenia a zabezpečia, aby:

- a) ich personál vrátane osôb zamestnaných inou vykonávajúcou stranou, ktorý poskytuje priamu pomoc zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou, absolvoval odbornú prípravu, prípadne bol poučený, ako sa uvádza v prílohe IV častiach A a B;
- b) ich personál, ktorý je inak zodpovedný za rezervácie a predaj cestovných lístkov alebo naložovanie a vyloďovanie vrátane personálu zamestnaného inou vykonávajúcou stranou, absolvoval odbornú prípravu prípadne bol poučený, ako sa uvádza v prílohe IV časti A, a
- c) kategórie personálu uvedené v písmenách a) a b) si udržiavali svoje znalosti, napríklad tým, že v prípade potreby absolvovali poučenie alebo obnovujúcu odbornú prípravu.

Článok 15

Náhrada vybavenia na zabezpečenie pohyblivosti alebo iného osobitného vybavenia

1. Dopravcovia alebo prevádzkovatelia terminálov zodpovedajú za škodu spôsobenú v dôsledku straty alebo poškodenia vybavenia na zabezpečenie pohyblivosti alebo iného osobitného vybavenia, ktoré zdravotne postihnutá osoba alebo osoba so zníženou pohyblivosťou používa, ak k mimoriadnej udalosti, ktorá škodu zapríčinila, došlo zavinením alebo nedbanlivosťou dopravcu alebo prevádzkovateľa terminálu. V prípade škody spôsobenej mimoriadnou udalosťou lode sa predpokladá zavinenie alebo nedbanlivosť dopravcu.

2. Náhrada uvedená v odseku 1 zodpovedá hodnote nového vybavenia potrebného namiesto dotknutého vybavenia, prípadne nákladom na jeho opravu.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, ak sa uplatňuje článok 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 z 23. apríla 2009 o zodpovednosti osobných prepravcov v preprave po mori v prípade nehôd ⁽¹⁾.

4. Okrem toho sa vynaloží maximálne úsilie na urýchlenie poskytnutia vyhovujúceho dočasného náhradného vybavenia, ktoré je vhodnou alternatívou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 24.

KAPITOLA III

Článok 18

**POVINNOSTI DOPRAVCOV A PREVÁDZKOVATEĽOV
TERMINÁLOV V PRÍPADE PRERUŠENIA CESTY****Presmerovanie a náhrada v prípade zrušenia alebo
omeškania odchodu**

Článok 16

Informácie v prípade zrušenia alebo omeškania odchodu

1. V prípade zrušenia alebo omeškania odchodu linky osobnej dopravy alebo výletnej plavby informuje dopravca alebo v príslušných prípadoch prevádzkovateľ terminálu cestujúcich, ktorí odchádzajú na cestu z prístavných terminálov, alebo ak je to možné, cestujúcich, ktorí odchádzajú na cestu z prístavov, o vzniknutej situácii čo najskôr a v každom prípade najneskôr 30 minút po plánovanom čase odchodu, ako aj o odhadovanom čase odchodu a príchodu, len čo sú tieto informácie k dispozícii.

2. Ak cestujúci zmeškajú nadväznú dopravnú spojenie z dôvodu zrušenia alebo meškania, dopravca, a v príslušných prípadoch prevádzkovateľ terminálu, vynaloží primerané úsilie na to, aby dotknutých cestujúcich informoval o alternatívnych spojeniach.

3. Dopravca alebo v príslušných prípadoch prevádzkovateľ terminálu zabezpečí, aby zdravotne postihnuté osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou dostali povinné informácie stanovené v odsekoch 1 a 2 v prístupných formátoch.

Článok 17

Pomoc v prípade zrušenia alebo omeškania odchodu

1. Ak dopravca odôvodnene očakáva, že odchod linky osobnej dopravy alebo výletnej plavby sa zruší alebo omešká o viac ako 90 minút oproti plánovanému času odchodu, cestujúcim, ktorí odchádzajú na cestu z prístavných terminálov, sa ponúkne zdarma menšie občerstvenie, jedlo alebo občerstvenie primerané času čakania, ak je k dispozícii alebo ho možno primeraným spôsobom dodať.

2. V prípade zrušenia alebo meškania odchodu, keď sa cestujúci musí ubytovať na jednu alebo viac nocí alebo zostať na mieste dlhšie, ako plánoval, ponúkne dopravca cestujúcim, ktorí odchádzajú na cestu z prístavných terminálov, ak a kde je to fyzicky možné bezplatne, okrem menšieho občerstvenia, jedál alebo občerstvenia ustanoveného v odseku 1 aj primerané ubytovanie na palube alebo na pevnine a dopravu medzi prístavným terminálom a miestom ubytovania. Dopravca môže obmedziť celkové náklady na ubytovanie na brehu na jedného cestujúceho a noc na 80 EUR, najviac na tri noci, pričom táto suma nezahŕňa dopravu z prístavného terminálu na miesto ubytovania a späť.

3. Pri uplatňovaní odsekov 1a 2 venuje dopravca osobitnú pozornosť potrebám zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou a akýmkoľvek sprevádzajúcim osobám.

1. Ak dopravca odôvodnene očakáva zrušenie alebo meškanie odchodu linky osobnej dopravy z prístavného terminálu o viac ako 90 minút, cestujúcim sa bezodkladne ponúkne na výber medzi:

- presmerovaním za porovnateľných podmienok do konečného cieľového miesta stanoveného v zmluve o preprave pri najbližšej novej príležitosti a bez dodatočných príplatkov;
- náhradou ceny cestovného lístka a v relevantných prípadoch bezplatnou dopravou naspäť do prvého miesta odchodu stanoveného v zmluve o preprave pri najbližšej novej príležitosti.

2. Ak sa linka osobnej dopravy zruší alebo pri odchode z prístavu omešká o viac ako 90 minút, cestujúci majú právo na takéto presmerovanie alebo náhradu ceny cestovného lístka od dopravcu.

3. Náhrada ustanovená v odseku 1 písm. b) a odseku 2 sa vyplatí do siedmich dní v hotovosti, elektronickým bankovým prevodom, bankovým príkazom alebo bankovým šekom vo výške celej ceny cestovného lístka, za ktorú bol zakúpený, za nevykonanú časť alebo časti cesty a za vykonanú časť alebo časti cesty, ak už cesta nespĺňa svoj účel v súvislosti s pôvodným plánom cesty cestujúceho. Ak cestujúci súhlasí, možno úplnú náhradu cestovného lístka uhradiť prostredníctvom poukážok a/alebo iných služieb, ktorých cena zodpovedá cene, za akú bol lístok zakúpený, a za predpokladu, že podmienky sú flexibilné, najmä pokiaľ ide o čas platnosti a cieľ cesty.

Článok 19

**Náhrada ceny cestovného lístka v prípade omeškania pri
príchode**

1. Bez toho, aby cestujúci stratili právo na prepravu, môžu v prípade meškania pri príchode do konečného cieľového miesta stanoveného v zmluve o preprave od dopravcu žiadať náhradu. Minimálna výška náhrady je 25 % ceny cestovného lístka za meškanie, ktoré trvá najmenej:

- jednu hodinu v prípade plánovanej cesty, ktorá má trvať viac ako štyri hodiny;
- dve hodiny v prípade plánovanej cesty, ktorá má trvať viac ako štyri hodiny, ale menej ako osem hodín;
- tri hodiny v prípade plánovanej cesty, ktorá má trvať viac ako osem hodín, avšak najviac 24 hodín, alebo
- šesť hodín v prípade plánovanej cesty, ktorá má trvať viac ako 24 hodín.

Ak je meškanie dlhšie ako dvojnásobok času stanoveného v písmenách a) až d), výška náhrady je 50 % ceny cestovného lístka.

2. Cestujúci, ktorí sú držiteľmi predplateného cestovného lístka alebo časového cestovného lístka a ktorí sa počas obdobia jeho platnosti viackrát stretli s meškaním pri príchode, môžu žiadať o primeranú náhradu v súlade s opatreniami dopravcu pre náhrady. Tieto opatrenia ustanovujú kritériá na určenie meškania pri príchode a na výpočet náhrady.

3. Náhrada sa počíta v pomere k cene, ktorú cestujúci skutočne zaplatil za omeškanú osobnú prepravu.

4. Ak ide o dopravu zahŕňajúcu spätočnú cestu, náhrada za meškanie pri príchode na prvej ceste alebo spätočnej ceste sa vypočíta vo vzťahu k polovičnej cene zaplatenej za danú osobnú prepravu.

5. Náhrada sa vyplatí do jedného mesiaca od predloženia žiadosti o náhradu. Náhradu možno uhradiť prostredníctvom poukážok a/alebo iných služieb za predpokladu, že termíny sú flexibilné, najmä pokiaľ ide o obdobie platnosti a cieľ cesty. Na žiadosť cestujúceho je náhrada finančná.

6. Náhrada ceny cestovného lístka sa nezníži o náklady na finančnú transakciu, ako sú poplatky, náklady na telefonické spojenie alebo poštové známky. Dopravcovia môžu zaviesť minimálnu sumu, pod ktorej úroveň sa náhrady nebudú vyplácať. Táto minimálna suma nepresiahne 6 EUR.

Článok 20

Výnimky

1. Články 17, 18 a 19 sa nevzťahujú na cestujúcich s otvorenými cestovnými lístkami, pokiaľ nie je určený čas odchodu, s výnimkou cestujúcich, ktorí sú držiteľmi predplateného cestovného lístka alebo časového cestovného lístka.

2. Články 17 a 19 sa neuplatňujú, ak je cestujúci o zrušení alebo meškaní informovaný pred zakúpením cestovného lístka, alebo ak zrušenie alebo meškanie zaviniť cestujúci.

3. Článok 17 ods. 2 sa neuplatňuje, ak dopravca dokáže, že zrušenie alebo meškanie zapríčinili poveternostné podmienky, ktoré ohrozujú bezpečnú prevádzku lode.

4. Článok 19 sa neuplatňuje, ak dopravca dokáže, že zrušenie alebo meškanie zapríčinili poveternostné podmienky ohrozujúce bezpečnú prevádzku lode alebo mimoriadne okolnosti brániace vykonaniu osobnej dopravy, ktorým by sa nedalo zabrániť ani vtedy, ak by sa prijali všetky primerané opatrenia.

Článok 21

Ďalšie nároky

Nič v tomto nariadení nebráni cestujúcim uplatniť si v súlade s vnútroštátnym právom nárok na odškodnenie v súvislosti so škodou vyplývajúcou zo zrušenia alebo meškania dopravných služieb pred vnútroštátnymi súdmi, a to aj podľa smernice 90/314/EHS.

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ INFORMOVANIA A PODÁVANIA SŤAŽNOSTÍ

Článok 22

Právo na cestovné informácie

Dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov v rámci svojich príslušných oblastí pôsobnosti poskytujú cestujúcim počas celej cesty primerané informácie vo formátoch prístupných pre všetkých a v tých istých jazykoch, v ktorých sa informácie zvyčajne sprístupňujú všetkým cestujúcim. Osobitná pozornosť sa venuje potrebám zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou.

Článok 23

Informácie o právach cestujúcich

1. Dopravcovia, prevádzkovatelia terminálov a prípadne prístavné orgány v rámci svojich príslušných oblastí pôsobnosti zabezpečia, aby boli informácie o právach cestujúcich podľa tohto nariadenia verejne dostupné na palube lodí, v prístavoch a v prístavných termináloch. Informácie sa poskytujú pokiaľ možno v prístupných formátoch a v tých istých jazykoch, v ktorých sa informácie zvyčajne sprístupňujú všetkým cestujúcim. Pri poskytovaní týchto informácií sa osobitná pozornosť venuje potrebám zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou.

2. Na splnenie informačnej požiadavky uvedenej v odseku 1 môžu dopravcovia, prevádzkovatelia terminálov a prípadne prístavné orgány použiť zhrnutie ustanovení tohto nariadenia pripravené Komisiou vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Európskej únie, ktoré sa im poskytne.

3. Dopravcovia, prevádzkovatelia terminálov a prípadne prístavné orgány vhodným spôsobom informujú cestujúcich na palube lodí, v prístavoch a v prístavných termináloch o kontaktných údajoch orgánu zodpovedného za presadzovanie, ktorý určí dotknutý členský štát podľa článku 25 ods. 1.

Článok 24**Sťažnosti**

1. Dopravcovia a prevádzkovatelia terminálov vytvoria alebo zavedú prístupný mechanizmus vybavovania sťažností, pokiaľ ide o práva a povinnosti, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.

2. Ak cestujúci, na ktorého sa vzťahuje toto nariadenie, chce dopravcovi alebo prevádzkovateľovi terminálu predložiť sťažnosť, musí tak urobiť do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa služba poskytla alebo mala poskytnúť. Dopravca alebo prevádzkovateľ terminálu do jedného mesiaca od doručenia sťažnosti oznámi cestujúcemu, či je jeho sťažnosť opodstatnená, zamietnutá alebo sa stále posudzuje. Čas vymedzený na poskytnutie konečnej odpovede nepresiahne dva mesiace od doručenia sťažnosti.

KAPITOLA V

**PRESADZOVANIE A VNÚTROŠTÁTNE ORGÁNY
ZODPOVEDNÉ ZA PRESADZOVANIE****Článok 25****Vnútroštátne orgány zodpovedné za presadzovanie**

1. Každý členský štát určí nový alebo existujúci orgán alebo orgány zodpovedné za presadzovanie tohto nariadenia, pokiaľ ide o osobnú dopravu a výletné plavby z prístavov, ktoré sa nachádzajú na jeho území, a osobnú dopravu z tretích krajín do týchto prístavov. Každý orgán prijme opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto nariadením.

Každý orgán je nezávislý od obchodných záujmov, pokiaľ ide o organizáciu, rozhodnutia o financovaní, právnu štruktúru a rozhodovanie.

2. Členské štáty informujú Komisiu o orgáne alebo orgánoch určených v súlade s týmto článkom.

3. Každý cestujúci môže v súlade s vnútroštátnym právom predložiť sťažnosť v súvislosti s údajným porušením tohto nariadenia príslušnému orgánu určenému podľa odseku 1 alebo akémukoľvek inému príslušnému orgánu, ktorý určí členský štát. Príslušný orgán poskytne cestujúcim odôvodnenú odpoveď na ich sťažnosť v primeranej lehote.

Členský štát môže rozhodnúť o tom, že:

a) cestujúci má predložiť sťažnosť, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie, najprv dopravcovi alebo prevádzkovateľovi terminálu a/alebo

b) vnútroštátne orgány zodpovedné za presadzovanie alebo akýkoľvek iný príslušný orgán, ktorý určí členský štát, konajú ako odvolací orgán pre sťažnosti, ktoré sa nevyriešia podľa článku 24.

4. Členské štáty, ktoré sa rozhodli vyňať určité služby podľa článku 2 ods. 4, zabezpečia, aby existoval porovnateľný mechanizmus presadzovania práv cestujúcich.

Článok 26**Správa o presadzovaní**

Orgány zodpovedné za presadzovanie určené podľa článku 25 uverejnia do 1. júna 2015 a následne každé dva roky správu o svojej činnosti v predchádzajúcich dvoch kalendárnych rokoch, ktorá obsahuje najmä opis opatrení, ktoré prijali na vykonávanie ustanovení tohto nariadenia, údaje o uplatnených sankciách a štatistiky o sťažnostiach vrátane ich výsledkov a časového rámca riešenia a o uplatnených sankciách.

Článok 27**Spolupráca medzi orgánmi zodpovednými za
presadzovanie**

Vnútroštátne orgány zodpovedné za presadzovanie uvedené v článku 25 ods. 1 si vymieňajú informácie o svojej práci a zásadách a postupoch rozhodovania v rozsahu, ktorý je potrebný na súvislé uplatňovanie tohto nariadenia. Komisia ich v tejto úlohe podporuje.

Článok 28**Sankcie**

Členské štáty ustanovia pravidlá pre sankcie uplatniteľné na porušenia ustanovení tohto nariadenia a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Ustanovené sankcie sú účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto pravidlá a opatrenia Komisii do 18. decembra 2012 a bezodkladne ju informujú o každej následnej zmene a doplnení, ktoré ich ovplyvňujú.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**Článok 29****Správa**

Komisia podá Európskemu parlamentu a Rade do 19. decembra 2015 správu o uplatňovaní a účinkoch tohto nariadenia. K správe sa v prípade potreby priložia legislatívne návrhy na podrobnejšie vykonávanie ustanovení tohto nariadenia alebo na jeho zmenu a doplnenie.

Článok 30

Zmena a doplnenie nariadenia (ES) č. 2006/2004

V prílohe k nariadeniu (ES) č. 2006/2004 sa dopĺňa tento bod:

„18. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave (*).

(*) Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 1.“

Článok 31

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 18. decembra 2012.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 24. novembra 2010

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
O. CHASTEL

PRÍLOHA I

**PRÁVO ZDRAVOTNE POSTIHNUTÝCH OSÔB A OSÔB SO ZNÍŽENOU POHYBLIVOSŤOU NA NÁHRADU
ALEBO PRESMEROVANIE TRASY, KTORÉ SA UVÁDZA V ČLÁNKU 8**

1. Ak sa odkazuje na túto prílohu, zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou ponúkne na výber medzi:
 - a) — náhradou vyplatenou do siedmich dní v hotovosti, elektronickým bankovým prevodom, bankovým príkazom alebo bankovým šekom vo výške celej ceny cestovného lístka, za ktorú bol zakúpený, za nevykonanú časť alebo časti cesty a za vykonanú časť alebo časti cesty, ak už cesta nespĺňa svoj účel v súvislosti s pôvodným plánom cesty cestujúceho, prípadne aj
 - s prepravou naspäť do prvého miesta odchodu pri najbližšej príležitosti, alebo
 - b) presmerovaním do konečného cieľového miesta uvedeného v zmluve o preprave bez dodatočných príplatkov a za porovnateľných podmienok, pri najbližšej príležitosti, alebo
 - c) presmerovaním za porovnateľných podmienok do konečného cieľového miesta uvedeného v zmluve o preprave neskôr tak, ako to vyhovuje cestujúcemu, podľa dostupnosti cestovných lístkov.
2. Odsek 1 písm. a) sa vzťahuje aj na cestujúcich, ktorých cesta je súčasťou balíka s výnimkou práva na náhradu, pokiaľ toto právo vyplýva zo smernice 90/314/EHS.
3. V prípade, že mesto alebo región disponuje niekoľkými prístavmi a dopravca ponúkne cestujúcemu cestu do iného prístavu, než je prístav, na ktorý sa vzťahuje rezervácia, dopravca znáša náklady na prevoz cestujúceho z tohto alternatívneho prístavu buď do prístavu, na ktorý sa vzťahuje rezervácia, alebo do iného blízkeho miesta, na ktorom sa dohodne s cestujúcim.

PRÍLOHA II

**POMOC V PRÍSTAVOCH VRÁTANE NALODENIA A VYLODENIA, KTORÁ SA UVÁDZA V ČLÁNKOCH 10
A 13**

1. Pomoc a opatrenia potrebné na to, aby zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou mohli:
 - oznámiť svoj príchod do prístavného terminálu alebo, ak je to možné, do prístavu a požiadať o pomoc,
 - presunúť sa z miesta vstupu k odbavovaciemu pultu, ak existuje, alebo k lodi,
 - v prípade potreby zaregistrovať seba a svoju batožinu,
 - presunúť sa od odbavovacieho pultu, ak existuje, k lodi cez miesto pasovej a bezpečnostnej kontroly,
 - nalodiť sa pomocou výťahov, invalidných vozíkov, prípadne s inou potrebnou pomocou,
 - presunúť sa od dverí lode k svojim sedadlám/svojmu priestoru,
 - uložiť a vyzdvihnúť si batožinu na lodi,
 - presunúť sa zo svojich sedadiel k dverám lode,
 - vylodiť sa pomocou výťahov, invalidných vozíkov, prípadne s inou potrebnou pomocou,
 - vyzdvihnúť si batožinu, ak treba, a prejsť cez miesto pasovej a colnej kontroly,
 - presunúť sa z batožinovej haly alebo miesta vylodenia k určenému miestu východu,
 - v prípade potreby sa presunúť na toalety (ak existujú).
 2. Ak zdravotne postihnutej osobe alebo osobe so zníženou pohyblivosťou pomáha sprevádzajúca osoba, tejto osobe sa musí na požiadanie umožniť, aby poskytla potrebnú pomoc v prístave a pri nalodení a vylodení.
 3. Manipulácia so všetkým potrebným vybavením na zabezpečenie pohyblivosti vrátane, napríklad elektrických invalidných vozíkov.
 4. Dočasná náhrada poškodeného alebo strateného vybavenia na zabezpečenie pohyblivosti, ktoré je vhodnou alternatívou.
 5. Prípadná pozemná obsluha asistenčných psov s osvedčením.
 6. Poskytovanie informácií potrebných na nalodenie a vylodenie v prístupných formátoch.
-

PRÍLOHA III

POMOC NA PALUBE LODÍ, KTORÁ SA UVÁDZA V ČLÁNKOCH 10 A 13

1. Preprava asistenčných psov s osvedčením na palube lode podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
 2. Preprava zdravotníckeho vybavenia a vybavenia na zabezpečenie pohyblivosti, ktoré zdravotne postihnutá osoba alebo osoba so zníženou pohyblivosťou potrebuje, vrátane elektrických invalidných vozíkov.
 3. Poskytovanie základných informácií o trase v prístupných formátoch.
 4. Na požiadanie vynaloženie všetkého primeraného úsilia na úpravu sedenia tak, aby spĺňalo potreby zdravotne postihnutých osôb alebo osôb so zníženou pohyblivosťou, pričom sa dodržiavajú bezpečnostné požiadavky a zohľadňuje dostupnosť.
 5. V prípade potreby pomoc pri presune na toalety (ak existujú).
 6. Ak zdravotne postihnutej osobe alebo osobe so zníženou pohyblivosťou pomáha sprevádzajúca osoba, dopravca vynaloží všetko primerané úsilie na to, aby tejto osobe poskytol miesto alebo kajutu vedľa danej zdravotne postihnutej osoby alebo osoby so zníženou pohyblivosťou.
-

PRÍLOHA IV

**ODBORNÁ PRÍPRAVA V OBLASTI ZDRAVOTNÉHO POSTIHNUTIA VRÁTANE POUČENIA, KTORÁ SA
UVÁDZA V ČLÁNKU 14**

A. Odborná príprava v oblasti informovanosti o zdravotnom postihnutí vrátane poučenia

Odborná príprava v oblasti informovanosti o zdravotnom postihnutí vrátane poučenia zahŕňa:

- informovanosť a primerané reagovanie vo vzťahu k cestujúcim s fyzickým, zmyslovým (sluchovým a zrakovým) alebo skrytým postihnutím alebo s poruchou učenia vrátane toho, ako rozlišovať medzi rôznymi schopnosťami osôb, ktorých pohyblivosť, orientácia alebo komunikácia je zhoršená,
- prekážky, ktorým čelia zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou, vrátane prekážok súvisiacich s postojom ostatných, prostredím/fyzickými faktormi a organizáciou,
- asistenčné psy s osvedčením vrátane úlohy a potrieb asistenčného psa,
- riešenie neočakávaných udalostí,
- medzosobné zručnosti a dorozumievacie metódy so sluchovo, zrakovo alebo s rečovo postihnutými ľuďmi a ľuďmi s poruchou učenia,
- všeobecnú informovanosť o usmerneniach IMO súvisiacich s odporúčaním o konštrukcii a prevádzke osobných lodí, ktorá spĺňa potreby starších a zdravotne postihnutých osôb.

B. Odborná príprava v oblasti pomoci zdravotne postihnutým vrátane poučenia

Odborná príprava v oblasti pomoci zdravotne postihnutým vrátane poučenia zahŕňa:

- ako pomáhať používateľom invalidných vozíkov nastúpiť a vystúpiť z vozíka,
 - zručnosti pri poskytovaní pomoci zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou, ktoré cestujú s asistenčným psom s osvedčením, vrátane úlohy a potrieb týchto psov,
 - techniky sprevádzania zrakovo postihnutých cestujúcich, ako aj manipulácie s asistenčnými psami s osvedčením a ich prepravy,
 - znalosť rôznych druhov vybavenia, ktoré môže pomôcť zdravotne postihnutým osobám a osobám so zníženou pohyblivosťou, a znalosť opatrnej manipulácie s týmto vybavením,
 - používanie vybavenia na pomoc pri nalodení a vylození a znalosť vhodných postupov pomoci pri nalodení a vylození, ktoré zaisťujú bezpečnosť a dôstojnosť zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou,
 - chápanie potreby spoľahlivej a profesionálnej pomoci. Tiež uvedomenie si toho, že niektoré zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou môžu počas cesty zažívať pocity zraniteľnosti, lebo sú závislé od poskytovanej pomoci,
 - znalosť prvej pomoci.
-

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2010/75/EÚ
z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách
(integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia)
(prepracované znenie)
(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V smernici Rady 78/176/EHS z 20. februára 1978 o odpadoch z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého ⁽⁴⁾, smernici Rady 82/883/EHS z 3. decembra 1982 o postupoch pre dozor a monitorovanie životného prostredia zasiahnutého odpadom z výroby oxidu titaničitého ⁽⁵⁾, smernici Rady 92/112/EHS z 15. decembra 1992 o postupoch harmonizácie programov postupného znižovania a konečného odstránenia znečisťovania spôsobovaného odpadom z výroby oxidu titaničitého ⁽⁶⁾, smernici Rady 1999/13/ES z 11. marca 1999 o obmedzení emisií

prchavých organických zlúčenín unikajúcich pri používaní organických rozpúšťadiel pri určitých činnostiach a v určitých zariadeniach ⁽⁷⁾, smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/76/ES zo 4. decembra 2000 o spaľovaní odpadov ⁽⁸⁾, smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES z 23. októbra 2001 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení ⁽⁹⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ⁽¹⁰⁾, je potrebné vykonať niekoľko podstatných zmien. V záujme zrozumiteľnosti by sa tieto smernice mali prepracovať.

- (2) S cieľom prevencie, zníženia a čo možno najväčšej eliminácie znečisťovania spôsobovaného priemyselnými činnosťami je potrebné v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ a zásadou prevencie znečisťovania ustanoviť všeobecný rámec kontroly hlavných priemyselných činností, pričom prednosť majú zásahy pri zdroji znečistenia, zabezpečovať uvážlivé hospodárenie s prírodnými zdrojmi a zároveň v prípade potreby zohľadniť ekonomickú situáciu a špecifické charakteristiky miesta, v ktorom sa priemyselná činnosť vykonáva.
- (3) Rozdielne koncepcie kontroly emisií do ovzdušia, vody alebo pôdy môžu viesť k prenosu znečistenia z jednej zložky životného prostredia do inej a nie k ochrane životného prostredia ako celku. Je preto vhodné zabezpečiť integrovanú koncepciu v oblasti prevencie a kontroly emisií do ovzdušia, vody a pôdy, v oblasti odpadového hospodárstva, energetickej účinnosti a prevencie havárií. Takýto prístup prispeje aj k dosiahnutiu rovnakých podmienok v Únii pre všetkých zosúladením požiadaviek na environmentálny výkon priemyselných zariadení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 182, 4.8.2009, s. 46.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 325, 19.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 10. marca 2009 (Ú. v. EÚ C 87 E, 1.4.2010, s. 191) a pozícia Rady v prvom čítaní z 15. februára 2010 (Ú. v. EÚ C 107 E, 27.4.2010, s. 1). Pozícia Európskeho parlamentu zo 7. júla 2010 (zatiaľ neverejná v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. novembra 2010.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 54, 25.2.1978, s. 19.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 378, 31.12.1982, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 409, 31.12.1992, s. 11.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 85, 29.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (4) Je vhodné zrevidovať právne predpisy súvisiace s priemyselnými zariadeniami v záujme zjednodušenia a sprehľadnenia existujúcich ustanovení, zníženia zbytočného administratívneho zaťaženia a realizácie záverov oznámení Komisie z 21. septembra 2005 o tematickej stratégii o znečistení ovzdušia (ďalej len „tematická stratégia o znečistení ovzdušia“), z 22. septembra 2006 o tematickej stratégii pre ochranu pôdy a z 21. decembra 2005 o tematickej stratégii o predchádzaní vzniku odpadu a jeho recyklácii, ktoré boli prijaté v nadväznosti na rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002, ktorým sa ustanovuje šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva ⁽¹⁾. Uvedené oznámenia stanovujú ciele v oblasti ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, ktoré nie je možné dosiahnuť bez ďalšieho zníženia emisií z priemyselných činností.
- (5) V záujme zabezpečenia prevencie a kontroly znečisťovania by každé zariadenie malo byť v prevádzke, len ak je držiteľom povolenia, alebo v prípade určitých zariadení a činností používajúcich organické rozpúšťadlá, ak je držiteľom povolenia alebo je registrované.
- (6) Je na členských štátoch, aby určili aký postup zvolia pri stanovení zodpovednosti prevádzkovateľov zariadení, za predpokladu, že sa zabezpečí dodržiavanie tejto smernice. Členské štáty si môžu vybrať, či udelia povolenie na každé zariadenie jednému zodpovednému prevádzkovateľovi alebo presne stanovia zodpovednosť viacerých prevádzkovateľov rôznych častí zariadenia. Ak súčasný právny systém ustanovuje pre každé zariadenie iba jedného zodpovedného prevádzkovateľa, členský štát sa môže rozhodnúť ponechať si tento systém.
- (7) S cieľom uľahčiť udeľovanie povolení by členské štáty mali pre určité kategórie zariadení stanoviť požiadavky vo forme všeobecne záväzných pravidiel.
- (8) Je dôležité predchádzať haváriám a mimoriadnym udalostiam a obmedzovať ich následky. Zodpovednosť za následky havárií a mimoriadnych udalostí pre životné prostredie je vecou príslušných vnútroštátnych právnych predpisov a prípadne príslušných právnych predpisov Únie.
- (9) V záujme zamedzenia dvojitej regulácie by povolenie pre zariadenie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve ⁽²⁾ nemalo obsahovať limitnú hodnotu emisií pre priame emisie skleníkových plynov uvedených v prílohe I k uvedenej smernici, s výnimkou prípadov, keď je potrebné zabezpečiť, aby nedošlo k žiadnemu významnému miestnemu znečisteniu, alebo prípadov, keď je zariadenie vylúčené z uvedenej sústavy.
- (10) V súlade s článkom 193 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) táto smernica nebráni členským štátom zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia, napríklad požiadavky týkajúce sa emisií skleníkových plynov, za predpokladu, že tieto opatrenia sú zlučiteľné so zmluvami a Komisia o tom bola informovaná.
- (11) Prevádzkovatelia by mali predložiť žiadosť o povolenie, ktorá obsahuje informácie potrebné na to, aby mohol príslušný orgán stanoviť podmienky povolenia. Pri predkladaní žiadosti o povolenie by prevádzkovatelia mali byť schopní používať informácie vyplývajúce z uplatňovania smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie ⁽³⁾ a smernice Rady 96/82/ES z 9. decembra 1996 o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok ⁽⁴⁾.
- (12) Povolenie by malo obsahovať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie vysokej úrovne ochrany životného prostredia ako celku a na zabezpečenie prevádzky zariadenia v súlade so všeobecnými zásadami, ktoré upravujú základné povinnosti prevádzkovateľa. Povolenie by malo obsahovať aj limitné hodnoty emisií pre znečisťujúce látky alebo rovnocenné veličiny alebo technické opatrenia, primerané požiadavky v oblasti ochrany pôdy a podzemných vôd, ako aj požiadavky na monitorovanie. Podmienky povolenia by sa mali stanoviť na základe najlepších dostupných techník.
- (13) S cieľom určiť najlepšie dostupné techniky a obmedziť nerovnováhu v rámci Únie, pokiaľ ide o úroveň znečisťovania z priemyselných činností, by sa mali na základe výmeny informácií so zainteresovanými stranami vypracovať, preskúmať a podľa potreby aktualizovať referenčné dokumenty pre najlepšie dostupné techniky (ďalej len „referenčné dokumenty o BAT“) a kľúčové prvky referenčných dokumentov o BAT (ďalej len „závery o BAT“) by sa mali prijať prostredníctvom komitologického postupu. V tejto súvislosti by mala Komisia prostredníctvom komitologického postupu stanoviť pokyny pre zber údajov, vypracovanie referenčných dokumentov o BAT a pre zabezpečenie ich kvality. Na závery o BAT by sa malo odkazovať pri stanovovaní podmienok povolenia. Môžu byť doplnené ďalšími zdrojmi. Komisia by sa mala snažiť aktualizovať referenčné dokumenty o BAT najneskôr do ôsmich rokov po zverejnení predchádzajúcej verzie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (14) Komisia by mala v záujme zabezpečenia účinnej a aktívnej výmeny informácií, ktorej výsledkom budú vysoko kvalitné referenčné dokumenty o BAT, zriadiť transparentné fórum. Mali by sa stanoviť praktické pravidlá výmeny informácií a dostupnosti referenčných dokumentov o BAT, predovšetkým s cieľom zabezpečiť, aby členské štáty a zainteresované strany poskytovali údaje v dostatočnej kvalite a množstve na základe stanovených pokynov, aby sa mohli určiť najlepšie dostupné techniky a nové techniky.
- (15) Je dôležité poskytnúť príslušným orgánom dostatočnú flexibilitu, aby sa stanovili také limitné hodnoty emisií, ktoré zabezpečia, že za bežných prevádzkových podmienok nepresiahnu emisie úrovne znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami. Príslušný orgán preto môže stanoviť emisné limity, ktoré sa úrovňou, časovým obdobím a použitými referenčnými podmienkami líšia od úrovni znečisťovania súvisiacich s najlepšimi dostupnými technikami v prípade, že výsledkami monitorovania emisií možno preukázať, že emisie nepresiahli úrovne znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami. Dôsledkom dodržiavania limitných hodnôt emisií stanovených v povoleniach sú emisie nižšie než tieto limitné hodnoty emisií.
- (16) S cieľom zohľadniť určité konkrétne okolnosti, ak by žiadosť o úrovne znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami viedla k disproportčne vysokým nákladom v porovnaní s environmentálnym prínosom, príslušné orgány by mali mať možnosť stanoviť limitné hodnoty emisií, ktoré sa od nich líšia. Tieto odchýlky by mali byť založené na hodnotení, ktoré zohľadní presne vymedzené kritériá. Limitné hodnoty emisií stanovené v tejto smernici by sa nemali presiahnuť. V každom prípade by to nemalo spôsobiť žiadne významnejšie znečistenie a mala by sa dosiahnuť vysoká úroveň ochrany životného prostredia ako celku.
- (17) S cieľom umožniť prevádzkovateľom testovať nové techniky, vďaka ktorým by mohlo byť možné zabezpečiť vyššiu všeobecnú úroveň ochrany životného prostredia, alebo aspoň rovnakú úroveň ochrany životného prostredia a vyššiu úsporu nákladov ako existujúce najlepšie dostupné techniky, príslušný orgán by mal mať možnosť udeľovať dočasné výnimky z úrovni znečisťovania súvisiacich s najlepšimi dostupnými technikami.
- (18) Zmeny zariadenia môžu spôsobiť vyššiu mieru znečistenia. Preto by príslušnému orgánu mali prevádzkovatelia oznamovať všetky plánované zmeny, ktoré môžu ovplyvniť životné prostredie. Podstatné zmeny zariadení, ktoré môžu mať významný nepriaznivý vplyv na ľudské zdravie alebo na životné prostredie, by sa preto nemali vykonať bez povolenia udeleného v súlade s touto smernicou.
- (19) Rozmetávanie hnoja významne prispieva k emisiám znečisťujúcich látok do ovzdušia a vody. V záujme dosiahnutia cieľov uvedených v tematickej stratégii o znečistení ovzdušia a právnych predpisoch Únie o ochrane vody je potrebné, aby Komisia preskúmala potrebu zavedenia najvhodnejších kontrol týchto emisií použitím najlepších dostupných techník.
- (20) Intenzívny chov hydiny a dobytky významným spôsobom prispieva k emisiám znečisťujúcich látok do ovzdušia a vody. V záujme dosiahnutia cieľov stanovených v tematickej stratégii o znečistení ovzdušia a v právnych predpisoch Únie o ochrane vody je potrebné, aby Komisia preskúmala potrebu vytvorenia diferencovaných kapacitných prahov pre jednotlivé druhy hydiny na účely vymedzenia rozsahu pôsobnosti tejto smernice a preskúmala potreby vytvoriť najvhodnejšie kontroly emisií zo zariadení na chov dobytky.
- (21) S cieľom zohľadniť vývoj najlepších dostupných techník alebo iné zmeny zariadenia, mali by sa podmienky povolenia pravidelne preskúmať a v prípade potreby aktualizovať, a to najmä v prípadoch, ak sa prijímajú nové alebo aktualizované závery o BAT.
- (22) V špecifických prípadoch, keď opätovné preskúmanie a aktualizácia povolenia zistia, že na zavedenie nových najlepších dostupných techník bude možno potrebná dlhšia doba ako štyri roky od uverejnenia rozhodnutia týkajúceho sa záverov o BAT, príslušné orgány môžu stanoviť v podmienkach povolenia dlhšiu dobu, ak je to opodstatnené na základe kritérií stanovených v tejto smernici.
- (23) Je potrebné zabezpečiť, aby prevádzkovanie zariadenia nemalo za následok zhoršenie kvality pôdy a podzemných vôd. K podmienkam povolenia by preto mali patriť vhodné opatrenia, ktoré zabránia emisiám do pôdy a podzemných vôd a pravidelný dohľad nad týmito opatreniami, aby pri používaní vybavenia a pri uskladňovaní nedochádzalo k úniku, rozliatiu, mimoriadnym udalostiam a haváriám. Rovnako je potrebné monitorovanie pôdy a podzemných vôd na prítomnosť relevantných nebezpečných látok, aby sa v skorom štádiu odhalilo možné znečistenie pôdy a podzemných vôd a aby sa prijali vhodné nápravné opatrenia skôr, ako sa znečistenie rozšíri. Pri stanovení frekvencie monitorovania sa môže zohľadniť druh preventívnych opatrení a rozsah a výskyt dohľadu nad nimi.

- (24) S cieľom zabezpečiť, aby sa prevádzkou zariadenia nezhoršila kvalita pôdy a podzemných vôd, je potrebné, aby sa prostredníctvom východiskovej správy určil stav kontaminácie pôdy a podzemných vôd. Východisková správa by mala byť praktickým nástrojom, ktorý umožní v čo najväčšej miere kvantifikované porovnanie medzi stavom lokality opísaným v uvedenej správe a stavom lokality po definitívnom ukončení činnosti, aby sa zistilo, či došlo k významnému nárastu znečistenia pôdy alebo podzemných vôd. Táto východisková správa by preto mala obsahovať informácie využívajúce aktuálne údaje o meraniach pôdy a podzemných vôd a historické údaje o využívaní danej lokality v minulosti.
- (25) V súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ by pri hodnotení významu znečistenia pôdy a podzemných vôd spôsobeného prevádzkovateľom, ktorá by viedla k povinnosti uviesť lokalitu do stavu opísaného vo východiskovej správe, mali členské štáty zohľadniť podmienky povolenia, ktoré sa uplatňujú počas celého priebehu dotknutej činnosti, opatrenia proti znečisteniu, ktoré sa pre zariadenie prijali, a relatívny nárast znečistenia v porovnaní s kontaminačným zaťažením identifikovaným vo východiskovej správe. Zodpovednosť za znečistenie, ktoré nespôsobí prevádzkovateľ, je vecou príslušných vnútroštátnych právnych predpisov a prípadne iných príslušných právnych predpisov Únie.
- (26) Aby sa zabezpečilo účinné vykonávanie a presadzovanie tejto smernice, prevádzkovateľ by mal príslušnému orgánu pravidelne podávať správy o dodržiavaní podmienok povolenia. Členské štáty mali zabezpečiť, aby prevádzkovateľ a príslušný orgán prijali potrebné opatrenia v prípade nedodržiavania tejto smernice a zabezpečiť systém environmentálnych inšpekcií. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol zaistený dostatočný počet zamestnancov so zručnosťami a kvalifikáciou potrebnými na účinné vykonávanie týchto inšpekcií.
- (27) V súlade s Ārhuským dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia ⁽¹⁾ je účinná účasť verejnosti na prijímaní rozhodnutí nevyhnutná na to, aby mala verejnosť možnosť vyjadriť svoje názory a obavy, ktoré môžu byť relevantné pre tieto rozhodnutia, a aby prijímateľ rozhodnutí mohol tieto názory a obavy zohľadniť, čím sa zvyšuje zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a prispieva sa k zlepšeniu informovanosti verejnosti o otázkach životného prostredia a k verejnej podpore prijatých rozhodnutí. Členovia dotknutej verejnosti by mali mať prístup ku spravodlivosti, aby mohli prispievať k ochrane práva na život v životnom prostredí primeranom zdraviu a pohode osôb.
- (28) Spaľovanie paliva v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom nižším ako 50 MW významne prispieva k emisiám znečisťujúcich látok do ovzdušia. V záujme dosiahnutia cieľov stanovených v tematickej stratégii v oblasti znečistenia ovzdušia je potrebné, aby Komisia preskúmala potrebu zavedenia najvhodnejších kontrol emisií z takýchto zariadení. Toto preskúmanie by malo zohľadniť osobitosti spaľovacích zariadení používaných v zariadeniach zdravotnej starostlivosti, najmä pokiaľ ide o ich výnimočné používanie v naliehavých prípadoch.
- (29) K emisiám znečisťujúcich látok do ovzdušia, ktoré majú významný vplyv na ľudské zdravie a životné prostredie, veľkou mierou prispievajú veľké spaľovacie zariadenia. S cieľom znížiť tento vplyv a prispieť k plneniu požiadaviek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/81/ES z 23. októbra 2001 o národných emisných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie ⁽²⁾ a cieľov stanovených v tematickej stratégii o znečistení ovzdušia, je na úrovni Únie potrebné stanoviť pre určité kategórie spaľovacích zariadení a znečisťujúcich látok prísnejšie limitné hodnoty emisií.
- (30) V prípade niektorých veľkých spaľovacích zariadení by Komisia mala preskúmať potrebu zaviesť v celej únii limitné hodnoty emisií a zmeniť limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V, pričom by mala zohľadniť preskúmanie a aktualizáciu relevantných referenčných dokumentov o BAT. Komisia by mala v tejto súvislosti zvážiť špecifickú povahu energetických systémov rafinérií.
- (31) Vzhľadom na vlastnosti určitých domácich tuhých palív je vhodné v prípade spaľovacích zariadení spaľujúcich takéto palivá uplatňovať namiesto limitných hodnôt emisií oxidu siričitého minimálne stupne odsírenia. Navyše, keďže špecifické charakteristiky ropnej bridlice nemusia umožňovať uplatňovanie rovnakých techník odľučovania síry alebo dosiahnuť rovnakú efektívnosť odsírenia ako je to v prípade iných palív, pre zariadenia používajúce toto palivo je vhodný trochu nižší minimálny stupeň odsírenia.
- (32) V prípade náhleho prerušenia dodávky paliva alebo plynu s nízkym obsahom síry, ktoré je spôsobené vážnym nedostatkom tohto paliva alebo plynu, by príslušný orgán mal mať možnosť udeliť dotknutým spaľovacím zariadeniam dočasné výnimky, na základe ktorých ich emisie budú môcť presiahnuť limitné hodnoty emisií stanovené v tejto smernici.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 22.

- (33) V záujme obmedzenia nepriaznivého vplyvu znečisťovania na životné prostredie by dotknutý prevádzkovateľ nemal prevádzkovať spaľovacie zariadenie dlhšie ako 24 hodín po poruche alebo výpadku na odlučovacom zariadení a dĺžka prevádzky bez odlučovacieho zariadenia by nemala počas 12-mesačného obdobia presiahnuť 120 hodín. V prípade prevažujúcej potreby dodávok energie alebo nutnosti zamedziť celkovému nárastu emisií v dôsledku prevádzky iného spaľovacieho zariadenia by príslušné orgány mali mať možnosť udeliť výnimku z uvedených časových limitov.
- (34) Na zaistenie vysokej úrovne ochrany životného prostredia a ľudského zdravia a zamedzenie cezhraničných pohybov odpadov do zariadení prevádzkovaných podľa nižších environmentálnych noriem je potrebné stanoviť a dodržiavať prísne prevádzkové podmienky, technické požiadavky a limitné hodnoty emisií pre spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov v rámci Únie.
- (35) Používanie organických rozpúšťadiel pri určitých činnostiach a v určitých zariadeniach má za následok emisie organických zlúčenín do ovzdušia, ktoré prispievajú k miestnemu a cezhraničnému vytváraniu fotochemických oxidantov, čo poškodzuje prírodné zdroje a má škodlivé účinky na ľudské zdravie. Je preto nevyhnutné prijať preventívne opatrenia proti používaniu organických rozpúšťadiel a ustanoviť povinnosť dodržiavať limitné hodnoty emisií pre organické zlúčeniny a primerané prevádzkové podmienky. Prevádzkovateľom by sa malo umožniť dodržať požiadavky schémy znižovania namiesto dodržania limitných hodnôt emisií stanovených v tejto smernici v prípade, keď iné opatrenia, napríklad používanie výrobov alebo techník s nízkym alebo nulovým obsahom rozpúšťadiel, predstavujú alternatívny spôsob na dosiahnutie zníženia emisií v rovnakej výške.
- (36) Zariadenia, v ktorých sa vyrába oxid titaničitý, môžu spôsobovať významné znečisťovanie ovzdušia a vody. Na zníženie týchto vplyvov je potrebné na úrovni Únie stanoviť pre určité znečisťujúce látky prísnejšie limitné hodnoty emisií.
- (37) Vzhľadom na zahrnutie zariadení na výrobu keramických výrobkov pálením do rozsahu pôsobnosti vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení uvedených do účinnosti na dosiahnutie súladu s touto smernicou, na základe charakteristík vnútroštátneho priemyselného odvetvia a na zabezpečenie jasnej interpretácie rozsahu pôsobnosti by členské štáty mali rozhodnúť, či uplatnia obe kritériá, t. j. kritérium výrobnnej kapacity a kritérium kapacity pece, alebo len jedno z nich.
- (38) V záujme zjednodušenia podávania správ a zníženia zbytočného administratívneho zaťaženia by Komisia mala určiť metódy efektívneho postupu pri sprístupňovaní údajov podľa tejto smernice a iných požiadaviek stanovených v právnych predpisoch Únie, najmä v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok ⁽¹⁾.
- (39) Na zabezpečenie jednotných podmienok vykonávania by mali byť na Komisiu prenesené vykonávacie právomoci na prijatie usmernení týkajúcich sa zberu údajov, vypracovania referenčných dokumentov o BAT a zabezpečenia ich kvality, vrátane vhodnosti ich obsahu a formátu, na prijímanie rozhodnutí o záveroch o BAT, na vypracovanie podrobných pravidiel týkajúcich sa určenia obdobia nábehu a odstávky a prechodných národných plánov pre veľké spaľovacie zariadenia, a na vymedzenie typu, formátu a frekvencie informácií, ktoré majú sprístupňovať členské štáty Komisii. Podľa článku 291 ZFEÚ sa pravidlá a všeobecné zásady týkajúce sa mechanizmov kontroly, ktorými členské štáty uskutočňujú kontrolu nad vykonávaním vykonávacích právomocí Komisie, stanovujú vopred nariadením prijatým v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Do prijatia tohto nového nariadenia sa naďalej uplatňuje rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾, s výnimkou regulačného postupu s kontrolou, ktorý nie je možné uplatniť.
- (40) Komisia by mala byť splnomocnená na prijatie delegovaných aktov v súlade s článkom 290 ZFEÚ v súvislosti so stanovením dátumu, od ktorého sa budú vykonávať kontinuálne merania emisií ťažkých kovov, dioxínov a furánov do ovzdušia, a prispôbením určitých častí príloh V, VI a VII vedeckému a technickému pokroku. V prípade spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov sa môžu okrem iného ustanoviť kritériá na povoľovanie výnimiek z nepretržitého monitorovania celkových prašných emisií. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich právnych prác uskutočnila náležité konzultácie aj na expertnej úrovni.
- (41) Pokiaľ ide o riešenie významného znečisťovania životného prostredia, napríklad ťažkými kovmi a dioxínmi a furánmi, Komisia by mala na základe posúdenia používania najlepších dostupných techník v určitých činnostiach alebo posúdenia vplyvu týchto činností na životné prostredie ako celok predložiť návrhy minimálnych požiadaviek na limitné hodnoty emisií a pravidiel monitorovania a dodržiavania súladu s platnosťou pre celú Úniu.
- (42) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá pre sankcie uplatniteľné v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a zabezpečiť ich vykonávanie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (43) Aby sa existujúcim zariadeniam poskytol dostatočný čas na technické prispôsobenie sa novým požiadavkám tejto smernice, niektoré z nových požiadaviek by sa na tieto zariadenia mali uplatňovať po stanovenej lehote, ktorá začne plynúť od dátumu začatia uplatňovania tejto smernice. Spalovacie zariadenia potrebujú dostatočný čas na zavedenie potrebných odlučovacích opatrení, ktorých cieľom je dodržiavanie limitných hodnôt emisií stanovených v prílohe V.
- (44) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zvýšiť kvalitu životného prostredia, nie je možné v uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu cezhraničnej povahy znečisťovania spôsobovaného priemyselnými činnosťami, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade s zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov
- (45) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tejto smernice je najmä podporiť uplatňovanie článku 37 Charty.
- (46) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcimi smernicami. Povinnosť transponovať nezmenené ustanovenia vyplýva z predchádzajúcich smerníc.
- (47) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Únie vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.
- (48) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a ich uplatňovania smerníc, ktoré sú uvedené v prílohe IX časť B,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa stanovujú pravidlá integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia pochádzajúceho z priemyselných činností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

Ustanovujú sa ňou aj pravidlá zamerané na prevenciu, alebo ak to nie je možné, na zníženie emisií do ovzdušia, vody a pôdy a predchádzanie vzniku odpadov s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň ochrany životného prostredia ako celku.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na priemyselné činnosti, ktoré spôsobujú znečisťovanie uvedené v kapitolách II až VI.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na aktivity v oblasti výskumu, aktivity v oblasti vývoja, ani na testovanie nových výrobkov a postupov.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „látka“ je akýkoľvek chemický prvok a jeho zlúčeniny s výnimkou týchto látok:
 - a) rádioaktívne látky, ako sú vymedzené v článku 1 smernice Rady 96/29/Euratom z 13. mája 1996, ktorá stanovuje základné bezpečnostné normy ochrany zdravia pracovníkov a obyvateľstva pred nebezpečenstvami vznikajúcimi v dôsledku ionizujúceho žiarenia ⁽²⁾;
 - b) geneticky modifikované mikroorganizmy, ako sú vymedzené v článku 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/41/ES zo 6. mája 2009 o obmedzenom použití geneticky modifikovaných mikroorganizmov ⁽³⁾;
 - c) geneticky modifikované organizmy, ako sú vymedzené v článku 2 bod 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia ⁽⁴⁾;
2. „znečisťovanie“ je priame alebo nepriame zavedenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku do ovzdušia, vody alebo pôdy v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré môže byť škodlivé pre ľudské zdravie alebo kvalitu životného prostredia, spôsobiť poškodenie hmotného majetku, alebo znehodnotiť či narušiť harmóniu životného prostredia a iné legitímne využívanie životného prostredia;

⁽²⁾ Ú. v. ES L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 125, 21.5.2009, s. 75.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 106, 17.4.2001, s. 1.

3. „zariadenie“ je stacionárna technická jednotka, v ktorej sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I alebo v prílohe VII časť 1 a všetky ostatné priamo s tým spojené činnosti na tom istom mieste, ktoré majú technickú nadväznosť na činnosti uvedené v uvedených prílohách a ktoré by mohli mať vplyv na emisie a znečisťovanie;
4. „emisia“ je priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy;
5. „limitná hodnota emisií“ je množstvo vyjadrené pomocou určitých špecifických parametrov, koncentrácia a/alebo úroveň emisie, ktoré sa počas jedného alebo viacerých časových úsekov nesmie prevýšiť;
6. „norma kvality životného prostredia“ je súbor požiadaviek stanovených v právnych predpisoch Únie, ktoré musí dané životné prostredie alebo jeho určitá časť v danom čase spĺňať;
7. „povolenie“ je písomné oprávnenie prevádzkovať zariadenie alebo jeho časť, alebo spaľovacie zariadenie alebo jeho časť, spaľovňu odpadov alebo jej časť, alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov alebo jeho časť;
8. „všeobecne záväzné pravidlá“ sú limitné hodnoty emisií alebo iné podmienky stanovené aspoň na odvetvovej úrovni, ktoré sú prijaté s úmyslom ich priameho použitia na stanovenie podmienok povolenia;
9. „podstatná zmena“ je zmena v charaktere alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia alebo spaľovacieho zariadenia, spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, ktorá môže mať významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie;
10. „najlepšie dostupné techniky“ sú najúčinnjším a najpokročivejším štádiom vývoja činností a metód prevádzkovania, ktoré naznačuje praktickú vhodnosť konkrétnych techník predstavovať základ pre limitné hodnoty emisií a iné podmienky povolenia navrhnuté s cieľom prevencie a v prípade, že to nie je možné, zníženia emisií a vplyvu na životné prostredie ako celok:
 - a) „techniky“ zahŕňajú použitú technológiu aj spôsob, ktorým je zariadenie navrhnuté, postavené, udržiavané, prevádzkované a odstavené z činnosti;
 - b) „dostupné techniky“ sú techniky vyvinuté do takej miery, ktorá dovoľuje ich použitie v príslušnom priemyselnom odvetví za ekonomicky a technicky únosných podmienok, pričom sa berú do úvahy náklady a prínosy, bez ohľadu na to, či sa tieto techniky používajú alebo vyrábajú v príslušnom členskom štáte, pokiaľ sú za primeraných podmienok dostupné prevádzkovateľovi;
 - c) „najlepšie“ znamená najúčinnnejšie na dosiahnutie všeobecne vysokého stupňa ochrany životného prostredia ako celku;
11. „referenčný dokument o BAT“ je dokument, ktorý vychádza z výmeny informácií uskutočnenej v súlade s článkom 13, je vypracovaný pre vymedzené činnosti a opisuje najmä uplatňované techniky, súčasné emisie a úrovne spotreby, zvážené techniky na určenie najlepších dostupných techník, ako aj závery o BAT a akékoľvek nové techniky, s osobitným prihliadnutím na kritériá uvedené v prílohe III;
12. „závery o BAT“ sú dokument, ktorý obsahuje časti referenčného dokumentu o BAT so závermi o najlepších dostupných technikách, ich opisom, informáciami na hodnotenie ich uplatniteľnosti, úrovňami znečisťovania súvisiacimi s najlepšími dostupnými technikami, súvisiacim monitorovaním, súvisiacimi úrovňami spotreby a prípadne s relevantnými opatreniami na sanáciu lokality;
13. „úroveň znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami“ sú škálou úrovní znečisťovania dosiahnutých za obvyklých prevádzkových podmienok pri použití najlepšej dostupnej techniky alebo kombinácie najlepších dostupných techník, ako sú opísané v záveroch o BAT, vyjadrenou ako priemer za dané časové obdobie za špecifikovaných referenčných podmienok;
14. „nová technika“ je novátorská technika pre priemyselnú činnosť, ktorá by v prípade komerčného rozšírenia mohla poskytnúť buď vyššiu všeobecnú úroveň ochrany životného prostredia alebo aspoň rovnakú úroveň ochrany životného prostredia a vyššiu úsporu nákladov ako existujúce najlepšie dostupné techniky;
15. „prevádzkovateľ“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá úplne alebo čiastočne prevádzkuje alebo riadi zariadenie alebo spaľovacie zariadenie, spaľovňu odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov, alebo, ak to umožňujú vnútroštátne právne predpisy, osoba, na ktorú bola prenesená rozhodujúca hospodárska právomoc nad technickým fungovaním zariadenia alebo závodu;
16. „verejnosť“ je jedna alebo viacero fyzických alebo právnických osôb a, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou, ich združenia, organizácie alebo skupiny;
17. „dotknutá verejnosť“ je verejnosť, ktorá je alebo by pravdepodobne mohla byť postihnutá rozhodovaním, pokiaľ ide o udelenie alebo aktualizáciu povolenia alebo jeho podmienok, alebo ktorá má na tomto rozhodovaní záujem; na účely tohto vymedzenia pojmu sa má za to, že na tomto rozhodovaní majú záujem mimovládne organizácie, ktoré presadzujú ochranu životného prostredia a spĺňajú požiadavky vnútroštátneho práva;

18. „nebezpečné látky“ sú látky alebo zmesi v zmysle článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí⁽¹⁾;
19. „východisková správa“ sú informácie o stave kontaminácie pôdy a podzemných vôd príslušnými nebezpečnými látkami;
20. „podzemná voda“ je podzemná voda v zmysle článku 2 bod 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva⁽²⁾;
21. „pôda“ je vrchná vrstva zemskej kôry, ktorá sa nachádza medzi podložíom a povrchom; pôda sa skladá z minerálnych častíc, organickej hmoty, vody, vzduchu a živých organizmov;
22. „environmentálna inšpekcia“ sú všetky činnosti vrátane návštev vykonávaných na mieste, monitorovania emisií a kontrol vnútorných správ a nadväzných dokumentov, overovania vnútorného monitorovania, kontrolovania použitých techník a primeranosti environmentálneho riadenia zariadenia, ktoré vykonáva príslušný orgán alebo ktoré sa vykonávajú v jeho mene s cieľom kontrolovať a presadzovať, aby zariadenia dodržiavali podmienky svojho povolenia, a v prípade potreby monitorovať ich vplyv na životné prostredie;
23. „hydina“ znamená hydinu, ako je vymedzená v článku 2 bod 1 smernice Rady 90/539/EHS z 15. októbra 1990 o veterinárnych podmienkach, ktorými sa spravuje obchodovanie s hydinou a násadovými vajcami v rámci Spoločenstva a ich dovoz z tretích krajín⁽³⁾;
24. „palivo“ je akýkoľvek tuhý, kvapalný alebo plyný horľavý materiál;
25. „spalovacie zariadenie“ je akékoľvek technické zariadenie, v ktorom sa oksidujú palivá s cieľom využiť takto vzniknuté teplo;
26. „komín“ je objekt, ktorý obsahuje jednu dymovú rúru alebo viaceré dymové rúry poskytujúce prechod pre vypúšťanie odpadových plynov do ovzdušia;
27. „prevádzkové hodiny“ je čas vyjadrený v hodinách, počas ktorého je spalovacie zariadenie ako celok alebo sčasti v prevádzke a vypúšťa do ovzdušia emisie s výnimkou období nábehu a odstávky;
28. „stupeň odsírenia“ je pomer množstva síry, ktoré spalovacie zariadenie za určité časové obdobie nevypustí do ovzdušia, k množstvu síry v pevnom palive, ktoré za rovnaké časové obdobie vstupuje do zariadení spalovacieho zariadenia a používa sa v ňom;
29. „domáce tuhé palivo“ je prirodzene sa vyskytujúce tuhé palivo spaľované v spaľovacom zariadení vybudovanom špeciálne na takéto palivo, ktoré sa ťaží v danej oblasti;
30. „určujúce palivo“ je palivo, ktoré má spomedzi všetkých palív použitých v spaľovacom zariadení spaľujúcom viacero palív a využívajúcom rezíduá z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu, samostatne alebo s iným palivom, najvyššiu limitnú hodnotu emisií, ako je uvedené v prílohe V časť 1 alebo, v prípade viacerých palív s rovnakou limitnou hodnotou emisií, palivo s najvyšším tepelným príkonom spomedzi týchto palív;
31. „biomasa“ sú:
- produkty pozostávajúce z akejkoľvek rastlinnej hmoty pochádzajúcej z poľnohospodárstva alebo lesníctva, ktorá sa môže použiť ako palivo na účely zhodnotenia jej energetického obsahu;
 - nasledujúci odpad:
 - rastlinný odpad z poľnohospodárstva a lesníctva;
 - rastlinný odpad z potravinárskeho priemyslu, ak sa zhodnotí vytvorené teplo;
 - vláknitý rastlinný odpad z výroby buničiny a z výroby papiera z celulózy, ak sa spoluspaľuje na mieste výroby a vytvorené teplo sa zhodnocuje;
 - korkový odpad;
 - drevný odpad s výnimkou drevného odpadu, ktorý môže obsahovať halogénované organické zlúčeniny alebo ťažké kovy následkom ošetrovania konzervátormi na drevo alebo nátermi, a ktorý zahŕňa najmä takéto drevný odpad pochádzajúci zo stavieb a demolácií;
32. „spalovacie zariadenie na spaľovanie viacerých druhov palív“ je každé spalovacie zariadenie, ktoré môže spaľovať súčasne alebo striedavo dva alebo viac druhov palív;
33. „plynová turbína“ je každý rotujúci stroj, ktorý premieňa tepelnú energiu na mechanickú prácu, pozostávajúci najmä z kompresora, tepelného zariadenia, v ktorom sa oksidujú palivá na zahrievanie pracovnej kvapaliny, a turbíny;
34. „plynový motor“ je spaľovací motor, ktorý pracuje na základe Ottovho cyklu a na spaľovanie paliva používa zážihové zapalovanie alebo v prípade dvojpalivových motorov kompresné zapalovanie;

(1) Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1.

(2) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1.

(3) Ú. v. ES L 303, 31.10.1990, s. 6.

35. „naftový motor“ je spaľovací motor, ktorý pracuje na základe Dieselovho cyklu a na spaľovanie paliva používa kompresné zapalovanie;
36. „malá izolovaná sústava“ je malá izolovaná sústava, ako je vymedzená v článku 2 bod 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou ⁽¹⁾;
37. „odpad“ je odpad, ako je vymedzený v článku 3 bod 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade ⁽²⁾;
38. „nebezpečný odpad“ je nebezpečný odpad, ako je vymedzený v článku 3 bod 2 smernice 2008/98/ES;
39. „zmesový komunálny odpad“ je odpad z domácností, ako aj komerčný odpad, priemyselný odpad a odpad z inštitúcií, ktorý sa v dôsledku svojej povahy a zloženia podobá odpadu z domácností, ale okrem častí uvedených pod záhlavím 20 01 prílohy k rozhodnutiu 2000/532/ES ⁽³⁾, ktoré sa zbierajú samostatne pri zdroji, a okrem ostatných odpadov uvedených pod záhlavím 20 02 uvedenej prílohy;
40. „spaľovňa odpadov“ je akákoľvek stacionárna alebo mobilná technická jednotka a zariadenie určené pre tepelné spracovanie odpadov so zúžitkovaním vznikajúceho spaľovacieho tepla alebo bez neho, prostredníctvom spaľovania oxidáciou odpadov, ako aj ostatných procesov tepelného spracovania, ako sú pyrolytické, splyňovacie alebo plazmové procesy, pokiaľ sa látky vznikajúce pri spracovaní následne spaľujú;
41. „zariadenie na spoluspaľovanie odpadov“ je akákoľvek stacionárna alebo mobilná technická jednotka, ktorej hlavným účelom je výroba energie alebo materiálnych výrobkov a ktorá využíva odpady ako základné alebo prídavné palivo alebo v ktorom sa odpady tepelne spracovávajú s cieľom zneškodnenia prostredníctvom spaľovania oxidáciou odpadov, ako aj inými procesmi tepelného spracovania, ako pyrolytické, splyňovacie alebo plazmové procesy, ak sa látky, ktoré pri tomto spracovaní vznikajú, následne spaľujú;
42. „menovitá kapacita“ je súčet spaľovacích výkonov pecí, z ktorých sa spaľovňa odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov skladá, ako stanovil výrobca a potvrdil prevádzkovateľ, pričom sa náležite zohľadnilo spalné teplo odpadov, vyjadrené ako množstvo odpadu spáleného za hodinu;
43. „dioxíny a furány“ sú všetky polychlórované dibenzo-p-dioxíny a dibenzofurány uvedené v prílohe VI časť 2;
44. „organická zlúčenina“ je akákoľvek zlúčenina, ktorá obsahuje minimálne uhlík a jeden alebo niekoľko z nasledujúcich prvkov: vodík, halogény, kyslík, síru, fosfor, kremík alebo dusík, s výnimkou oxidov uhlíka a anorganických uhličitanov a hydrouhličitanov;
45. „prchavá organická zlúčenina“ je akákoľvek organická zlúčenina, vrátane frakcií kreozeptu, ktorá má pri teplote 293,15 K tlak pár 0,01 kPa alebo viac, alebo ktorá má zodpovedajúcu prchavosť za konkrétnych podmienok použitia;
46. „organické rozpúšťadlo“ je akákoľvek prchavá organická zlúčenina, ktorá sa používa na ktorýkoľvek z týchto účelov:
- samostatne alebo v kombinácii s ostatnými činidlami bez toho, že by prechádzala chemickou zmenou, na rozpúšťanie surovín, výrobkov alebo odpadových materiálov;
 - ako čistiaci prostriedok na rozpúšťanie znečisťujúcich látok;
 - ako rozpúšťadlo;
 - ako disperzné médium;
 - na úpravu viskozity;
 - na úpravu povrchového napätia;
 - ako zmäkčovadlo;
 - ako konzervačný prostriedok;
47. „náter“ je náter, ako je vymedzený v článku 2 bod 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/42/ES z 21. apríla 2004 o obmedzení emisií prchavých organických zlúčenín unikajúcich pri používaní organických rozpúšťadiel v určitých farbách a lakoch a vo výrobkoch na povrchovú úpravu vozidiel ⁽⁴⁾.

Článok 4

Povinnosť byť držiteľom povolenia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadne zariadenia alebo spaľovacie zariadenia, spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov neboli prevádzkované bez povolenia

Odchylné od prvého pododseku môžu členské štáty zaviesť postup registrácie zariadení, na ktoré sa vzťahuje len kapitola V.

Postup registrácie je špecifikovaný v záväznom akte a zahŕňa minimálne notifikáciu príslušnému orgánu prevádzkovateľom zariadenia o úmysle prevádzkovať zariadenie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahradzujúce rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch, a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch (Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 87.

2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť ustanoviť, že povolenie sa vzťahuje na dve zariadenia alebo viac zariadení alebo ich časti prevádzkované tým istým prevádzkovateľom na rovnakom mieste.

V prípade, že sa povolenie vzťahuje na dve alebo viaceré zariadenia, obsahuje podmienky na to, aby sa zabezpečilo, že všetky zariadenia splňajú požiadavky tejto smernice.

3. Členské štáty sa môžu rozhodnúť ustanoviť, že povolenie sa vzťahuje na viac častí zariadenia prevádzkovaných rôznymi prevádzkovateľmi. V takom prípade povolenie spresní zodpovednosti jednotlivých prevádzkovateľov.

Článok 5

Udelenie povolenia

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné požiadavky ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo v právnych predpisoch Únie, príslušný orgán udelí povolenie, ak zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice.

2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na úplnú koordináciu povolovacích konaní a podmienok povolení v prípade, ak sa na týchto konaniach zúčastňuje viac ako jeden príslušný orgán alebo viac ako jeden prevádzkovateľ alebo sa udeľuje viac ako jedno povolenie s cieľom zaručiť účinný integrovaný prístup všetkých orgánov príslušných v tomto konaní.

3. V prípade nových zariadení alebo v prípade podstatnej zmeny, na ktoré sa vzťahuje článok 4 smernice 85/337/EHS, sa pri udeľovaní povolenia preskúma a použije akákoľvek relevantná získaná informácia alebo záver, ku ktorému sa dospeje podľa článkov 5, 6, 7 a 9 uvedenej smernice.

Článok 6

Všeobecne záväzné pravidlá

Bez toho, aby bola dotknutá povinnosť mať povolenie, môžu členské štáty do všeobecne záväzných pravidiel začleniť požiadavky pre určité kategórie zariadení alebo spaľovacích zariadení, spaľovní odpadov alebo zariadení na spoluspaľovanie odpadov.

V prípade prijatia všeobecne záväzných pravidiel môže povolenie obsahovať len odkaz na takéto pravidlá.

Článok 7

Mimoriadne udalosti a havárie

Bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd⁽¹⁾, v prípade akejkoľvek mimoriadnej udalosti alebo havárie významne ovplyvňujúcej životné prostredie prijímú členské štáty opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili, že:

- a) prevádzkovateľ ihneď informuje príslušný orgán;
- b) prevádzkovateľ ihneď prijme opatrenia na obmedzenie následkov na životné prostredie a zabránenie ďalším možným mimoriadnym udalostiam alebo haváriám;
- c) príslušný orgán vyžaduje, aby prevádzkovateľ prijal akékoľvek dodatočné vhodné opatrenia, ktoré príslušný orgán považuje za potrebné na obmedzenie následkov na životné prostredie a zabránenie ďalším možným mimoriadnym udalostiam alebo haváriám.

Článok 8

Nedodržovanie podmienok povolenia

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na to, aby boli dodržané podmienky povolenia.

2. V prípade porušenia podmienok povolenia členské štáty zabezpečia, aby:

- a) prevádzkovateľ okamžite informoval príslušný orgán;
- b) prevádzkovateľ ihneď prijal opatrenia potrebné na zabezpečenie opätovného splnenia požiadaviek v čo najkratšom možnom čase;
- c) príslušný orgán požadoval, aby prevádzkovateľ prijal akékoľvek dodatočné vhodné opatrenia, ktoré príslušný orgán považuje za potrebné na opätovné splnenie požiadaviek.

Ak porušenie podmienok povolenia predstavuje bezprostredné nebezpečenstvo pre ľudské zdravie alebo hrozí spôsobenie okamžitého významného negatívneho účinku na životné prostredie, prevádzkovanie zariadenia, spaľovacieho zariadenia, spaľovne odpadov, zariadenia na spoluspaľovanie odpadov alebo ich príslušnej časti sa pozastaví až dotedy, kým nebude opäť zabezpečené splnenie požiadaviek podľa podmienok prvého pododseku písm. b) a c).

Článok 9

Emisie skleníkových plynov

1. Ak sú emisie skleníkových plynov zo zariadenia špecifikované v prílohe I k smernici 2003/87/ES vo vzťahu k činnosti vykonávanej v tomto zariadení, povolenie neobsahuje limitnú hodnotu emisií pre priame emisie tohto plynu, pokiaľ nie je potrebné zabezpečiť, aby nedošlo k významnému miestnemu znečisteniu.

2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že na činnosti uvedené v prílohe I k smernici 2003/87/ES nestanovia požiadavky týkajúce sa energetickej účinnosti s ohľadom na spaľovacie jednotky alebo iné jednotky vypúšťajúce oxid uhličitý v mieste, kde sa nachádzajú.

(1) Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

3. Ak je to potrebné, príslušné orgány zmenia povolenie zodpovedajúcim spôsobom.

4. Odseky 1 až 3 sa nevzťahujú na zariadenia dočasne vylúčené zo systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii v súlade s článkom 27 smernice 2003/87/ES.

KAPITOLA II

USTANOVENIA PRE ČINNOSTI UVEDENÉ V PRÍLOHE I

Článok 10

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa uplatňuje na činnosti uvedené v prílohe I a prípadne na činnosti, ktoré dosahujú kapacitné prahové hodnoty stanovené v uvedenej prílohe.

Článok 11

Všeobecné zásady týkajúce sa základných povinností prevádzkovateľa

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na to, aby zariadenia boli prevádzkované v súlade s týmito zásadami:

- a) proti znečisťovaniu sa prijímajú všetky vhodné preventívne opatrenia;
- b) uplatňujú sa najlepšie dostupné techniky;
- c) nespôsobuje sa žiadne významné znečisťovanie;
- d) predchádza sa vzniku odpadov v súlade so smernicou 2008/98/ES;
- e) podľa stupňa priority a v súlade so smernicou 2008/98/ES sa pripravuje odpad v prípade jeho vzniku na opätovné použitie, recykláciu, zhodnotenie, alebo ak to nie je z technických alebo z hospodárskych dôvodov možné, zneškodňuje sa, pričom treba zamedziť alebo znížiť jeho vplyv na životné prostredie;
- f) efektívne sa využíva energia;
- g) prijímajú sa opatrenia potrebné na prevenciu havárií a obmedzenie ich následkov;
- h) prijímajú sa opatrenia potrebné pri konečnom odstavení, aby sa predišlo riziku znečisťovania a aby sa miesto prevádzkovania vrátilo do uspokojivého stavu vymedzeného v súlade s článkom 22.

Článok 12

Žiadosti o povolenia

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na to, aby žiadosť o povolenie obsahovala opis týchto prvkov:

- a) zariadenia a jeho činnosti;
- b) surovín, pomocných materiálov, iných látok a energie používaných v zariadení alebo v ňom vznikajúcich;
- c) zdrojov emisií zo zariadenia;
- d) podmienok lokality zariadenia;
- e) v prípade potreby východiskovej správy v súlade s článkom 22 ods. 2;
- f) druhu a množstiev predpokladaných emisií zo zariadenia do každej zložky životného prostredia, ako aj identifikácie významných účinkov emisií na životné prostredie;
- g) navrhovanej technológie a iných techník na zabránenie alebo, ak to nie je možné, na zníženie emisií zo zariadenia;
- h) opatrení zameraných na prevenciu, prípravu na opätovné využitie, recykláciu a zhodnotenie odpadov produkovaných zariadením;
- i) ďalších opatrení plánovaných s cieľom dosiahnutia súladu so všeobecnými zásadami základných povinností prevádzkovateľa podľa článku 11;
- j) opatrení plánovaných s cieľom monitorovať emisie do životného prostredia;
- k) hlavných alternatív navrhovanej technológie, techník a opatrení, ktoré žiadateľ preskúmal.

Žiadosť o povolenie musí tiež obsahovať netechnické zhrnutie údajov uvedených v prvom pododseku.

2. Ak informácie poskytnuté v súlade s požiadavkami ustanovenými v smernici 85/337/EHS alebo správa o bezpečnosti vypracovaná v súlade so smernicou 96/82/ES alebo iné informácie vypracované na základe iných právnych predpisov spĺnia ktorúkoľvek požiadavku odseku 1, môžu sa zahrnúť do žiadosti alebo k nej pripojiť.

Článok 13

Referenčné dokumenty o BAT a výmena informácií

1. Komisia zorganizuje výmenu informácií medzi členskými štátmi, dotknutými odvetvami, mimovládnyimi organizáciami presadzujúcimi ochranu životného prostredia a Komisiou, aby sa vypracovali, preskúmali a v prípade potreby aktualizovali referenčné dokumenty o BAT.

2. Výmena informácií sa zameriava najmä na:

- a) výkon zariadení a techník z hľadiska emisií vyjadrený vo vhodných prípadoch ako krátkodobé a dlhodobé priemerné hodnoty a súvisiace referenčné podmienky, spotreba a charakter surovín, spotreba vody, využívanie energie a tvorba odpadu;
 - b) používané techniky, súvisiace monitorovanie, dosah na iné zložky životného prostredia, hospodárska a technická únosnosť a ich vývoj;
 - c) najlepšie dostupné techniky a nové techniky určené po zohľadnení aspektov uvedených písmenách a) a b).
3. Komisia zriadi a pravidelne zvoláva fórum zložené zo zástupcov členských štátov, dotknutých odvetví a mimovládnych organizácií presadzujúcich ochranu životného prostredia.

Komisia získa stanovisko fóra o praktických opatreniach na výmenu informácií, a najmä k:

- a) rokovaciemu poriadku fóra;
- b) pracovnému programu na výmenu informácií;
- c) usmerneniam pre zber údajov;
- d) usmerneniam pre vypracovanie referenčných dokumentov o BAT a zabezpečenie ich kvality, ako aj ich vhodného obsahu a formátu.

Usmernenia uvedené v druhom pododseku písm. c) a d) zohľadnia stanovisko fóra a prijímajú sa v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 75 ods. 2

4. Komisia získa a zverejní stanovisko fóra k navrhovanému obsahu referenčných dokumentov o BAT a zohľadní ho pri postupoch uvedených v odseku 5.

5. Rozhodnutia o záveroch o BAT sa prijímajú v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 75 ods. 2

6. Po prijatí rozhodnutia v súlade s odsekom 5 Komisia bezodkladne zverejní referenčný dokument o BAT a zabezpečí, aby sa závery o BAT sprístupnili vo všetkých úradných jazykoch Únie.

7. Závety o najlepších dostupných technikách, ktoré vychádzajú z referenčných dokumentov o BAT, ktoré Komisia prijme pred dátumom uvedeným v článku 83, sa na účely tejto kapitoly, s výnimkou článku 15 ods. 3 a 4, uplatňujú ako závery o BAT až do prijatia príslušného rozhodnutia v súlade s odsekom 5.

Článok 14

Podmienky povolenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby povolenie obsahovalo všetky opatrenia potrebné na splnenie požiadaviek stanovených v článkoch 11 a 18.

Tieto opatrenia musia obsahovať aspoň:

- a) limitné hodnoty emisií pre znečisťujúce látky uvedené v prílohe II a pre iné znečisťujúce látky, ktoré môžu byť vypúšťané z príslušného zariadenia vo významných množstvách, zohľadňujúc ich charakter a potenciál preniesť znečistenie z jednej zložky životného prostredia do druhej;
- b) príslušné požiadavky zabezpečujúce ochranu pôdy a podzemných vôd a opatrenia týkajúce sa monitorovania a nakladania s odpadmi produkovanými v zariadení;
- c) vhodné požiadavky na monitorovanie emisií určujúce:
 - i) metodiku merania, jeho frekvenciu a postup vyhodnocovania; a
 - ii) tam, kde sa uplatňuje článok 15 ods. 3 písm. b), že výsledky monitorovania emisií sú dostupné za rovnaký časový úsek a referenčných podmienok ako v prípade úrovni znečisťovania súvisiacich s najlepšimi dostupnými technikami;
- d) povinnosť oznamovať príslušnému orgánu pravidelne a aspoň raz ročne:
 - i) informácie, ktoré vychádzajú z výsledkov monitorovania emisií uvedeného v písmene c), a iné požadované údaje, ktoré príslušnému orgánu umožňujú overiť plnenie podmienok povolenia; a
 - ii) tam, kde sa uplatňuje článok 15 ods. 3 písm. b), súhrn výsledkov monitorovania emisií, ktorý umožňuje porovnanie s úrovňami znečisťovania súvisiacimi s najlepšimi dostupnými technikami;
- e) vhodné požiadavky na pravidelnú údržbu a dohľad nad prijatými opatreniami, ktoré zabránia emisiám do pôdy a podzemných vôd v súlade s písmenom b), a vhodné požiadavky na periodické monitorovanie pôdy a podzemných vôd v súvislosti s relevantnými nebezpečnými látkami, ktoré sa môžu nachádzať v lokalite, a s prihliadnutím na možnosť kontaminácie pôdy a podzemných vôd v lokalite zariadenia;
- f) opatrenia vzťahujúce sa na podmienky, ktoré nie sú bežnými prevádzkovými podmienkami, napríklad nábeh a odstávka, úniky, chybná prevádzka, dočasné prerušenie prevádzky a definitívne odstavenie;

g) opatrenia na minimalizáciu dialkového alebo cezhraničného znečisťovania;

h) podmienky posudzovania dodržiavania limitných hodnôt emisií alebo odkaz na uplatniteľné požiadavky špecifikované inde.

2. Na účely odseku 1 písm. a) sa limitné hodnoty emisií môžu doplniť alebo nahradiť ekvivalentnými ukazovateľmi alebo ekvivalentnými technickými opatreniami, ktoré zabezpečujú rovnocennú úroveň ochrany životného prostredia.

3. Závery o BAT slúžia ako referencia pri stanovovaní podmienok povolenia.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 18, príslušný orgán môže stanoviť prísnejšie podmienky povolenia, ako sú podmienky dosiahnuteľné použitím najlepších dostupných techník opísaných v záveroch o BAT. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá, na základe ktorých môže príslušný orgán stanoviť takéto prísnejšie podmienky.

5. Ak príslušný orgán stanoví podmienky povolenia na základe najlepšej dostupnej techniky, ktorá nie je opísaná v žiadnych z relevantných záverov o BAT, zabezpečí, aby:

a) sa táto technika určila na základe osobitného zváženia kritérií uvedených v prílohe III; a

b) sa splnili požiadavky článku 15.

Ak závery o BAT uvedené v prvom pododseku neobsahujú úroveň znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami, príslušný orgán zabezpečí, aby sa technikou uvedenou v prvom pododseku zaistila úroveň ochrany životného prostredia rovnocenná s úrovňou najlepších dostupných techník opísaných v záveroch o BAT.

6. Ak sa na činnosť alebo typ výrobného procesu v zariadení nevzťahujú závery o BAT, alebo v prípade, že sa v týchto záveroch neriešia všetky potenciálne vplyvy činnosti alebo procesu na životné prostredie, príslušný orgán stanoví s osobitným zreteľom na kritériá uvedené v prílohe III a po predchádzajúcej porade s prevádzkovateľom podmienky povolenia na základe najlepších dostupných techník, ktoré určil pre dotknutú činnosť alebo procesy.

7. Bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy v oblasti blaha zvierat, sa na zariadenia uvedené v prílohe I bod 6.6 uplatňujú odseky 1 až 6 tohto článku.

Článok 15

Limitné hodnoty emisií, ekvivalentné ukazovatele a technické opatrenia

1. Limitné hodnoty emisií pre znečisťujúce látky sú platné v bode, kde emisie opúšťajú zariadenie, a akékoľvek rozriedenie alebo rozptýlenie pred týmto bodom sa pri stanovovaní týchto hodnôt neberie do úvahy.

V prípade nepriameho vypúšťania znečisťujúcich látok do vôd sa pri stanovovaní limitných hodnôt emisií pre dotknuté zariadenie môže zobrať do úvahy účinok z čistiarne odpadových vôd, pričom sa musí zabezpečiť ekvivalentná úroveň ochrany životného prostredia ako celku a musí byť zaručené, že to nepovedie k vyšším úrovňam znečistenia životného prostredia.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 18, limitné hodnoty emisií a ekvivalentné ukazovatele a technické opatrenia uvedené v článku 14 ods. 1 a 2 musia vychádzať z najlepších dostupných techník bez určenia použitia akejkoľvek techniky alebo konkrétnej technológie.

3. Príslušný orgán stanoví limitné hodnoty emisií, ktoré zabezpečujú, že emisie za bežných prevádzkových podmienok neprevyšujú úroveň znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami, ktoré sú stanovené v rozhodnutiach o záveroch o BAT uvedených v článku 13 ods. 5, a to buď:

a) stanovením limitných hodnôt emisií, ktoré neprevyšujú úroveň znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami. Tieto limitné hodnoty emisií sa vyjadrujú pre rovnaké alebo kratšie obdobie a v rovnakých referenčných podmienkach ako úroveň znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami; alebo

b) stanovením iných limitných hodnôt emisií, než ako sú uvedené v písmene a) v zmysle hodnôt, období a referenčných podmienok.

Ak sa uplatňuje písmeno b), príslušný orgán aspoň raz ročne zhodnotí výsledky monitorovania emisií, aby sa zabezpečilo, že emisie za bežných prevádzkových podmienok nepresiahli úroveň znečisťovania súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami.

4. Odchylne od odseku 3 a bez toho, aby bol dotknutý článok 18, môže príslušný orgán v určitých prípadoch stanoviť menej prísne limitné hodnoty emisií. Takáto odchýlka sa môže uplatňovať iba vtedy, ak posúdenie preukáže, že dosiahnutie úrovni znečisťovania súvisiacich s najlepšimi dostupnými technikami opísanými v záveroch o BAT by viedlo k neúmerne zvýšeným nákladom v porovnaní s environmentálnym prínosom z dôvodov:

a) geografickej polohy alebo miestnych podmienok životného prostredia príslušného zariadenia; alebo

b) technických charakteristík príslušného zariadenia.

Príslušný orgán uvedie v prílohe podmienok povolenia dôvody uplatňovania prvého pododseku vrátane výsledku posúdenia a zdôvodnenia stanovených podmienok.

Limitné hodnoty emisií stanovené v súlade s prvým pododsekom však nesmú v príslušných prípadoch presiahnuť limitné hodnoty emisií stanovené v prílohách k tejto smernici

Príslušný orgán v každom prípade zabezpečí, aby nebolo spôsobené žiadne významné znečistenie a bola dosiahnutá vysoká úroveň ochrany životného prostredia ako celku.

Na základe informácií poskytovaných členskými štátmi v súlade s článkom 72 ods. 1, najmä o uplatňovaní tohto odseku, môže Komisia v prípade potreby posúdiť a podrobnejšie objasniť prostredníctvom usmernení kritériá, ktoré sa majú zohľadniť pri uplatňovaní tohto odseku.

Príslušný orgán prehodnotí uplatňovanie prvého pododseku v rámci každého opätovného zváženia podmienok povolenia v súlade s článkom 21.

5. Príslušný orgán môže udeliť dočasné výnimky z požiadaviek odsekov 2 a 3 tohto článku a písmen a) a b) článku 11 v prípade testovania a používania nových techník na celkovú dobu najviac deväť mesiacov, pokiaľ sa po stanovenej dobe tieto techniky buď prestanú používať, alebo sa pri činnosti dosiahnu aspoň úroveň znečistenia súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami.

Článok 16

Požiadavky v oblasti monitorovania

1. Požiadavky v oblasti monitorovania uvedené v článku 14 ods. 1 písm. c) v prípade potreby vychádzajú zo záverov o monitorovaní opísaných v záveroch o BAT.

2. Frekvenciu periodického monitorovania uvedeného v článku 14 ods. 1 písm. e) určí príslušný orgán v povolení vydanom pre každé jednotlivé zariadenie alebo vo všeobecne záväzných pravidlách.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, periodické monitorovanie sa uskutoční aspoň každých päť rokov v prípade podzemnej vody a každých desať rokov v prípade pôdy, s výnimkou prípadov, keď takéto monitorovanie vychádza zo systematického hodnotenia rizika kontaminácie.

Článok 17

Všeobecne záväzné pravidlá pre činnosti uvedené v prílohe I

1. Pri prijímaní všeobecne záväzných pravidiel členské štáty zabezpečia integrovaný prístup a vysokú úroveň ochrany životného prostredia rovnocennú s úrovňou, ktorá sa dá dosiahnuť pomocou jednotlivých podmienok povolení.

2. Všeobecne záväzné pravidlá vychádzajú z najlepších dostupných techník bez toho, aby predpisovali používanie akejkoľvek techniky alebo konkrétnej technológie s cieľom zabezpečiť dodržiavanie článkov 14 a 15.

3. Členské štáty zabezpečia aktualizáciu všeobecne záväzných pravidiel, aby sa zohľadnil vývoj v oblasti najlepších dostupných techník, s cieľom zabezpečiť dodržiavanie článku 21.

4. Všeobecne záväzné pravidlá prijaté v súlade s odsekmi 1 až 3 obsahujú odkaz na túto smernicu alebo sa takýto odkaz uvedie pri ich úradnom uverejnení.

Článok 18

Normy kvality životného prostredia

Ak norma kvality životného prostredia vyžaduje prísnejšie podmienky, ako sú tie, ktoré sa dajú dosiahnuť pomocou použitia najlepších dostupných techník, do povolenia sa začlenia dodatočné opatrenia bez toho, aby boli dotknuté iné opatrenia, ktoré sa môžu prijať s cieľom dosiahnuť súlad s normami kvality životného prostredia.

Článok 19

Vývoj v oblasti najlepších dostupných techník

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány sledovali alebo boli informované o vývoji v oblasti najlepších dostupných techník a o uverejnení akýchkoľvek nových alebo aktualizovaných záverov o BAT a sprístupnia tieto informácie dotknutej verejnosti.

Článok 20

Zmeny zariadení prevádzkovateľmi

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby prevádzkovateľ informoval príslušný orgán o všetkých plánovaných zmenách charakteru alebo činnosti zariadenia alebo o jeho rozšírení, ktoré môžu mať vplyv na životné prostredie. Ak je to potrebné, príslušný orgán aktualizuje povolenie.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa žiadna podstatná zmena plánovaná prevádzkovateľom neuskutočnila bez povolenia udeleného v súlade s touto smernicou.

Žiadosť o povolenie a rozhodnutie príslušného orgánu sa týka tých častí zariadenia a tých údajov uvedených v článku 12, ktoré môžu byť podstatnou zmenou dotknuté.

3. Akákoľvek zmena charakteru alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia sa považuje za podstatnú, ak zmena alebo rozšírenie samotné presahujú kapacitné prahové hodnoty stanovené v prílohe I.

Článok 21

Prehodnotenie a aktualizácia podmienok povolenia príslušným orgánom

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby príslušný orgán v súlade s odsekmi 2 až 5 pravidelne prehodnocoval všetky podmienky povolenia a ak je to potrebné, aby v záujme dodržiavania požiadaviek tejto smernice tieto podmienky aktualizoval.

2. Na žiadosť príslušného orgánu prevádzkovateľ predloží všetky informácie, ktoré sú potrebné na prehodnotenie podmienok povolenia a ktoré zahŕňajú najmä výsledky monitorovania emisií a iné údaje, ktoré umožnia porovnanie prevádzky zariadenia s najlepšimi dostupnými technikami opísanými v príslušných záveroch o BAT a s úrovňami znečisťovania súvisiacimi s najlepšimi dostupnými technikami.

Pri prehodnocovaní podmienok povolenia príslušný orgán použije všetky informácie vyplývajúce z monitorovania alebo inšpekcií.

3. Do štyroch rokov od uverejnenia rozhodnutí o záveroch o BAT v súlade s článkom 13 ods. 5, ktoré súvisia s hlavnou činnosťou zariadenia, príslušný orgán zabezpečí, aby:

- a) sa prehodnotili a v prípade potreby v záujme zabezpečenia súladu s touto smernicou, najmä s článkom 15 ods. 3 a 4, ak je uplatniteľný, aktualizovali všetky podmienky povolenia pre dotknuté zariadenie;
- b) zariadenie tieto podmienky povolenia dodržiavalo.

Pri prehodnocovaní sa zohľadnia všetky nové alebo aktualizované závery o BAT, ktoré sa vzťahujú na zariadenie a ktoré sa prijali v súlade s článkom 13 ods. 5 od udelenia alebo posledného prehodnotenia povolenia.

4. Ak sa na zariadenie nevzťahujú žiadne závery o BAT, podmienky povolenia sa musia prehodnotiť a v prípade potreby aktualizovať, keď sa vývojom v oblasti najlepších dostupných techník umožnilo významné zníženie emisií.

5. Podmienky povolenia sa prehodnotia a v prípade potreby aktualizujú aspoň v týchto prípadoch:

- a) znečistenie spôsobené zariadením je také rozsiahle, že sa musia prehodnotiť existujúce limitné hodnoty emisií uvedené v povolení alebo sa v ňom musia stanoviť nové limitné hodnoty emisií;
- b) bezpečnosť prevádzkovania vyžaduje použitie iných techník;
- c) ak je to potrebné na dodržanie novej alebo revidovanej normy kvality životného prostredia v súlade s článkom 18.

Článok 22

Uzatvorenie lokality

1. Bez toho, aby bola dotknutá smernica 2000/60/ES, smernica 2004/35/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality ⁽¹⁾ a príslušné právne predpisy Únie o ochrane pôdy, príslušný orgán stanoví podmienky povolenia s cieľom zabezpečiť súlad s odsekmi 3 a 4 tohto článku po definitívnom ukončení činností.

(¹) Ú. v. EÚ L 372, 27.12.2006, s. 19.

2. V prípade, že činnosť zahŕňa používanie, výrobu alebo vypúšťanie príslušných nebezpečných látok a s prihliadnutím na možnosť kontaminácie pôdy a podzemných vôd v lokalite zariadenia, prevádzkovateľ pripraví a predloží východiskovú správu príslušnému orgánu pred spustením prevádzky zariadenia alebo pred prvou aktualizáciou povolenia pre zariadenie po 7. januári 2013.

Východisková správa musí obsahovať informácie potrebné na určenie stavu kontaminácie pôdy a podzemných vôd, aby bolo možné kvantifikované porovnanie so stavom po definitívnom ukončení činností uvedenom v odseku 3.

Východisková správa obsahuje aspoň tieto informácie:

- a) informácie o súčasnom a v prípade dostupnosti i o minulom využití lokality;
- b) v prípade dostupnosti existujúce informácie o meraniach pôdy a podzemných vôd, ktoré odrážajú stav v čase vypracovania správy alebo namiesto toho nové merania pôdy a podzemných vôd s ohľadom na možnosť kontaminácie pôdy a podzemných vôd tými nebezpečnými látkami, ktoré sa použijú, vyrobia alebo vypustia v dotknutom zariadení.

Ak informácie vypracované v súlade s inými vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo právnymi predpismi Únie spĺňajú požiadavky tohto odseku, takéto informácie možno zahrnúť do predkladanej východiskovej správy alebo ich k nej priložiť.

Komisia vypracuje usmernenia pre obsah východiskovej správy.

3. Po definitívnom ukončení činností prevádzkovateľ posúdi stav kontaminácie pôdy a podzemných vôd príslušnými nebezpečnými látkami, ktoré zariadenie používalo, produkovalo, alebo vypúšťalo. Ak zariadenie spôsobilo významné znečistenie pôdy alebo podzemných vôd príslušnými nebezpečnými látkami v porovnaní so stavom uvedeným vo východiskovej správe uvedenej v odseku 2, prevádzkovateľ prijme potrebné opatrenia na odstránenie znečistenia, aby túto lokalitu vrátil do uvedeného stavu. Na tento účel sa môže zohľadniť technická priechodnosť takýchto opatrení.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, po definitívnom ukončení činností a v prípade, že kontaminácia pôdy a podzemnej vody v lokalite predstavuje významné riziko pre ľudské zdravie alebo životné prostredie v dôsledku povolených činností, ktoré prevádzkovateľ vykonával pred prvou aktualizáciou povolenia pre zariadenie po 7. januári 2013 a po zohľadnení podmienok týkajúcich sa lokality zariadenia stanovených v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. d), prevádzkovateľ prijme potrebné opatrenia zamerané na odstránenie, kontrolu, izoláciu alebo zníženie množstva relevantných nebezpečných látok, aby lokalita po zohľadnení jej súčasného alebo schváleného budúceho využívania už nepredstavovala takéto riziko.

4. Ak prevádzkovateľ nie je povinný vypracovať východiskovú správu uvedenú v odseku 2, prevádzkovateľ po definitívnom ukončení činnosti prijme potrebné opatrenia zamerané na odstránenie, kontrolu, izoláciu alebo zníženie množstva relevantných nebezpečných látok tak, aby lokalita po zohľadnení jej súčasného alebo schváleného budúceho využívania nepredstavovala žiadne významné riziko pre ľudské zdravie alebo životné prostredie v dôsledku kontaminácie pôdy a podzemnej vody v dôsledku povolených činností a po zohľadnení podmienok týkajúcich sa lokality zariadenia stanovených v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. d).

Článok 23

Environmentálne inšpekcie

1. Členské štáty zavedú systém environmentálnych inšpekcií zariadení, ktoré sa zameriavajú na skúmanie celej škály relevantných účinkov dotknutých zariadení na životné prostredie.

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia poskytli príslušným orgánom všetku nevyhnutnú pomoc s cieľom umožniť týmto orgánom vykonanie návštevy na mieste, odber vzoriek a zber informácií potrebných na výkon ich povinností podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa na všetky zariadenia vzťahoval plán environmentálnych inšpekcií na národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni a aby sa tento plán pravidelne prehodnocoval a v prípade potreby aktualizoval.

3. Súčasťou každého plánu environmentálnej inšpekcie sú:

- a) všeobecné posúdenie relevantných dôležitých otázok v oblasti životného prostredia;
- b) geografická oblasť, na ktorú sa vzťahuje plán inšpekcií;
- c) register zariadení, na ktoré sa plán vzťahuje;
- d) postupy tvorby programov pre bežné environmentálne inšpekcie podľa odseku 4;
- e) postupy pre mimoriadne environmentálne inšpekcie podľa odseku 5;
- f) v prípade potreby ustanovenia o spolupráci medzi rôznymi inšpekčnými orgánmi.

4. Na základe plánov inšpekcií príslušný orgán pravidelne vypracúva programy bežných environmentálnych inšpekcií, v ktorých sa okrem iného určuje frekvencia návštev na mieste pre rôzne typy zariadení.

Obdobie medzi dvoma návštevami na mieste sa zakladá na systematickom hodnotení environmentálnych rizík dotknutých zariadení a nepresahuje jeden rok pri zariadeniach s najvyšším rizikom a tri roky pri zariadeniach s najnižším rizikom.

Ak inšpekcia zistí dôležitý prípad nedodržania podmienok povolenia, vykoná sa v lehote šiestich mesiacov od uvedenej inšpekcie ďalšia návšteva na mieste.

Pri systematickom vyhodnocovaní environmentálnych rizík sa vychádza aspoň z týchto kritérií:

- a) potenciálne a skutočné vplyvy dotknutých zariadení na ľudské zdravie a životné prostredie so zreteľom na úrovne znečisťovania a typy emisií, citlivosť miestneho prostredia a riziko havárií;
- b) dodržiavanie podmienok povolenia v minulosti;
- c) účasť prevádzkovateľa v schéme Únie pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS) podľa nariadenia (ES) č. 1221/2009 ⁽¹⁾.

Komisia môže prijať usmernenia týkajúce sa kritérií vyhodnocovania rizík pre životné prostredie.

5. Cieľom mimoriadnych environmentálnych inšpekcií je čo možno najskôr vyšetriť závažné sťažnosti v oblasti životného prostredia, závažné environmentálne havárie, mimoriadne udalosti a prípady nedodržania podmienok a v prípade potreby prehodnotiť povolenie pred jeho udelením alebo jeho aktualizáciou.

6. Po každej návšteve na mieste príslušný orgán vypracuje správu, ktorá opíše relevantné zistenia o tom, či zariadenie dodržiava podmienky povolenia, aj závery o tom, či sú potrebné ďalšie opatrenia.

Správa sa oznámi dotknutému prevádzkovateľovi do dvoch mesiacov od uskutočnenia návštevy na mieste. Správu sprístupní verejnosti príslušný orgán v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí ⁽²⁾ do štyroch mesiacov od uskutočnenia návštevy na mieste.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 2, príslušný orgán zabezpečí, aby prevádzkovateľ prijal v primeranej lehote všetky potrebné opatrenia, ktoré sú uvedené v správe.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS) (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článok 24

Prístup k informáciám a účasť verejnosti na povoľovacom konaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti poskytli včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa týchto konaní:

- a) udelenie povolenia pre nové zariadenia;
- b) udelenie povolenia na akúkoľvek podstatnú zmenu;
- c) udelenie alebo aktualizácia povolenia pre zariadenie, kde sa navrhuje uplatňovanie článku 15 ods. 4;
- d) aktualizácia povolenia alebo podmienok povolenia pre zariadenie v súlade s článkom 21 ods. 5 písm. a).

Na takúto účasť sa uplatňuje postup stanovený v prílohe IV.

2. Ak sa prijalo rozhodnutie o udelení, prehodnotení alebo aktualizácii povolenia, príslušný orgán sprístupní verejnosti v súvislosti s písmenami a), b) a f) aj na internete tieto informácie:

- a) obsah rozhodnutia, vrátane kópie povolenia a akýchkoľvek následných aktualizácií;
- b) dôvody, na ktorých sa rozhodnutie zakladá;
- c) výsledky konzultácií uskutočnených pred prijatím rozhodnutia a vysvetlenie spôsobu, akým boli v rozhodnutí zohľadnené;
- d) názov referenčných dokumentov o BAT, ktoré sú relevantné pre dotknuté zariadenie alebo dotknutú činnosť;
- e) spôsob určenia podmienok povolenia uvedených v článku 14 vrátane limitných hodnôt emisií v súvislosti s najlepšimi dostupnými technikami a úrovňami znečisťovania súvisiacimi s najlepšimi dostupnými technikami;
- f) v prípade udelenia výnimky podľa článku 15 ods. 4 konkrétne dôvody tejto výnimky na základe kritérií stanovených v uvedenom odseku a uložené podmienky.

3. Príslušný orgán sprístupní tiež verejnosti, a to aj prostredníctvom internetu, najmenej vo vzťahu k písmenu a):

- a) relevantné informácie o opatreniach, ktoré prevádzkovateľ prijal po definitívnom ukončení činnosti v súlade s článkom 22;

- b) výsledky monitorovania emisií na základe podmienok povolenia, ktoré má príslušný orgán.

4. Odseky 1, 2 a 3 tohto článku sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté obmedzenia ustanovené v článku 4 ods. 1 a 2 smernice 2003/4/ES.

Článok 25

Prístup k spravodlivosti

1. Členské štáty zaisťujú, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť rozhodnutia, skutku alebo opomenutia, ktoré sú predmetom článku 24, ak je splnená jedna z týchto podmienok:

- a) existuje dostatočný záujem;
- b) ak pretrváva porušovanie práva v prípadoch, keď to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku.

2. Členské štáty určujú, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo opomenutia.

3. O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, rozhodnú členské štáty v súlade s cieľom poskytnúť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti.

Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá presadzuje ochranu životného prostredia a splňa všetky požiadavky podľa vnútroštátneho práva, považuje za dostatočný na účely odseku 1 písm. a).

Tieto organizácie sa takisto považujú za organizácie, ktorých práva môžu byť porušené na účely odseku 1 písm. b).

4. Odseky 1, 2 a 3 nevylučujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka vyčerpania správnych opravných prostriedkov pred súdnymi opravnými prostriedkami, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.

Každé takéto konanie musí byť spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé.

5. Členské štáty zabezpečia, aby boli verejnosti dostupné praktické informácie o prístupe k správne a súdne preskúmaniu.

Článok 26

Cezhraničné vplyvy

1. Ak si je členský štát vedomý, že prevádzkovanie zariadenia bude mať pravdepodobne významné nepriaznivé účinky na životné prostredie iného členského štátu, alebo ak o to členský štát, ktorý bude pravdepodobne významne dotknutý, požiada, zašle členský štát, na území ktorého sa podala žiadosť o povolenie podľa článku 4 alebo článku 20 ods. 2, druhému členskému štátu akékoľvek informácie, ktoré má poskytnúť alebo sprístupniť podľa prílohy IV v rovnakom čase, ako ich sprístupní verejnosti.

Takéto informácie poslúžia ako základ pre akékoľvek konzultácie potrebné v rámci bilaterálnych vzťahov medzi dvoma členskými štátmi na báze reciprocity a rovnocennosti.

2. V rámci svojich bilaterálnych vzťahov musia členské štáty zabezpečiť, aby v prípadoch uvedených v odseku 1 boli žiadosti na primeraný čas sprístupnené aj verejnosti členského štátu, ktorého životné prostredie by mohlo byť dotknuté, aby mohla predložiť pripomienky pred tým, ako príslušný orgán prijme svoje rozhodnutie.

3. Výsledky akýchkoľvek konzultácií podľa odsekov 1 a 2 sa zohľadňujú pri rozhodovaní príslušného orgánu o žiadosti.

4. Príslušný orgán informuje každý členský štát, s ktorým sa uskutočnili konzultácie podľa odseku 1, o rozhodnutí prijatom v súvislosti so žiadosťou a zašle mu informácie uvedené v článku 24 ods. 2. Tento členský štát prijme potrebné opatrenia, aby zabezpečil vhodným spôsobom sprístupnenie informácií dotknutej verejnosti na svojom vlastnom území.

Článok 27

Nové techniky

1. Členské štáty v prípade potreby podnietia vývoj a uplatňovanie nových techník, najmä pokiaľ ide o nové techniky uvedené v referenčných dokumentoch o BAT.

2. Komisia vypracuje usmernenia na pomoc členským štátom pri podpore vývoja a uplatňovania nových techník podľa odseku 1.

KAPITOLA III

OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE SPALOVACIE ZARIADENIA

Článok 28

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa vzťahuje na spaľovacie zariadenia, ktorých celkový menovitý tepelný príkon sa rovná alebo je väčší ako 50 MW, bez ohľadu na druh používaného paliva.

Táto kapitola sa nevzťahuje na tieto spaľovacie zariadenia:

- a) zariadenia, v ktorých sa produkty spaľovania používajú na priame vykurovanie, sušenie alebo iné spracovanie predmetov alebo materiálov;
- b) zariadenia na dodatočné spaľovanie určené na čistenie odpadových plynov spaľovaním, ktoré nie sú prevádzkované ako samostatné spaľovacie zariadenia;
- c) zariadenia na regeneráciu katalyzátorov na katalytické krakovanie;
- d) zariadenia na premenu sírovodíka na síru;
- e) reaktory používané v chemickom priemysle;
- f) pece s koksovými batériami;
- g) kaupre;
- h) akékoľvek technické zariadenia používané na pohon vozidiel, lodí alebo lietadiel;
- i) plynové turbíny a plynové motory používané na morských plošinách;
- j) zariadenia, ktoré používajú ako palivo akýkoľvek tuhý alebo kvapalný odpad iný než odpad uvedený v článku 3 bod 31 písm. b).

Článok 29

Agregačné pravidlá

1. V prípade, že odpadové plyny z dvoch alebo viacerých samostatných spaľovacích zariadení sa vypúšťajú spoločným komínom, kombinácia vytvorená takýmito zariadeniami sa bude považovať za jedno spaľovacie zariadenie a ich kapacity sa na výpočet celkového menovitého tepelného príkonu spočítajú.

2. Ak sa dve alebo viaceré oddelené spaľovacie zariadenia, ktorým bolo prvýkrát udelené povolenie 1. júla 1987 alebo po tomto dátume, alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie k tomuto alebo po uvedenom dátume, postavia takým spôsobom, že ich odpadové plyny sa podľa názoru príslušného orgánu pri zohľadnení technických a ekonomických faktorov môžu vypúšťať spoločným komínom, kombinácia vytvorená takýmito zariadeniami sa bude považovať za jedno spaľovacie zariadenie a ich kapacity sa na výpočet celkového menovitého tepelného príkonu spočítajú.

3. Pri výpočte celkového menovitého tepelného príkonu kombinácie spaľovacích zariadení uvedených v odsekoch 1 a 2 sa nezohľadňujú jednotlivé spaľovacie zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom nižším ako 15 MW.

Článok 30

Limitné hodnoty emisií

1. Odpadové plyny zo spaľovacích zariadení sa riadeným spôsobom vypúšťajú komínom, ktorý obsahuje jednu dymovú rúru alebo viaceré dymové rúry, ktorých výška sa vypočíta tak, aby sa zaistila bezpečnosť ľudského zdravia a životného prostredia.

2. Všetky povolenia pre zariadenia obsahujúce spaľovacie zariadenia, pre ktoré bolo udelené povolenie pred 7. januárom 2013 alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred uvedeným dátumom, pokiaľ sa takéto zariadenia uvedú do prevádzky najneskôr do 7. januára 2014, obsahujú podmienky, pomocou ktorých sa zabezpečí, že emisie do ovzdušia z týchto zariadení neprekročia limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V časť 1.

Všetky povolenia pre zariadenia obsahujúce spaľovacie zariadenia, ktoré dostali výnimku v zmysle článku 4 ods. 4 smernice 2001/80/ES a ktoré sú v prevádzke po 1. januári 2016, obsahujú podmienky, ktoré zabezpečia, že emisie z týchto zariadení do ovzdušia nepresiahnu limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V časť 2.

3. Všetky povolenia pre zariadenia obsahujúce spaľovacie zariadenia, na ktoré sa nevzťahuje odsek 2, obsahujú podmienky, pomocou ktorých sa zabezpečí, že emisie do ovzdušia z týchto zariadení neprekročia limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V časť 2.

4. Limitné hodnoty emisií stanovené prílohe V časti 1 a 2, ako aj minimálne stupne odsírenia stanovené v časti 5 prílohy V sa uplatňujú na emisie každého spoločného komína vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia. Ak sa v prílohe V ustanovuje, že limitné hodnoty emisií sa môžu uplatňovať na časť spaľovacieho zariadenia s obmedzeným počtom prevádzkových hodín, tieto limitné hodnoty sa uplatňujú na emisie uvedenej časti spaľovacieho zariadenia, avšak sú ustanovené vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia.

5. Príslušný orgán môže najviac na šesť mesiacov udeliť výnimku z povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uloženú v odsekoch 2 a 3 pre oxid siričitý v prípade spaľovacieho zariadenia, ktoré na tento účel normálne používa palivo s nízkym obsahom síry, v prípadoch, keď prevádzkovateľ nemôže dodržiavať tieto limitné hodnoty kvôli prerušeniu dodávky paliva s nízkym obsahom síry vyplývajúcemu z vážneho nedostatku.

Členské štáty okamžite informujú Komisiu o akejkoľvek výnimke udelenej na základe prvého pododseku.

6. Príslušný orgán môže udeliť výnimku z povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uvedené v odsekoch 2 a 3 v prípadoch, keď sa spaľovacie zariadenie, ktoré používa len plynné palivo, musí výnimočne uchýliť k používaniu iných palív z dôvodu náhleho prerušeniu dodávky plynu a z tohto dôvodu musí byť vybavené zariadením na čistenie odpadových plynov. Obdobie, na ktoré sa udelí takáto výnimka, neprekročí 10 dní okrem prípadov prevažujúcej potreby udržiavať dodávky energie.

Prevádzkovateľ okamžite informuje príslušný orgán o výskyte každého konkrétneho prípadu uvedeného v prvom pododseku.

Členské štáty okamžite informujú Komisiu o akejkoľvek výnimke udelenej na základe prvého pododseku.

7. Ak sa spaľovacie zariadenie rozšíri, na rozšírenú časť zariadenia, ktorej sa zmena týka, sa budú vzťahovať limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V časť 2 a budú stanovené vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia. V prípade zmeny spaľovacieho zariadenia, ktorá môže mať dôsledky na životné prostredie a ovplyvníť časť zariadenia s menovitým tepelným príkonom 50 MW alebo viac, sa na časť zariadenia, ktorá sa zmenila vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia, uplatňujú limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V časť 2.

8. Limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe V časti 1 a 2 sa neuplatňujú na tieto spaľovacie zariadenia:

- a) naftové motory;
- b) regeneračné kotle na výluh v rámci zariadení na výrobu celulózy.

9. Na základe najlepších dostupných techník Komisia preskúma potrebu zaviesť v celej únii limitné hodnoty emisií pre tieto spaľovacie zariadenia, ako aj potrebu zmeny limitných hodnôt emisií uvedených v prílohe V:

- a) spaľovacie zariadenia uvedené v odseku 8;
- b) spaľovacie zariadenia v rafinériách spaľujúce rezíduá z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu, samostatne alebo s iným palivom, pri zohľadnení špecifík energetických systémov rafinérií;
- c) spaľovacie zariadenia spaľujúce iné plyny ako zemný plyn;
- d) spaľovacie zariadenia v chemických zariadeniach, ktoré používajú kvapalnú rezíduá z výroby ako nekomerčné palivo pre vlastnú spotrebu.

Komisia podá do 31. decembra 2013 Európskemu parlamentu a Rade správu o výsledkoch tohto preskúmania a v prípade potreby k nej priloží legislatívny návrh.

Článok 31

Stupeň odsírenia

1. Na spaľovacie zariadenia spaľujúce domáce tuhé palivá, ktoré vzhľadom na povahu tohto paliva nie sú schopné dodržať limitné hodnoty emisií pre oxid siričitý uvedené v článku 30 ods. 2 a 3, môžu členské štáty namiesto toho uplatniť minimálne stupne odsírenia uvedené v prílohe V časť 5 v súlade s pravidlami dodržiavania uvedenými v časti 6 uvedenej prílohy a po predchádzajúcom schválení technickej správy uvedenej v článku 72 ods. 4 písm. a) príslušným orgánom.

2. Na spaľovacie zariadenia spaľujúce domáce tuhé palivá, ktoré spoluspaľujú odpad a ktoré nie sú schopné spĺňať hodnoty C_{proc} pre oxid siričitý ustanovené v prílohe VI časť 4 body 3.1 alebo 3.2 z dôvodu charakteristík domáceho tuhého paliva, môžu členské štáty namiesto toho uplatňovať minimálne stupne odsírenia stanovené v prílohe V časť 5 v súlade s pravidlami dodržiavania stanovenými v časti 6 uvedenej prílohy. Ak sa členské štáty rozhodnú uplatňovať tento odsek, C_{odpad} uvedený v prílohe VI časť 4 bod 1 sa rovná 0 mg/Nm^3 .

3. Komisia do 31. decembra 2019 preskúma možnosť uplatňovania minimálnych stupňov odsírenia stanovených v prílohe V časť 5, pričom zohľadní najmä najlepšie dostupné techniky a prínosy vyplývajúce zo zníženia emisií oxidu siričitého.

Článok 32

Prechodné národné programy

1. Členské štáty môžu od 1. januára 2016 do 30. júna 2020 vypracovať a zaviesť prechodný národný program zahŕňajúci spaľovacie zariadenia, pre ktoré bolo udelené prvé povolenie pred 27. novembrom 2002, alebo ktorého prevádzkovatelia podali úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003. Program sa v prípade všetkých spaľovacích zariadení do neho zahrnutých týka emisií jednej alebo viacerých z týchto znečisťujúcich látok: oxidy dusíka, oxid siričitý a prach. V prípade plynových turbín sa do programu zahrnú iba emisie oxidov dusíka.

Prechodný národný program nezahŕňa žiadne z nasledovných spaľovacích zariadení:

- zariadenia, na ktoré sa uplatňuje článok 33 ods. 1;
- zariadenia v rafinériách spaľujúcich nízkovýhrevné plyny zo splyňovania rezíduí z rafinácie alebo rezíduá z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu samostatne alebo s iným palivom;
- zariadenia, na ktoré sa uplatňuje článok 35;
- zariadenia, ktorým bola udelená výnimka podľa článku 4 ods. 4 smernice 2001/80/ES.

2. Spaľovacie zariadenia zahrnuté do programu môžu byť vyňaté z povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uvedené v článku 30 ods. 2 v prípade znečisťujúcich látok zahrnutých do programu alebo prípadne z povinnosti dodržiavať stupne odsírenia uvedené v článku 31.

Minimálne sa dodržiavajú limitné hodnoty emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu stanovené v povolení spaľovacieho zariadenia platnom k 31. decembru 2015 v súlade najmä s požiadavkami smerníc 2001/80/ES a 2008/1/ES.

Spaľovacie zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom viac ako 500 MW spaľujúce tuhé palivá, ktorým sa prvé povolenie udelilo po 1. júli 1987, dodržiavajú limitné hodnoty emisií pre oxidy dusíka stanovené v prílohe V časť 1.

3. Pre každú zo znečisťujúcich látok, ktoré prechodný národný program zahŕňa, program stanoví strop stanovujúci maximálne celkové ročné emisie pre všetky zariadenia zahrnuté do programu na základe celkového menovitého tepelného príkonu každého zariadenia k 31. decembru 2010, jeho skutočných ročných prevádzkových hodín a používaného paliva, a to podľa priemeru za posledných desať rokov prevádzky do roku 2010 vrátane.

Strop na rok 2016 sa vypočíta na základe relevantných limitných hodnôt emisií stanovených v prílohách III až VII k smernici 2001/80/ES alebo prípadne na základe stupňov odsírenia stanovených v prílohe III k smernici 2001/80/ES. V prípade plynových turbín sa použijú limitné hodnoty emisií pre oxidy dusíka stanovené pre takéto zariadenia v časti B prílohy VI k smernici 2001/80/ES. Stropy na roky 2019 a 2020 sa vypočítajú na základe relevantných limitných hodnôt emisií stanovených v časti 1 prílohy V k tejto smernici alebo prípadne na základe relevantných stupňov odsírenia stanovených v časti 5 prílohy V k tejto smernici. Stropy na roky 2017 a 2018 sa stanovujú tak, že sa lineárne znížia stropy medzi rokmi 2016 a 2019.

Zatvorenie zariadenia zahrnutého do prechodného národného programu alebo skutočnosť, že už nespadá do rozsahu pôsobnosti kapitoly III, nesmie mať za následok zvýšenie celkových ročných emisií zo zvyšných zariadení zahrnutých do programu.

4. Prechodný národný program obsahuje aj ustanovenia o monitorovaní a podávaní správ, ktoré sú v súlade s vykonávacími pravidlami stanovenými v súlade s článkom 41 písm. b), ako aj opatrenia plánované pre každé zariadenie v záujme včasného dodržania limitných hodnôt emisií, ktoré sa majú uplatňovať od 1. júla 2020.

5. Členské štáty oznámia Komisii najneskôr 1. januára 2013 svoje prechodné národné programy.

Komisia programy posúdi a ak Komisia do 12 mesiacov od doručenia programu nevznesie námietku, dotknutý členský štát považuje svoj program za prijatý.

Ak sa Komisia domnieva, že program nie je v súlade s vykonávacími pravidlami stanovenými v súlade s článkom 41 písm. b), informuje dotknutý členský štát, že jeho program nemožno prijať. Lehota uvedená v druhom pododseku vo vzťahu k hodnoteniu novej verzie programu, ktorý členský štát oznámi Komisii, je šesť mesiacov.

6. Členské štáty informujú Komisiu o akýchkoľvek neskorších zmenách v programe.

Článok 33

Výnimka pre obmedzenú životnosť

1. Spaľovacie zariadenia môžu byť od 1. januára 2016 do 31. decembra 2023 oslobodené od povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uvedené v článku 30 ods. 2 a prípadne stupne odsírenia uvedené v článku 31, ako aj od povinnosti byť zahrnuté do prechodného národného programu uvedeného v článku 32 za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) prevádzkovateľ spaľovacieho zariadenia sa písomným vyhlásením predloženým príslušnému orgánu najneskôr do 1. januára 2014 zaviazal, že nebude prevádzkovať zariadenie viac ako 17 500 prevádzkových hodín počnúc 1. januárom 2016 a končiac najneskôr 31. decembrom 2023;
- b) od prevádzkovateľa sa žiada, aby počnúc 1. januárom 2016 každoročne príslušnému orgánu predkladal výkaz s počtom prevádzkových hodín;
- c) minimálne počas zvyšného prevádzkového času spaľovacieho zariadenia sa dodržiavajú limitné hodnoty emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu stanovené v povolení spaľovacieho zariadenia uplatniteľné k 31. decembru 2015 v súlade najmä s požiadavkami smerníc 2001/80/ES a 2008/1/ES. Spaľovacie zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom viac ako 500 MW spaľujúce tuhé palivá, ktorým sa prvé povolenie udelilo po 1. júli 1987, dodržiavajú limitné hodnoty emisií pre oxidy dusíka stanovené v prílohe V časť 1; a
- d) spaľovaciemu zariadeniu nebola udelená výnimka uvedená v článku 4 ods. 4 smernice 2001/80/ES.

2. Každý členský štát najneskôr 1. januára 2016 oznámi Komisii zoznam všetkých spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 vrátane ich celkového menovitého tepelného príkonu, druhov používaného paliva a uplatniteľných limitných hodnôt emisií pre oxid siričitý, oxidy dusíka a prach. Členské štáty Komisii počnúc 1. januárom 2016 každoročne predložia výkaz s počtom prevádzkových hodín zariadení, ktoré podliehajú ustanoveniam odseku 1.

3. Ak je spaľovacie zariadenie k 6. januáru 2011 súčasťou malej izolovanej sústavy a k danému dátumu zabezpečuje aspoň 35 % dodávok elektriny v rámci tejto sústavy, ktoré z dôvodu svojich technických charakteristík nemôže splniť limitné hodnoty emisií uvedené v článku 30 ods. 2, počet prevádzkových hodín uvedený v odseku 1 písm. a) tohto článku od 1. januára 2020 najneskôr do 31. decembra 2023 je 18 000 a dátumom uvedeným v odseku 1 písm. b) a odseku 2 tohto článku je 1. január 2020.

4. V prípade spaľovacieho zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom vyšším ako 1 500 MW, ktorého prevádzka sa začala pred 31. decembrom 1986 a ktoré spaľuje domáce tuhé palivo s čistou výhrevnosťou nižšou ako 5 800 kJ/kg, obsahom

vlhkosti vyšším ako 45 % hmotnosti, kombinovaným obsahom vlhkosti a popola vyšším ako 60 % hmotnosti a obsahom oxidu vápenatého v popole vyšším ako 10 %, je počet prevádzkových hodín uvedený v odseku 1 písm. a) 32 000.

Článok 34

Malé izolované sústavy

1. Do 31. decembra 2019 spaľovacie zariadenia, ktoré sú k 6. januáru 2011 súčasťou malej izolovanej sústavy, môžu byť oslobodené od povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uvedené v článku 30 ods. 2 a prípadne stupne odsírenia uvedené v článku 31. Do 31. decembra 2019 sa dodržia aspoň limitné hodnoty emisií stanovené v povoleniach pre tieto spaľovacie zariadenia v súlade najmä s požiadavkami smerníc 2001/80/ES a 2008/1/ES.

2. Spaľovacie zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom viac ako 500 MW spaľujúce tuhé palivá, ktorým sa prvé povolenie udelilo po 1. júli 1987, dodržiavajú limitné hodnoty emisií pre oxidy dusíka stanovené v prílohe V časť 1.

3. Ak sú na území členského štátu spaľovacie zariadenia, na ktoré sa uplatňuje táto kapitola a ktoré sú súčasťou malej izolovanej sústavy, pred 7. januárom 2013 predloží tento členský štát Komisii zoznam takýchto spaľovacích zariadení, celkovú ročnú energetickú spotrebu malej izolovanej sústavy a množstvo energie získanej prostredníctvom prepojenia s inými sústavami.

Článok 35

Miestne teplárne

1. Spaľovacie zariadenie môže byť do 31. decembra 2022 oslobodené od povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uvedené v článku 30 ods. 2 a stupne odsírenia uvedené v článku 31 za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) celkový menovitý tepelný príkon spaľovacieho zariadenia nepresahuje 200 MW;
- b) pre zariadenie bolo vydané prvé povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo prevádzkovateľ tohto zariadenia podal úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003;
- c) ako plávajúci priemer za päť rokov sa minimálne 50 % výroby využiteľného tepla v zariadení zavedie vo forme pary alebo horúcej vody do verejnej siete na diaľkové vykurovanie; a
- d) limitné hodnoty emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu stanovené v povolení zariadenia k 31. decembru 2015 najmä v súlade s požiadavkami smerníc 2001/80/ES a 2008/1/ES sa minimálne dodržiavajú do 31. decembra 2022.

2. Každý členský štát najneskôr 1. januára 2016 oznámi Komisii zoznam všetkých spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 vrátane ich celkového menovitého tepelného príkonu, druhov používaného paliva a uplatniteľných limitných hodnôt emisií pre oxid siričitý, oxidy dusíka a prach. Okrem toho členské štáty za každé spaľovacie zariadenie, na ktoré sa uplatňuje odsek 1, počas obdobia uvedeného v danom odseku informujú každoročne Komisiu o podiele výroby využiteľného tepla každého zariadenia, ktoré sa dodalo vo forme pary alebo horúcej vody do verejnej siete na diaľkové vykurovanie, vyjadrenom ako plávajúci priemer za predchádzajúcich päť rokov.

Článok 36

Geologické ukladanie oxidu uhličitého

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia všetkých spaľovacích zariadení s menovitým elektrickým výkonom 300 megawattov alebo viac, ktorým sa udelilo pôvodné stavebné povolenie, alebo kde takýto postup chýba, pôvodné povolenie na prevádzku sa udelilo po dátume nadobudnutia účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého⁽¹⁾, posúdili, či sú splnené tieto podmienky:

- sú k dispozícii vhodné miesta na ukladanie;
- dopravné zariadenia sú technicky a ekonomicky realizovateľné;
- je technicky a ekonomicky možné zariadenia späť vybaviť na záchyt oxidu uhličitého.

2. Ak sú splnené podmienky stanovené v odseku 1, príslušný orgán zabezpečí, aby sa v mieste zariadenia rezervovalo vhodné miesto pre vybavenie potrebné na zachytávanie a stláčanie oxidu uhličitého. Príslušný orgán určí, či sú splnené podmienky na základe posúdenia uvedeného v odseku 1 a iných dostupných informácií, najmä informácií týkajúcich sa ochrany životného prostredia a ľudského zdravia.

Článok 37

Porucha alebo výpadok na odľučovacom zariadení

1. Členské štáty zabezpečia, že do povolení sa vložia ustanovenia pre postupy týkajúce sa poruchy alebo výpadku na odľučovacom zariadení.

2. V prípade výpadku bude príslušný orgán požadovať od prevádzkovateľa zníženie alebo zastavenie prevádzky, ak sa do 24 hodín nedosiahne opätovne normálna prevádzka, alebo prevádzkovanie zariadenia s použitím palív s malým znečisťovaním.

Prevádzkovateľ upovedomí príslušný orgán do 48 hodín po poruche alebo výpadku na odľučovacom zariadení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.

Kumulatívne trvanie prevádzky bez odľučovacieho zariadenia nesmie prekročiť 120 hodín počas akéhokoľvek 12-mesačného obdobia.

Príslušný orgán môže udeliť výnimku z lehôt stanovených v prvom a treťom pododseku v jednom z týchto prípadov:

- prevažuje potreba udržať dodávky energie;
- spaľovacie zariadenie s výpadkom by bolo po obmedzenej dobe nahradené iným zariadením, ktoré by spôsobilo celkové zvýšenie emisií.

Článok 38

Monitorovanie emisií do ovzdušia

1. Členské štáty zabezpečia, že monitorovanie látok znečisťujúcich ovzdušie sa vykonáva v súlade s prílohou V časť 3.

2. Inštalácia a činnosť automatizovaného monitorovacieho zariadenia sú predmetom kontroly a každoročného preskúšania podľa prílohy V časť 3.

3. Polohu miest odberu vzoriek alebo meracích miest, ktoré sa majú používať na monitorovanie emisií, určí príslušný orgán.

4. Všetky výsledky monitorovania sa zaznamenávajú, spracovávajú a prezentujú tak, aby príslušný orgán mohol kontrolovať dodržiavanie prevádzkových podmienok a limitných hodnôt emisií uvedených v povolení.

Článok 39

Dodržiavanie limitných hodnôt emisií

Limitné hodnoty emisií do ovzdušia sa považujú za dodržané v prípade splnenia podmienok stanovených v prílohe V časti 4.

Článok 40

Viacpalivové spaľovacie zariadenia

1. V prípade viacpalivového spaľovacieho zariadenia, ktoré súčasne používa dve alebo viaceré palivá, príslušný orgán stanoví limitné hodnoty emisií v súlade s týmito krokmi:

- zohľadnenie limitnej hodnoty emisií relevantnej pre každé jednotlivé palivo a každú jednotlivú znečisťujúcu látku, ktorá zodpovedá celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia, ako je stanovené v prílohe V časti 1 a 2;
- určiť vážené limitné hodnoty emisií pre jednotlivé palivá, ktoré sa získajú vynásobením jednotlivých limitných hodnôt emisií uvedených v písmene a) tepelným príkonom dodaným každým palivom a vydelením výsledku násobenia súčtom tepelných príkonov dodaných všetkými palivami;
- súhrn vážených limitných hodnôt emisií pre jednotlivé palivá.

2. V prípade viacpalivových spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 30 ods. 2, ktoré využívajú rezíduá z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu, samostatne alebo s iným palivom, sa môžu namiesto limitných hodnôt emisií stanovených podľa odseku 1 uplatňovať tieto limitné hodnoty emisií:

- a) limitná hodnota emisií stanovená pre určujúce palivo v prílohe V časť 1, ak počas prevádzky spaľovacieho zariadenia dosiahne podiel, ktorým určujúce palivo prispieva k súčtu tepelných príkonov dodaných všetkými palivami, 50 % alebo viac;
- b) ak je podiel, ktorým určujúce palivo prispieva k súčtu tepelných príkonov dodaných všetkými palivami, menej ako 50 %, limitná hodnota emisií sa určí podľa týchto krokov:
 - i) zohľadnenie limitných hodnôt emisií stanovených v prílohe V časť 1 pre každé používané palivo, ktoré zodpovedajú celkovému menovitému tepelnému príkonu spaľovacieho zariadenia;
 - ii) výpočet limitnej hodnoty emisií určujúceho paliva vynásobením limitnej hodnoty emisií určenej pre dané palivo podľa bodu i) koeficientom 2 a z výsledku odčítaním limitnej hodnoty emisií používaného paliva s najnižšou limitnou hodnotou emisií, ako sa stanovuje v prílohe V časť 1, ktorá zodpovedá celkovému menovitému tepelnému príkonu spaľovacieho zariadenia;
 - iii) určenie váženej limitnej hodnoty emisií každého používaného paliva vynásobením limitnej hodnoty emisií určenej podľa bodov i) a ii) tepelným príkonom príslušného paliva a vydelením výsledku súčtom tepelných príkonov dodaných všetkými palivami;
 - iv) súhrn vážených limitných hodnôt emisií palív stanovených podľa bodu iii).

3. V prípade viacpalivových spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 30 ods. 2, ktoré využívajú rezíduá z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu, samostatne alebo s iným palivom, sa môžu namiesto limitných hodnôt emisií stanovených podľa odsekov 1 alebo 2 tohto článku uplatňovať priemerné limitné hodnoty emisií pre oxid siričitý stanovené v prílohe V časť 7.

Článok 41

Vykonávacie predpisy

Ustanovia sa vykonávajú predpisy pre:

- a) určenie období nábehu a odstávky uvedených v článku 3 bod 27 a v prílohe V časť 4 bod 1; a
- b) prechodné národné programy uvedené v článku 32 a najmä stanovenie emisných stropov a súvisiaceho monitorovania a podávania správ.

Tieto vykonávacie predpisy sa prijímajú v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 75 ods. 2 Komisia predloží vhodné návrhy najneskôr do 7. júla 2011.

KAPITOLA IV

OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE SPAĽOVNE ODPADOV A ZARIADENIA NA SPOLUSPAĽOVANIE ODPADOV

Článok 42

Rozsah pôsobnosti

1. Táto kapitola sa uplatňuje na spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, ktoré spaľujú alebo spoluspaľujú tuhý alebo kvapalnú odpad.

Táto kapitola sa nevzťahuje na zariadenia používajúce splyňovanie alebo pyrolýzu, ak sú plyny, ktoré týmto tepelným spracovaním odpadu vznikajú, očistené do takej miery, že pred ich spaľovaním už nie sú odpadom a nemôžu spôsobovať vyššie emisie, ako sú emisie zo spaľovania zemného plynu.

Na účely tejto kapitoly spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov sú všetky spaľovacie linky alebo spoluspaľovacie linky, príjem a skladovanie odpadov, interné zariadenia na predúpravu, systémy dodávky odpadov, paliva a vzduchu, kotol, zariadenia na úpravu a čistenie odpadových plynov, zariadenia pre spracovanie alebo skladovanie rezíduí a odpadových vôd v areáli, komíny, zariadenia a systémy pre riadenie spaľovacích alebo spoluspaľovacích operácií, záznamy a monitorovanie podmienok spaľovania alebo spoluspaľovania.

Ak sa pri tepelnom spracovaní odpadu používajú iné postupy ako oxidácia, napríklad pyrolytické, splyňovacie alebo plazmové procesy, spaľovňa odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov zahŕňajú postup tepelného spracovania aj postup následného spaľovania.

Ak spoluspaľovanie odpadov prebieha takým spôsobom, že hlavným účelom zariadenia nie je výroba energie alebo materiálnych výrobkov, ale skôr tepelné spracovanie odpadov, zariadenie sa považuje za spaľovňu odpadov.

2. Táto kapitola sa neuplatňuje na tieto zariadenia:

- a) zariadenia spracujúce iba tieto odpady:
 - i) odpad uvedený v článku 3 bod 31 písm. b);
 - ii) rádioaktívny odpad;
 - iii) telá mŕtvych zvierat v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1.

- iv) odpad vznikajúci pri prieskume a využívaní zdrojov ropy a zemného plynu na zariadeniach na mori, ktorý sa spaľuje v priestoroch týchto zariadení;
- b) experimentálne zariadenia používané pri výskume, vývoji a skúškach zameraných na zlepšovanie spaľovacieho procesu, ktoré spracovávajú menej ako 50 ton odpadu za rok.
- e) postupy odberu vzoriek a meracie postupy a frekvencie, ktoré sa majú používať v záujme dodržiavania podmienok stanovených pre monitorovanie emisií;
- f) maximálna povolená doba všetkých technicky nevyhnutných odstávok, porúch alebo chýb čistiacich alebo meracích zariadení, počas ktorých môžu emisie do ovzdušia a vypúšťanie odpadových vôd presiahnuť predpísané limitné hodnoty emisií.

Článok 43

Vymedzenie pojmu rezíduum

Na účely tejto kapitoly je „rezíduum“ akýkoľvek kvapalný alebo tuhý odpad vyprodukovaný spaľovňou odpadov alebo zariadením na spoluspaľovanie odpadov.

Článok 44

Žiadosti o povolenia

Žiadosť o povolenie pre spaľovňu odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov musí obsahovať opis plánovaných opatrení, ktorými sa zaručí splnenie týchto požiadaviek:

- a) zariadenie je navrhnuté, vybavené a bude udržiavané a prevádzkované takým spôsobom, aby požiadavky tejto kapitoly boli splnené s prihliadnutím na kategórie spaľovaných alebo spoluspaľovaných odpadov;
- b) teplo vznikajúce v priebehu spaľovacieho alebo spoluspaľovacieho procesu sa v najväčšej možnej miere zužitkováva prostredníctvom výroby tepla, pary alebo elektriny;
- c) množstvo a škodlivosť rezíduí sa bude minimalizovať a budú sa podľa možností recyklovať;
- d) rezíduá, ktorých vzniku nie je možné zabrániť, ktorých množstvo nemožno znížiť, alebo ktoré nemožno recyklovať, sa budú zneškodňovať v súlade s vnútroštátnym právom a právom Únie.

Článok 45

Podmienky povolenia

1. Povolenie obsahuje tieto údaje:
 - a) zoznam všetkých typov odpadov, ktoré možno spracovávať, pričom sa v prípade, ak je to možné, použijú aspoň tie typy odpadov, ktoré sú stanovené v európskom zozname odpadov ustanovenom rozhodnutím 2000/532/ES, a ktorý v prípade potreby obsahuje informácie o množstvách každého typu odpadov;
 - b) celková kapacita spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov;
 - c) limitné hodnoty emisií do ovzdušia a vody;
 - d) požiadavky pre pH, teplotu a prietok vypúšťania odpadových vôd;

2. Okrem požiadaviek stanovených v odseku 1 povolenie pre spaľovňu odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov, ktoré používajú nebezpečné odpady, obsahuje tieto údaje:

- a) zoznam množstiev rôznych kategórií nebezpečných odpadov, ktoré sa môžu spracovávať;
 - b) minimálne a maximálne hmotnostné prietoky týchto nebezpečných odpadov, ich najnižšie a najvyššie hodnoty spalného tepla a ich maximálny obsah polychlórovaných bifenylov, pentachlórovaného fenolu, chlóru, fluóru, síry, ťažkých kovov a iných znečisťujúcich látok.
3. Členské štáty môžu vytvoriť zoznam kategórií odpadov, ktoré má obsahovať povolenie, a ktoré sa môžu spoluspaľovať v určitých kategóriách zariadení na spoluspaľovanie odpadov.
4. Príslušný orgán musí pravidelne prehodnocovať a, ak je to potrebné, aktualizovať podmienky povolenia.

Článok 46

Riadenie emisií

1. Odpadové plyny zo spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov musia byť vypúšťané riadeným spôsobom cez komín, ktorého výška sa vypočíta tak, aby bolo chránené ľudské zdravie a životné prostredie.

2. Emisie do ovzdušia zo spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov nesmú presiahnuť limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VI časti 3 a 4 alebo určené v súlade s časťou 4 uvedenej prílohy.

Ak v zariadení na spoluspaľovanie odpadov pochádza viac ako 40 % vznikajúceho tepla z nebezpečných odpadov alebo sa v zariadení spoluspaľuje nespracovaný miešaný komunálny odpad, platia limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VI časť 3.

3. Výpuste odpadových vôd vznikajúcich pri čistení odpadových plynov do vodného prostredia musia byť v najväčšej možnej miere obmedzené a koncentrácie znečisťujúcich látok nesmú presiahnuť limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VI časť 5.

4. Limitné hodnoty emisií platia v mieste, kde sa odpadové vody vznikajúce pri čistení odpadových plynov vypúšťajú zo spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspalovanie odpadov.

Keď sa odpadové vody z čistenia odpadových plynov čistia mimo spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspalovanie odpadov v čističke odpadových vôd určenej iba na čistenie tohto druhu odpadových vôd, limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VI časť 5 sa uplatňujú v mieste, kde odpadové vody vytekajú z čističky odpadových vôd. V prípade, že sa odpadové vody z čistenia odpadových plynov čistia spoločne s inými zdrojmi odpadových vôd, a to buď v areáli alebo mimo areálu, musí prevádzkovateľ vykonávať príslušné výpočty hmotnostných bilancií na základe výsledkov meraní stanovených v prílohe VI časť 6 bod 2, a to s cieľom určovať úrovne znečistenia v konečných vypusteniach odpadových vôd, ktoré je možné prisúdiť odpadovým vodám z čistenia odpadových plynov.

Odpadové vody sa za žiadnych okolností nesmú riediť kvôli dodržaniu limitných hodnôt emisií stanovených v prílohe VI časť 5.

5. Areály spaľovní odpadov alebo zariadení na spoluspalovanie odpadov vrátane súvisiacich priestorov pre skladovanie odpadov musia byť navrhnuté a prevádzkované takým spôsobom, aby sa zabránilo nepovolenému a náhodnému úniku akýchkoľvek znečisťujúcich látok do pôdy, povrchových a podzemných vôd.

Musí byť zabezpečená skladovacia kapacita pre kontaminovanú dažďovú vodu odtekajúcu z areálu spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspalovanie odpadov alebo pre kontaminovanú vodu vznikajúcu pri rozliatí alebo pri hasení požiarov. Táto skladovacia kapacita musí byť primerane veľká na to, aby bolo zabezpečené, že tieto vody bude možné v prípade potreby pred vypustením testovať a čistiť.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 50 ods. 4 písm. c), pri presiahnutí limitných hodnôt emisií nesmie spaľovňa odpadov alebo zariadenie na spoluspalovanie odpadov alebo jednotlivé pece, ktoré sú súčasťou spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspalovanie odpadov, za žiadnych okolností pokračovať v spaľovaní odpadov dlhší čas ako štyri hodiny bez prerušenia.

Kumulatívny čas trvania prevádzky v takýchto podmienkach nesmie presiahnuť 60 hodín za rok.

Časové obmedzenie stanovené v druhom pododseku sa uplatňuje na tie pece, ktoré sú pripojené k jednému čistiacemu zariadeniu odpadových plynov.

Článok 47

Porucha

V prípade poruchy musí prevádzkovateľ hneď, ako je to možné, obmedziť alebo ukončiť činnosti dovtedy, kým nebude možné obnoviť normálnu prevádzku.

Článok 48

Monitorovanie emisií

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby sa monitorovanie emisií vykonávalo v súlade s prílohou VI časti 6 a 7.

2. Inštalácia a činnosť automatizovaných meracích systémov sú predmetom kontroly a každoročného preskúšania podľa prílohy VI časť 6 bod 1.

3. Polohu miest odberu vzoriek alebo meracích miest, ktoré sa majú používať na monitorovanie emisií, určí príslušný orgán.

4. Všetky výsledky monitorovania sa zaznamenávajú, spracovávajú a prezentujú tak, aby príslušný orgán mohol kontrolovať dodržiavanie prevádzkových podmienok a limitných hodnôt emisií uvedených v povolení.

5. Hneď, ako budú v Únii k dispozícii vhodné meracie techniky, Komisia stanoví prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 76 a za podmienok uvedených v článkoch 77 a 78 dátum, od ktorého sa musia vykonávať kontinuálne merania emisií ťažkých kovov, dioxínov a furánov do ovzdušia.

Článok 49

Dodržiavanie limitných hodnôt emisií

Limitné hodnoty emisií do ovzdušia a vody sa považujú za dodržané v prípade splnenia podmienok opísaných v prílohe VI časti 8.

Článok 50

Prevádzkové podmienky

1. Spaľovne odpadov sa musia prevádzkovať takým spôsobom, aby bola dosiahnutá úroveň spálenia, pri ktorej je celkový obsah organického uhlíka v troske a spodnom popole z pece nižší ako 3 % alebo strata žiháním je menšia ako 5 % suchej hmotnosti materiálu. V prípade potreby sa použijú techniky predúpravy odpadov.

2. Spaľovne odpadov musia byť navrhnuté, vybavené, vybudované a prevádzkované takým spôsobom, aby teplota plynov, ktoré vznikajú pri spaľovaní odpadov, vzrástla po poslednom vtláčení spaľovacieho vzduchu riadeným a homogénnym spôsobom, a to aj v najnepriaznivejších podmienkach, na minimálne 850 °C počas najmenej dvoch sekúnd.

Zariadenia na spoluspalovanie odpadov musia byť navrhnuté, vybavené, vybudované a prevádzkované takým spôsobom, aby teplota plynov, ktoré vznikajú pri spoluspalovaní odpadov, vzrástla riadeným a homogénnym spôsobom, a to aj v najnepriaznivejších podmienkach, na minimálne 850 °C počas najmenej dvoch sekúnd.

Pri spaľovaní alebo spoluspaľovaní nebezpečných odpadov obsahujúcich viac ako 1 % halogénovaných organických látok, vyjadrených vo forme obsahu chlóru, musí byť teplota požadovaná podľa prvého a druhého pododseku minimálne 1 100 °C.

V spaľovniach odpadu sa teplota stanovená v prvom a treťom pododseku meria v blízkosti vnútornej steny spaľovacej komory. Príslušný orgán môže povoliť merania na inom reprezentatívnom mieste spaľovacej komory.

3. Každá spaľovacia komora spaľovne odpadov musí byť vybavená aspoň jedným pomocným horákom. Tento horák sa automaticky zapne, ak teplota spaľovacích plynov po poslednom vtlačení spaľovacieho vzduchu klesne pod teploty stanovené v odseku 2. Musí sa využívať aj v priebehu operácií nábehu a odstávky, aby sa zabezpečilo udržiavanie týchto teplôt po celý čas trvania týchto operácií, a dovedty, kým sa v spaľovacej komore nachádzajú nespálené odpady.

K pomocnému horáku sa nesmú privádzať palivá, ktoré môžu spôsobiť vyššie emisie ako emisie vznikajúce pri spaľovaní plynového oleja, ako je vymedzený v článku 2 bod 2 smernice Rady 1999/32/ES z 26. apríla 1999 o znížení obsahu síry v niektorých kvapalných palivách⁽¹⁾, skvapalneného plynu alebo zemného plynu.

4. Spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov musia využívať automatický systém, ktorý zabráni prívodu odpadov v týchto situáciách:

- a) počas nábehu, kým sa nedosiahne teplota stanovená v odseku 2 tohto článku alebo kým sa nedosiahne teplota v súlade s článkom 51 ods. 1;
- b) vždy, keď sa neudrží teplota stanovená v odseku 2 tohto článku alebo teplota stanovená v súlade s článkom 51 ods. 1;
- c) vždy, keď kontinuálne merania ukazujú, že v dôsledku porúch alebo chýb zariadení na čistenie odpadových plynov sa presiahla ktorákoľvek limitná hodnota emisií.

5. Všetko teplo vznikajúce v spaľovniach odpadov alebo zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov sa musí v najväčšej možnej miere zhodnotiť.

6. Infekčné odpady zo zdravotníckej a veterinárnej starostlivosti sa musia vkladať priamo do pece bez toho, aby sa najprv miešali s inými kategóriami odpadov, a bez priamej manipulácie.

7. Členské štáty zabezpečia, že spaľovňa odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov prevádzkuje a riadi fyzická osoba, ktorá je spôsobilá riadiť zariadenie.

Článok 51

Povolenie na zmenu prevádzkových podmienok

1. Príslušný orgán môže pre určité kategórie odpadov alebo pre určité tepelné procesy schváliť podmienky, ktoré sa líšia od podmienok stanovených v článku 50 ods. 1, 2 a 3 a, pokiaľ ide o teplotu, v odseku 4 uvedeného článku a špecifikovaných v povolení za predpokladu, že sú splnené ostatné požiadavky tejto kapitoly. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá upravujúce toto schvaľovanie.

2. Pre spaľovne odpadov nesmie zmena v podmienkach prevádzky spôsobiť vznik väčšieho množstva reziduí alebo reziduí s vyšším obsahom organických znečisťujúcich látok v porovnaní s tými reziduími, ktoré by sa mohli očakávať za podmienok stanovených v článku 50 ods. 1, 2 a 3.

3. Celkové emisie organického uhlíka a oxidu uhoľnatého zo zariadení na spoluspaľovanie odpadov, ktoré dostali povolenie na zmenu prevádzkových podmienok podľa odseku 1, musia dodržiavať aj limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VI časť 3.

Celkové emisie organického uhlíka z kotlov na kôru v rámci celulózoového a papierenského priemyslu, v ktorých sa spoluspaľuje odpad v mieste výroby, ktoré boli v prevádzke a mali povolenie pred 28. decembrom 2002 a ktoré dostali povolenie na zmenu prevádzkových podmienok podľa odseku 1, musia dodržiavať aj limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VI časť 3.

4. Členské štáty oznámia Komisii všetky prevádzkové podmienky povolené podľa odsekov 1, 2 a 3 a výsledky overovania ako súčasť informácií poskytovaných v súlade s požiadavkami na podávanie správ podľa článku 72.

Článok 52

Dodávka a preberanie odpadov

1. Prevádzkovateľ spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov musí prijať všetky potrebné preventívne opatrenia týkajúce sa dodávky a preberania odpadov, ktorými zabráni alebo v najväčšej možnej miere obmedzí znečisťovanie ovzdušia, pôdy, povrchových a podzemných vôd, ako aj iné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, zápach a hluk a priame riziká pre ľudské zdravie.

2. Pred prevzatím odpadov do spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov určí prevádzkovateľ hmotnosť každého typu odpadu, pokiaľ možno podľa európskeho zoznamu odpadov ustanoveného rozhodnutím 2000/532/ES.

3. Pred prevzatím nebezpečných odpadov do spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov musí prevádzkovateľ získať dostupné informácie o týchto odpadoch na účel overenia dodržiavania požiadaviek povolenia stanovených v článku 45 ods. 2

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 121, 11.5.1999, s. 13.

Tieto informácie sa vzťahujú na:

- a) všetky administratívne informácie o procese tvorby odpadov obsiahnuté v dokumentoch uvedených v odseku 4 písm. a);
- b) informácie o fyzikálnom a, pokiaľ je to možné, chemickom zložení odpadov a všetky ostatné informácie potrebné na vyhodnotenie vhodnosti odpadov pre určený spaľovací proces;
- c) informácie o nebezpečných charakteristikách odpadov, o látkach, s ktorými sa nemôžu miešať, a o preventívnych opatreniach, ktoré sa musia prijať pri manipulácii s odpadmi.

4. Pred prevzatím nebezpečných odpadov do spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov musí prevádzkovateľ vykonať aspoň tieto postupy:

- a) kontrolu dokumentov, ktoré vyžaduje smernica 2008/98/ES a, ak je to možné, tých dokumentov, ktoré vyžaduje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu ⁽¹⁾ a právne predpisy v oblasti prepravy nebezpečných tovarov;
- b) odber reprezentatívnych vzoriek, pokiaľ to nie je nevhodné, a ak je to možné pred ich vyložením, na overenie zhody s informáciami uvedenými v odseku 3 vykonaním kontrol, a aby sa príslušným orgánom umožnilo zistiť povahu spracovaných odpadov.

Vzorky uvedené v písmene b) sa musia uchovať aspoň jeden mesiac po spálení alebo spoluspaľení príslušných odpadov.

5. Príslušný orgán môže udeľovať výnimky z odsekov 2, 3 a 4 spaľovniam odpadov alebo zariadeniam na spoluspaľovanie odpadov, ktoré sú súčasťou zariadenia, na ktoré sa vzťahuje kapitola II, a spaľujú alebo spoluspaľujú len odpady, ktoré vznikli v danom zariadení.

Článok 53

Rezíduá

1. Množstvo rezíduí a ich škodlivosť sa musí minimalizovať. Rezíduá sa musia podľa možnosti recyklovať priamo v zariadení alebo mimo neho.
2. Preprava a dočasné skladovanie suchých rezíduí vo forme prachu sa musí vykonávať takým spôsobom, aby sa zabránilo rozptylu daných rezíduí do životného prostredia.
3. Predtým, ako sa určia spôsoby zneškodnenia alebo recyklácie rezíduí, sa musia vykonať vhodné skúšky, ktorými sa zistia

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1.

fyzikálne a chemické charakteristiky a potenciál rezíduí znečisťovať. Tieto skúšky sa týkajú celkovej rozpustnej frakcie a rozpustnej frakcie ťažkých kovov.

Článok 54

Podstatná zmena

Zmena prevádzkovania spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, kde sa spracováva len iný ako nebezpečný odpad v zariadení, na ktoré sa vzťahuje kapitola II, ktorá so sebou prináša spaľovanie alebo spoluspaľovanie nebezpečných odpadov, sa považuje za podstatnú zmenu.

Článok 55

Podávanie správ a informovanie verejnosti o spaľovniach odpadov a zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov

1. Žiadosti o nové povolenia pre spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov musia byť k dispozícii verejnosti na jednom alebo viacerých miestach na vhodne dlhý čas, ktorý verejnosti umožní pripomienkovať žiadosti predtým, ako príslušný orgán dospeje k rozhodnutiu. Rozhodnutie, vrátane aspoň kópie povolenia a všetkých nasledujúcich aktualizácií, sa musí takisto sprístupniť verejnosti.

2. Pre spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov s menovitou kapacitou dve tony alebo viac za hodinu musí správa uvedená v článku 72 obsahovať informácie o fungovaní a monitorovaní zariadenia, ako aj o priebehu procesu spaľovania alebo spoluspaľovania a úrovni znečisťovania ovzdušia a vody v porovnaní s limitnými hodnotami emisií. Tieto informácie sa sprístupnia verejnosti.

3. Príslušný orgán vypracuje zoznam spaľovní odpadov a zariadení na spoluspaľovanie odpadov s menovitou kapacitou menej ako dve tony za hodinu a sprístupní ho verejnosti.

KAPITOLA V

OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE ZARIADENIA A ČINNOSTI POUŽÍVAJÚCE ORGANICKÉ ROZPÚŠŤADLÁ

Článok 56

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa uplatňuje na činnosti uvedené v prílohe VII časť 1 a prípadne na činnosti, pri ktorých sa dosahujú prahové hodnoty potreby stanovené v časti 2 uvedenej prílohy.

Článok 57

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto kapitoly sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „existujúce zariadenie“ je zariadenie v prevádzke k 29. marcu 1999 alebo zariadenie, ktorému bolo vydané povolenie alebo ktoré sa zaregistrovalo pred 1. aprílom 2001 alebo ktorého prevádzkovateľ predložil úplnú žiadosť o povolenie pred 1. aprílom 2001, pokiaľ bolo dané zariadenie uvedené do prevádzky najneskôr 1. apríla 2002;
2. „odpadové plyny“ sú finálne vypustenie plynov obsahujúcich prchavé organické zlúčeniny alebo iné znečisťujúce látky z komína alebo odľučovacieho zariadenia do ovzdušia;
3. „fugitívne emisie“ sú akékoľvek emisie prchavých organických zlúčenín s výnimkou odpadových plynov do ovzdušia, pôdy a vody, ako aj rozpúšťadiel, ktoré sú obsiahnuté v akýchkoľvek výrobkoch, pokiaľ v prílohe VII časť 2nie je stanovené inak;
4. „celkové emisie“ sú súčtom fugitívnych emisií a emisií v odpadových plynoch;
5. „zmes“ je zmes, ako je vymedzená v článku 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry ⁽¹⁾;
6. „lepidlo“ je akákoľvek zmes vrátane všetkých organických rozpúšťadiel alebo zmesí obsahujúcich organické rozpúšťadlá potrebné na jej riadne použitie, ktorá sa používa na zlepenie jednotlivých častí výrobku;
7. „tlačiarenská farba“ je akákoľvek zmes vrátane všetkých organických rozpúšťadiel alebo zmesí obsahujúcich organické rozpúšťadlá potrebné na jej riadne použitie, ktorá sa používa pri tlačiarenskej činnosti na vytlačenie textu alebo obrázkov na nejaký povrch;
8. „lak“ je priesvitný náter;
9. „spotreba“ je celkové vstupné množstvo organických rozpúšťadiel do zariadenia za kalendárny rok alebo iné 12-mesačné obdobie, mínus všetky prchavé organické zlúčeniny, ktoré sú zhodnotené na účely opätovného použitia;
10. „vstupné množstvo“ je množstvo organických rozpúšťadiel a ich množstvo v zmesiach, ktoré sa použijú pri činnosti, vrátane rozpúšťadiel recyklovaných vo vnútri a mimo zariadenia, a ktoré sa počítajú zakaždým, keď sú použité pri vykonávaní činnosti;

11. „opätovné použitie“ je použitie zhodnotených organických rozpúšťadiel zo zariadenia na akékoľvek technické alebo komerčné účely vrátane ich použitia ako paliva, s výnimkou definitívneho zneškodnenia takýchto zhodnotených organických rozpúšťadiel ako odpadu;
12. „kontrolované podmienky“ sú podmienky, za ktorých je zariadenie prevádzkované tak, že prchavé organické zlúčeniny, ktoré sa uvoľňujú pri činnosti, sú zhromažďované a vypúšťané kontrolovaným spôsobom buď cez komín alebo cez odľučovacie zariadenie, a preto nie sú úplne fugitívne;
13. „operácie nábehu a odstávky“ sú operácie pri zavádzaní činnosti, určitého vybavenia alebo nádrže do prevádzky a z prevádzky alebo do chodu naprázdno a z chodu naprázdno s výnimkou pravidelne sa opakujúcich etáp činnosti.

Článok 58

Náhrada nebezpečných látok

Látky alebo zmesi, ktorým sú z dôvodu, že ich obsah prchavých organických zlúčenín je podľa nariadenia (ES) č. 1272/2008 klasifikovaný ako karcinogénny, mutagénny alebo toxický pre reprodukciu, priradené výstražné upozornenia H340, H350, H350i, H360D alebo H360F alebo musia byť nimi označené, musia byť podľa možnosti nahradené čo najmenej škodlivými látkami alebo zmesami v čo najkratšom možnom čase.

Článok 59

Riadenie emisií

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby každé zariadenie spĺňalo tieto podmienky:
 - a) emisie prchavých organických zlúčenín zo zariadení neprekročia limitné hodnoty emisií v odpadových plynoch a sú dodržané limitné hodnoty fugitívnych emisií alebo limitné hodnoty celkových emisií a ďalšie požiadavky ustanovené v prílohe VII časti 2 a 3;
 - b) požiadavky schémy znižovania emisií, ktoré sú stanovené v prílohe VII časť 5, pokiaľ sa dosiahne rovnocenné zníženie emisií v porovnaní s tým, ktoré bolo dosiahnuté v prípade uplatňovania limitných hodnôt emisií uvedených v písmene a).

Členské štáty podávajú Komisii v súlade s článkom 72 ods. 1 správy o pokroku pri dosahovaní rovnocenného zníženia emisií uvedeného v písmene b).

2. Odchylné od odseku 1 písm. a) v prípade, že prevádzkovateľ preukáže príslušnému orgánu, že pre konkrétne zariadenie nie je limitná hodnota fugitívnych emisií dosiahnuteľná z technického a ekonomického hľadiska, môže príslušný orgán povoliť, aby emisie prekročili uvedenú limitnú hodnotu emisií za predpokladu, že sa neočakávajú významné riziká pre ľudské zdravie alebo životné prostredie a že prevádzkovateľ preukáže príslušnému orgánu, že používa najlepšie dostupné techniky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1.

3. Odchylne od odseku 1 v prípade činností povrchovej úpravy uvedených v položke 8 tabuľky v časti 2 prílohy VII, ktoré nemožno vykonávať v kontrolovaných podmienkach, môže príslušný orgán povoliť, aby emisie zariadenia nedodržiavali požiadavky stanovené v uvedenom odseku, ak prevádzkovateľ preukáže príslušnému orgánu, že takéto dodržanie nie je možné z technického a ekonomického hľadiska a že používa najlepšie dostupné techniky

4. Členské štáty oznámia Komisii výnimky uvedené v odsekoch 2 a 3 tohto článku v súlade s článkom 72 ods. 2

5. Emisie buď prchavých organických zlúčenín, ktorým sú priradené výstražné upozornenia H340, H350, H350i, H360D alebo H360F alebo musia byť nimi označené, alebo emisie halogénovaných prchavých organických zlúčenín, ktorým sú priradené výstražné upozornenia H341 alebo H351 alebo musia byť nimi označené, sa musia riadiť za kontrolovaných podmienok, pokiaľ je z technického a ekonomického hľadiska možné, aby sa zabezpečila ochrana ľudského zdravia a životného prostredia, a nesmú presiahnuť príslušné limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VII časť 4.

6. Zariadenia, v ktorých sa vykonávajú dve alebo viaceré činnosti, z ktorých každá prevyšuje prahové hodnoty uvedené v prílohe VII časť 2, musia:

- a) čo sa týka látok uvedených v odseku 5, spĺňať požiadavky uvedeného odseku pre každú činnosť samostatne;
- b) čo sa týka všetkých ostatných látok, buď:
 - i) spĺňať požiadavky odseku 1 pre každú činnosť samostatne; alebo
 - ii) mať celkové emisie prchavých organických zlúčenín, ktoré neprevyšujú tie emisie, ktoré by boli výsledkom uplatňovania bodu i).

7. Musia sa prijať všetky potrebné preventívne opatrenia na minimalizáciu emisií prchavých organických zlúčenín pri operáciách nábehu a odstávky.

Článok 60

Monitorovanie emisií

Členské štáty musia zabezpečovať, že merania emisií sa vykonávajú v súlade s prílohou VII časť 6, a to buď špecifikáciami v podmienkach povolenia alebo všeobecne záväznými pravidlami.

Článok 61

Dodržiavanie limitných hodnôt emisií

Limitné hodnoty emisií pre odpadové plyny sa považujú za dodržané, ak sú splnené podmienky stanovené v prílohe VII časť 8.

Článok 62

Podávanie správ o dodržiavaní podmienok

Prevádzkovateľ poskytne príslušnému orgánu na požiadanie údaje, ktoré umožnia príslušnému orgánu overiť súlad s ktorýmkoľvek z týchto parametrov:

- a) limitné hodnoty emisií v odpadových plynách, limitné hodnoty fugitívnych emisií a limitné hodnoty celkových emisií;
- b) požiadavky schémy znižovania emisií podľa prílohy VII časť 5;
- c) výnimky udelené v súlade s článkom 59 ods. 2 a 3.

Tieto údaje môžu zahŕňať plány hospodárenia s rozpúšťadlami vypracované v súlade s prílohou VII časť 7.

Článok 63

Podstatná zmena existujúcich zariadení

1. Zmena maximálnej hmotnosti vstupujúcich organických rozpúšťadiel do existujúceho zariadenia v priemere za jeden deň, ak je zariadenie prevádzkované pri plánovanom výstupe za iných podmienok ako sú operácie nábehu a odstávky a údržby vybavenia, sa považuje za podstatnú v prípade, že má za následok zvýšenie emisií prchavých organických zlúčenín o viac než:

- a) 25 % v prípade zariadenia, ktoré buď vykonáva činnosti, ktoré patria do pásma nižších prahových hodnôt bodov 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 alebo 17 tabuľky v časti 2 prílohy VII, alebo činnosti, ktoré patria do jedného z ďalších bodov uvedených v časti 2 prílohy VII, a má spotrebu rozpúšťadiel nižšiu ako 10 ton za rok;
- b) 10 % v prípade všetkých ostatných zariadení.

2. Ak existujúce zariadenie prechádza podstatnou zmenou alebo spadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice po prvýkrát po podstatnej zmene, tá časť zariadenia, na ktorej bola vykonaná podstatná zmena, sa považuje buď za nové zariadenie alebo za existujúce zariadenie za predpokladu, že celkové emisie celého zariadenia neprevyšujú tie, ktoré by boli výsledkom toho, ak by bola podstatne zmenená časť považovaná za nové zariadenie.

3. V prípade podstatnej zmeny musí príslušný orgán overiť, či zariadenie dodržiava požiadavky tejto smernice.

Článok 64

Výmena informácií o náhrade organických rozpúšťadiel

Komisia zorganizuje výmenu informácií s členskými štátmi, príslušnými priemyselnými odvetvami a mimovládnyimi organizáciami, ktoré presadzujú ochranu životného prostredia, o používaní organických rozpúšťadiel a ich potenciálnych náhrad a techník, ktoré majú najmenšie potenciálne vplyvy na ovzdušie, vodu, pôdu, ekosystémy a ľudské zdravie.

Výmena informácií sa zorganizuje o všetkých týchto témach:

- a) vhodnosť na použitie;
- b) potenciálne vplyvy na ľudské zdravie, a najmä vystavenie účinkom pri práci;
- c) potenciálne vplyvy na životné prostredie;
- d) ekonomické dôsledky, najmä náklady a prínosy jednotlivých dostupných alternatív.

Článok 65

Prístup k informáciám

1. Verejnosti sa sprístupní rozhodnutie príslušného orgánu, vrátane aspoň kópie povolenia a všetkých jeho následných aktualizácií.

Verejnosti sa sprístupnia všeobecne záväzné predpisy platné pre zariadenia a zoznam zariadení, na ktoré sa vzťahuje povinnosť mať povolenie a registráciu.

2. Verejnosti sa sprístupnia výsledky monitorovania emisií, ktoré sú požadované podľa článku 60 a ktoré má k dispozícii príslušný orgán.

3. Odseky 1 a 2 tohto článku sa uplatňujú s výnimkou obmedzení, ktoré sú stanovené v článku 4 ods. 1 a 2 smernice 2003/4/ES.

KAPITOLA VI

OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE ZARIADENIA, KTORÉ VYRÁBAJÚ OXID TITANIČITÝ

Článok 66

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa uplatňuje na zariadenia, ktoré vyrábajú oxid titaničitý.

Článok 67

Zákaz vypúšťania odpadov

Členské štáty zakážu vypúšťať do akéhokoľvek vodného útvaru, mora alebo oceánu tieto odpady:

- a) pevný odpad;
- b) matečné lúhy, ktoré vznikajú vo fáze filtrácie po hydrolyze roztoku $TiOSO_4$ zo zariadení, ktoré používajú sulfátový proces; vrátane kyslých odpadov spojených s takýmito lúhmi, ktoré obsahujú celkovo viac ako 0,5 % voľnej kyseliny sírovej a rôznych ťažkých kovov, a vrátane takých matečných lúhov, ktoré sa riedia, až kým neobsahujú 0,5 % alebo menej voľnej kyseliny sírovej;

c) odpady zo zariadení, ktoré používajú chloridový proces, ktoré obsahujú viac ako 0,5 % voľnej kyseliny chlorovodíkovej a rôznych ťažkých kovov, vrátane takých odpadov, ktoré sa riedia, až kým neobsahujú 0,5 % alebo menej voľnej kyseliny chlorovodíkovej;

d) filtračné soli, kaly a kvapalný odpad, ktoré vznikajú pri úprave (zahusťovaní alebo neutralizácii) odpadu uvedeného v písmenách b) a c) a obsahujú rôzne ťažké kovy, avšak nezahŕňajú neutralizovaný a prefiltrovaný či dekantovaný odpad, ktorý obsahuje len stopy ťažkých kovov a má pred akýmkoľvek zriedením hodnotu pH vyššiu ako 5,5.

Článok 68

Kontrola emisií do vody

Emisie zo zariadení do vody nesmú presiahnuť limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VIII časť 1.

Článok 69

Prevencia a riadenie emisií do ovzdušia

1. Musí sa predchádzať emisiám kvapôčok kyseliny zo zariadenia;

2. Emisie zo zariadení do ovzdušia nesmú presiahnuť limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VIII časti 2.

Článok 70

Monitorovanie emisií

1. Členské štáty zabezpečia monitorovanie emisií do vody, aby príslušný orgán mohol kontrolovať dodržiavanie podmienok povolenia a článku 68.

2. Členské štáty zabezpečia monitorovanie emisií do ovzdušia, aby príslušný orgán mohol kontrolovať dodržiavanie podmienok povolenia a článku 69. V rámci tohto monitorovania je potrebné vykonávať aspoň monitorovanie emisií podľa prílohy VIII časť 3.

3. Monitorovanie sa vykonáva podľa noriem CEN a v prípade, že normy CEN nie sú k dispozícii, podľa noriem ISO, vnútroštátnych alebo iných medzinárodných noriem, ktorými sa zabezpečia údaje rovnakej vedeckej kvality.

KAPITOLA VII

VÝBOR, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 71

Príslušné orgány

Členské štáty určia príslušné orgány, ktoré sú zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice.

Článok 72

Podávanie správ zo strany členských štátov

1. Členské štáty zabezpečia, aby Komisia mala k dispozícii informácie o vykonávaní tejto smernice, o reprezentatívnych údajoch o emisiách a ostatných formách znečistenia, o limitných hodnotách emisií, o uplatňovaní najlepších dostupných techník v súlade s článkami 14 a 15, najmä o udeľovaní výnimiek podľa článku 15 ods. 4, a o pokroku pri vývoji a uplatňovaní nových techník v súlade s článkom 27. Členské štáty sprístupňujú informácie v elektronickej podobe.

2. Typ, formát a frekvencia informácií, ktoré sa majú sprístupňovať podľa odseku 1, sa ustanoví v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 75 ods. 2. Tieto informácie obsahujú určenie špecifických činností a znečisťujúcich látok, o ktorých sa sprístupnia údaje uvedené v odseku 1.

3. Členské štáty každý rok počnúc 1. januárom 2016 vytvoria register emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu a energetických vstupov všetkých spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje kapitola III tejto smernice.

Príslušný orgán pri zohľadnení agregáčnych pravidiel uvedených v článku 29 získa tieto údaje o každom spaľovacom zariadení:

- celkový menovitý tepelný príkon (MW) spaľovacieho zariadenia;
- druh spaľovacieho zariadenia: kotol, plynová turbína, plynový motor, naftový motor, iný (uviesť druh);
- dátum spustenia prevádzky spaľovacieho zariadenia;
- celkové ročné emisie (v tonách za rok) oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu (ako celkové suspendované častice);
- počet prevádzkových hodín spaľovacieho zariadenia;
- celkové ročné množstvo energetických vstupov týkajúcich sa čistej výhrevnej hodnoty (v TJ za rok), rozdelené podľa týchto kategórií paliva: čierne a hnedé uhlie, biomasa, rašelina, iné tuhé palivá (uviesť druh), kvapalné palivá, zemný plyn, iné plyny (uviesť druh).

Výročné údaje za jednotlivé zariadenia uvedené v týchto registroch sa na požiadanie sprístupnia Komisii.

Súhrn registrov sa sprístupní Komisii každé tri roky do 12 mesiacov od konca príslušného trojročného obdobia. V tomto súhrne sú oddelene uvedené údaje o spaľovacích zariadeniach v rámci rafinérií.

Komisia sprístupní členským štátom a verejnosti súhrn porovnaní a hodnotení týchto registrov v súlade so smernicou 2003/4/ES do 24 mesiacov od konca príslušného trojročného obdobia.

4. Členské štáty počnúc 1. januárom 2016 Komisii každoročne oznamujú tieto údaje:

- v prípade spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 31, obsah síry v používanom domácom tuhom palive a dosiahnutý stupeň odsírenia, a to ako priemer za každý mesiac; za prvý rok uplatňovania článku 31 sa oznámi aj technické odôvodnenie nemožnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií uvedené v článku 30 ods. 2 a 3; a
- v prípade spaľovacích zariadení, ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, počet prevádzkových hodín za rok.

Článok 73

Preskúmanie

1. Na základe informácií uvedených v článku 72 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do 7. januára 2016 a následne každé tri roky správu, v ktorej preskúma vykonávanie tejto smernice.

Táto správa uvedie posúdenie potreby akcie Únie prostredníctvom stanovenia alebo aktualizácie celouňijných minimálnych požiadaviek na limitné hodnoty emisií a na pravidlá pre monitorovanie a dodržiavanie súladu pri činnostiach v rámci záverov o BAT prijatých počas predchádzajúceho trojročného obdobia na základe týchto kritérií:

- vplyv dotknutých činností na životné prostredie ako celok; a
- situácia v používaní najlepších dostupných techník pri dotknutých činnostiach.

Toto posúdenie zväzi stanovisko fóra uvedeného v článku 13 ods. 4

Má sa za to, že kapitola III a príloha V tejto smernice predstavujú celouňijné minimálne požiadavky v prípade veľkých spaľovacích zariadení.

Správa sa v prípade potreby doplní legislatívny návrhom. Ak posúdenie uvedené v druhom pododseku určí, že je to potrebné, legislatívny návrh bude obsahovať ustanovenia o stanovení alebo aktualizácii celonijných minimálnych požiadaviek na limitné hodnoty emisií alebo pravidiel monitorovania a posudzovania dodržiavania súladu pri dotknutých činnostiach.

2. Komisia do 31. decembra 2012 preskúma potrebu riadenia emisií zo:

- a) spaľovania palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom nižším ako 50 MW;
- b) intenzívneho chovu dobytká; a
- c) rozmetávania hnoja.

O výsledkoch tohto preskúmania podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade a v prípade potreby k nej pripojí aj legislatívny návrh.

3. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do 31. decembra 2011 správu o potrebe stanoviť v prílohe I:

- a) diferencované kapacitné prahy pre chov rôznych druhov hydiny vrátane osobitného prípadu prepelíc;
- b) kapacitné prahy pre súčasný chov rôznych druhov zvierat v rámci toho istého zariadenia.

O výsledkoch tohto preskúmania podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade a v prípade potreby k správe pripojí aj legislatívny návrh.

Článok 74

Zmeny a doplnenia príloh

Na účely prispôsobenia ustanovení tejto smernice vedeckému a technickému pokroku na základe najlepších dostupných techník, prijme Komisia delegované akty v súlade s článkom 76 a za podmienok uvedených v článkoch 77 a 78, pokiaľ ide o prispôsobenie prílohy V časti 3 a 4, prílohy VI časti 2, 6, 7 a 8 a prílohy VII časti 5, 6, 7 a 8 tomuto vedeckému a technickému pokroku.

Článok 75

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES, so zreteľom na jeho článok 8

Lehota uvedená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

Článok 76

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 48 ods. 5 a článku 74 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 6. januára 2011. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovaných právomocí najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ ho Európsky parlament alebo Rada v súlade s článkom 77 neodvolajú.

2. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

3. Právomoc prijímať delegované akty udelená Komisii podlieha podmienkam stanoveným v článkoch 77 a 78.

Článok 77

Odvolyvanie delegovania právomoci

1. Európsky parlament a Rada môžu delegovanie právomoci uvedené v článku 48 ods. 5 a článku 74 kedykoľvek odvolať.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomoci odvolať, vyvinie úsilie na účely informovania druhej inštitúcie a Komisie v primeranom čase pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktorých by sa odvolanie mohlo týkať, a možné dôvody odvolania.

3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomocí v ňom uvedených. Rozhodnutie nadobúda účinnosť okamžite alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 78

Námietky voči delegovaným aktom

1. Európsky parlament alebo Rada môžu voči delegovanému aktu vzniesť námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia.

Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

2. Ak do uplynutia lehoty uvedenej v odseku 1 Európsky parlament ani Rada nevzniesli námietku voči delegovanému aktu, tento akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť dňom, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o tom, že nemajú v úmysle vzniesť námietku.

3. Delegovaný akt nenadobúda účinnosť v prípade, ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu vzniesli námietku v lehote uvedenej v odseku 1. Inštitúcia, ktorá vznesie námietku voči delegovanému aktu, uvedie dôvody jej vznesenia.

Článok 79

Sankcie

Členské štáty určia sankcie za porušovanie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii do 7. januára 2013 a bezodkladne jej oznámia všetky ich následné zmeny a doplnenia.

Článok 80

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 2, článkom 3 body 8, 11 až 15, 18 až 23, 26 až 30, 34 až 38 a 41, článkom 4 ods. 2 a 3, článkom 7, článkami 8 a 10, článkom 11 písm. e) a h), článkom 12 ods. 1 písm. e) a h), článkom 13 ods. 7, článkom 14 ods. 1 písm. c) bod ii), článkom 14 ods. 1 písm. d), e), f) a h), článkom 14 ods. 2 až 7, článkom 15 ods. 2 až 5, článkami 16, 17 a 19, článkom 21 ods. 2 až 5, článkami 22, 23, 24, 27, 28 a 29, článkom 30 ods. 1, 2, 3, 4, 7 a 8, článkami 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 a 39, článkom 40 ods. 2 a 3, článkami 42 a 43, článkom 45 ods. 1, článkom 58, článkom 59 ods. 5, článkom 63, článkom 65 ods. 3, článkami 69, 70, 71, 72 a 79, s prílohou I prvý pododsek a body 1.1, 1.4, 2.5 písm. b), 3.1, 4, 5, 6.1 písm. c), 6.4 písm. b), 6.10 a 6.11, s prílohou II, prílohou III bod 12, prílohou V, prílohou VI časť 1 písm. b), časť 4 body 2.2, 2.4, 3.1 a 3.2, časť 6 body 2.5 a 2.6 a časť 8 bod 1.1 písm. d), s prílohou VII časť 4 bod 2, časť 5 bod 1, časť 7 bod 3 a s prílohou VIII časť 1 body 1 a 2 písm. c), časť 2 body 2 a 3 a časť 3 do 7. januára 2013.

Tieto opatrenia uplatňujú od toho istého dátumu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 81

Zrušovacie ustanovenia

1. Smernice 78/176/EHS, 82/883/EHS, 92/112/EHS, 1999/13/ES, 2000/76/ES a 2008/1/ES, zmenené a doplnené aktmi uvedenými v prílohe IX časť A, sa zrušujú s účinnosťou od 7. januára 2014 bez toho, aby tým boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatňovanie smerníc, ktoré sú uvedené v prílohe IX časť B.

2. Smernica 2001/80/ES, zmenená a doplnená aktmi uvedenými v prílohe IX časť A, sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2016 bez toho, aby tým boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatňovanie smerníc, ktoré sú uvedené v prílohe IX časť B.

3. Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe X.

Článok 82

Prechodné ustanovenia

1. V prípade zariadení vykonávajúcich činnosti uvedené v prílohe I, bod 1.1 pre činnosti s celkovým menovitým tepelným príkonom presahujúcim 50 MW, body 1.2 a 1.3, bod 1.4 písm. a), body 2.1 až 2.6, body 3.1 až 3.5, body 4.1 až 4.6 pre činnosti týkajúce sa výroby chemickým spracovaním, body 5.1 a 5.2 pre činnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica 2008/1/ES, bod 5.3 písm. a) body i) a ii), bod 5.4, bod 6.1 písm. a) a b), body 6.2 a 6.3, bod 6.4 písm. a), bod 6.4 písm. b) pre činnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica 2008/1/ES, bod 6.4 písm. c) a body 6.5 až 6.9, ktoré sú v prevádzke a majú povolenie pred 7. januárom 2013, alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred uvedeným dátumom, pokiaľ boli dané zariadenia uvedené do prevádzky najneskôr do 7. januára 2014, členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté v súlade s článkom 80 ods. 1 od 7. januára 2014 s výnimkou kapitoly III a prílohy V.

2. V prípade zariadení vykonávajúcich činnosti uvedené v prílohe I, bod 1.1 pre činnosti s celkovým menovitým tepelným príkonom 50 MW, bod 1.4 písm. b), body 4.1 až 4.6 pre činnosti týkajúce sa výroby biologickým spracovaním, body 5.1 a 5.2 pre činnosti, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2008/1/ES, bod 5.3 písm. a) body iii) až v), bod 5.3 písm. b), body 5.5 a 5.6, bod 6.1 písm. c), bod 6.4 písm. b) pre činnosti, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2008/1/ES, a body 6.10 a 6.11, ktoré boli v prevádzke pred 7. januárom 2013, členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté v súlade s touto smernicou od 7. júla 2015 s výnimkou kapitol III a IV a príloh V a VI.

3. V prípade spaľovacích zariadení uvedených v článku 30 ods. 2 uplatňujú členské štáty od 1. januára 2016 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté v súlade s článkom 80 ods. 1 na dodržanie kapitoly III a prílohy V.

4. Členské štáty v súvislosti so spaľovacími zariadeniami uvedenými v článku 30 ods. 3 už neuplatňujú smernicu 2001/80/ES od 7. januára 2013.

5. V prípade spaľovacích zariadení, ktoré spoluspaľujú odpad, sa uplatňuje príloha VI časť 4 bod 3.1 do:

- a) 31. decembra 2015 v prípade spaľovacích zariadení uvedených v článku 30 ods. 2;
- b) 7. januára 2013 v prípade spaľovacích zariadení uvedených v článku 30 ods. 3.

6. Na spaľovacie zariadenia, ktoré spoluspaľujú odpad, sa uplatňuje príloha VI časť 4 bod 3.2, a to od:

- a) 1. januára 2016 v prípade spaľovacích zariadení uvedených v článku 30 ods. 2;
- b) 7. januára 2013 v prípade spaľovacích zariadení uvedených v článku 30 ods. 3.

7. Článok 58 sa uplatňuje od 1. júna 2015. Do tohto dátumu sa musia látky alebo zmesi, ktorým sú z dôvodu, že ich obsah prchavých organických zlúčenín je podľa nariadenia (ES) č. 1272/2008 klasifikovaný ako karcinogénny, mutagénny alebo toxický pre reprodukciu, priradené výstražné upozornenia H340, H350, H350i, H360D alebo H360F alebo rizikové vety R45, R46, R49, R60 alebo R61 alebo nimi musia byť označené, nahradiť podľa možnosti čo najmenej škodlivými látkami alebo zmesami v čo najkratšom možnom čase.

8. Článok 59 ods. 5 sa uplatňuje od 1. júna 2015. Do tohto dátumu emisie buď prchavých organických zlúčenín, ktorým sú priradené výstražné upozornenia H340, H350, H350i, H360D

alebo H360F alebo rizikové vety R45, R46, R49, R60 alebo R61 alebo nimi musia byť označené, alebo emisie halogénovaných prchavých organických zlúčenín, ktorým sú priradené výstražné upozornenia H341 alebo H351 alebo rizikové vety R40 alebo R68 alebo nimi musia byť označené, sa musia riadiť za kontrolovaných podmienok, pokiaľ je to z technického a ekonomického hľadiska možné, aby sa zabezpečila ochrana ľudského zdravia a životného prostredia, a nesmú presiahnuť príslušné limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe VII časť 4.

9. Príloha VII časť 4 bod 2 sa uplatňuje od 1. júna 2015. Do tohto dátumu musí byť pri emisiách halogénovaných prchavých organických zlúčenín, ktorým je priradené výstražné upozornenie H341 alebo H351 alebo rizikové vety R40 alebo R68, alebo ktoré musia byť nimi označené, kde je hmotnostný prietok súčtu zlúčenín, ktorý je príčinou výstražného upozornenia H341 alebo H351 alebo označenie R40 či R68, väčší ako 100 g/hod, alebo sa rovná tejto hodnote, dodržaná limitná hodnota emisií 20 mg/Nm³. Limitná hodnota emisií sa vzťahuje na súčet hmotností jednotlivých zlúčenín.

Článok 83

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 84

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 24. novembra 2010

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
O. CHASTEL

PRÍLOHA I

Kategórie činností uvedených v článku 10

Ďalej uvedené prahové hodnoty sa všeobecne vzťahujú na výrobné kapacity alebo výstupy. Ak sa niekoľko činností spadajúcich do toho istého opisu činnosti s prahom vykonáva v tom istom zariadení, kapacity týchto činností sa spočítajú. V prípade činností odpadového hospodárstva sa tento výpočet použije na úrovni činností v bode 5.1, bode 5.3 písm. a) a bode 5.3 písm. b).

Komisia stanoví usmernenia k:

- a) vzťahu medzi činnosťami odpadového hospodárstva uvedenými v tejto prílohe a činnosťami uvedenými v prílohách I a II smernice 2008/98/ES; a
- b) výkladu pojmu „v priemyselnom meradle“, pokiaľ ide o opis činností chemického priemyslu uvedených v tejto prílohe.

1. Energetika

1.1. Spalovanie palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom 50 MW alebo viac

1.2. Rafinovanie minerálnych olejov a plynu

1.3. Výroba koksu

1.4. Splyňovanie alebo skvapalňovanie:

a) uhlia;

b) iných palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom 20 MW alebo viac.

2. Výroba a spracovanie kovov

2.1. Praženie alebo spekanie kovovej rudy (vrátane sírnikovej rudy)

2.2. Výroba surového železa alebo ocele (prvotným alebo druhotným tavením), vrátane kontinuálneho odlievania s kapacitou presahujúcou 2,5 tony za hodinu

2.3. Spracovanie železných kovov:

a) prevádzka valcovní na valcovanie za tepla s kapacitou presahujúcou 20 ton surovej ocele za hodinu;

b) prevádzka kováční s bucharmi, ktorých energia presahuje 50 kJ na jeden buchar, s tepelným výkonom presahujúcim 20 MW;

c) nanášanie ochranných povlakov z roztavených kovov so vstupom viac ako 2 tony surovej ocele za hodinu.

2.4. Prevádzka zlievarne železných kovov s výrobnou kapacitou presahujúcou 20 ton za deň

2.5. Spracovanie neželezných kovov:

a) výroba surových neželezných kovov z rudy, koncentrátov alebo druhotných surovín metalurgickými, chemickými alebo elektrolytickými procesmi;

b) tavenie vrátane zlievania neželezných kovov vrátane zhodnotených produktov a prevádzky zlievarne neželezných kovov, s taviacou kapacitou presahujúcou 4 tony za deň pri olove a kadmiu alebo 20 ton za deň pri ostatných kovoch.

2.6. Povrchová úprava kovov alebo plastov pomocou elektrolytického alebo chemického procesu, ak objem používaných vaní presahuje 30 m³.

3. Priemysel spracovania nerastov
 - 3.1. Výroba cementu, vápna a magnezitu:
 - a) výroba cementového slinku v rotačných peciach s výrobnou kapacitou presahujúcou 500 ton za deň alebo iných peciach s výrobnou kapacitou presahujúcou 50 ton za deň;
 - b) výroba vápna v peciach s výrobnou kapacitou presahujúcou 50 ton za deň;
 - c) výroba magnezitu v peciach s výrobnou kapacitou presahujúcou 50 ton za deň.
 - 3.2. Výroba azbestu alebo výroba výrobkov, ktorých základ tvorí azbest
 - 3.3. Výroba skla vrátane sklenených vlákien s taviacou kapacitou presahujúcou 20 ton za deň
 - 3.4. Tavenie nerastných látok vrátane výroby minerálnych vlákien s taviacou kapacitou presahujúcou 20 ton za deň
 - 3.5. Výroba keramických výrobkov pálením, najmä strešných škridiel, tehál, žiaruvzdorných tehál, dlaždíc, kameniny alebo porcelánu s výrobnou kapacitou presahujúcou 75 ton za deň a/alebo s kapacitou pece presahujúcou 4 m³ a hustotou vsádzky na jednu pec presahujúcou 300 kg/m³

4. Chemický priemysel

Na účely tejto časti výroba v zmysle kategórií činností uvedených v tejto časti znamená výrobu v priemyselnom meradle na základe chemického alebo biologického spracovania látok alebo skupín látok uvedených v bodoch 4.1 až 4.6.

- 4.1. Výroba organických chemikálií, ako sú:
 - a) jednoduché uhľovodíky (lineárne alebo cyklické, nasýtené alebo nenasýtené, alifatické alebo aromatické);
 - b) uhľovodíky obsahujúce kyslík, ako sú alkoholy, aldehydy, ketóny, karboxylové kyseliny, estery a zmesi esterov, acetáty, étery, peroxidy a epoxidové živice;
 - c) uhľovodíky obsahujúce síru;
 - d) uhľovodíky obsahujúce dusík ako sú amíny, amidy, dusité, dusné alebo dusičné zlúčeniny, nitrily, kyanáty, izokyanáty;
 - e) uhľovodíky obsahujúce fosfor;
 - f) halogénové uhľovodíky;
 - g) organokovové zlúčeniny;
 - h) plasty (polyméry, syntetické vlákna a vlákna na celulózovom základe);
 - i) syntetické gumeny;
 - j) farby a pigmenty;
 - k) povrchovo aktívne činidlá a látky.
- 4.2. Výroba anorganických chemikálií, ako sú:
 - a) plyny ako amoniak, chlór alebo chlorovodík, fluór alebo fluorovodík, oxidy uhlíka, zlúčeniny síry, oxidy dusíka, vodík, oxid siričitý, karbonylchlorid (fosgén);
 - b) kyseliny ako kyselina chromitá, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum a kyseliny síry;

- c) zásady ako hydroxid amónny, hydroxid draselný, hydroxid sodný;
 - d) soli ako chlorid amónny, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, peroxoboritan, dusičnan strieborný;
 - e) nekovy, oxidy kovov alebo iné anorganické zlúčeniny ako karbid vápnika, kremík, karbid kremíka.
- 4.3. Výroba hnojív založených na báze fosforu, dusíka alebo draslíka (jednoduché alebo zložené hnojivá)
- 4.4. Výroba prípravkov na ochranu rastlín alebo biocídov
- 4.5. Výroba farmaceutických výrobkov vrátane medziproduktov
- 4.6. Výroba výbušnín
5. Odpadové hospodárstvo
- 5.1. Zneškodňovanie alebo zhodnocovanie nebezpečných odpadov s kapacitou presahujúcou 10 ton za deň, ktorého súčasťou je jedna alebo viacero z týchto činností
- a) biologická úprava;
 - b) fyzikálno-chemická úprava;
 - c) zmiešavanie alebo miešanie pred podstúpením ktorejkoľvek z ostatných činností uvedených v bodoch 5.1 a 5.2;
 - d) opätovné balenie pred podstúpením ktorejkoľvek z ostatných činností uvedených v bodoch 5.1 a 5.2;
 - e) spätné získavanie alebo regenerácia rozpúšťadiel;
 - f) recyklácia alebo spätné získavanie anorganických materiálov iných ako kovy alebo zlúčeniny kovov;
 - g) regenerácia kyselín alebo zásad;
 - h) zhodnocovanie komponentov používaných pri odstraňovaní znečistenia;
 - i) zhodnocovanie komponentov z katalyzátorov;
 - j) rafinácia alebo iné opätovné použitie oleja;
 - k) povrchové ukládanie.
- 5.2. Zneškodňovanie alebo zhodnocovanie odpadov v spaľovniach odpadov a zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov:
- a) v prípade odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný s kapacitou presahujúcou 3 tony za hodinu;
 - b) v prípade nebezpečného odpadu s kapacitou presahujúcou 10 ton za deň.
- 5.3. a) Zneškodňovanie odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný s kapacitou presahujúcou 50 ton za deň, ktorého súčasťou je jedna alebo viacero z týchto činností okrem činností, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd⁽¹⁾:
- i) biologická úprava;
 - ii) fyzikálno-chemická úprava;
 - iii) predúprava odpadov na spaľovanie alebo spoluspaľovanie;
 - iv) úprava trosky a popola;
 - v) úprava kovového odpadu v drvičoch vrátane odpadu z elektrických a elektronických zariadení a vozidiel po dobe životnosti a ich súčiastok;

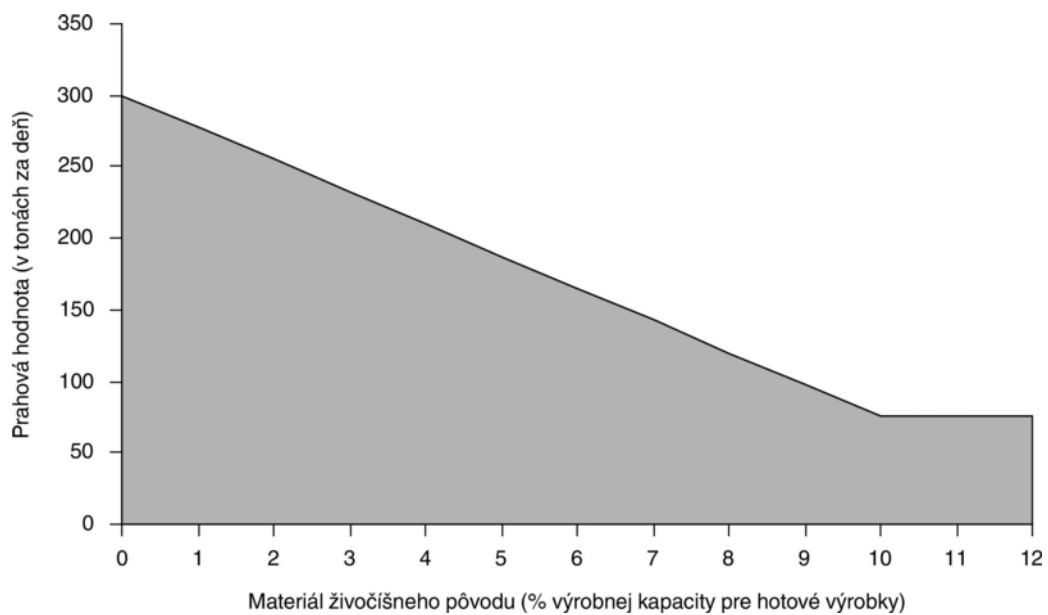
(¹) Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40.

- b) zhodnocovanie alebo kombinácia zhodnocovania a zneškodňovania odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný s kapacitou presahujúcou 75 ton za deň, ktoré zahŕňa jednu alebo viacero z nasledovných činností, ale nezahŕňa činnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica 91/271/EHS:
- i) biologická úprava;
 - ii) predúprava odpadov na spaľovanie alebo spoluspaľovanie;
 - iii) úprava trosky a popola;
 - iv) úprava kovového odpadu v drvičoch vrátane odpadu z elektrických a elektronických zariadení a vozidiel po dobe životnosti a ich súčiastok.
- Ak je jedinou činnosťou v rámci spracovania odpadu anaeróbna digestcia, kapacitným prahom tejto činnosti je 100 ton za deň.
- 5.4. Skládky odpadov, ako sú vymedzené v článku 2 písm. g) smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov ⁽¹⁾, ktoré prijímajú viac ako 10 ton odpadu za deň alebo majú celkovú kapacitu presahujúcu 25 000 ton, okrem skládok inertných odpadov
- 5.5. Dočasné ukladanie nebezpečného odpadu, na ktoré sa nevzťahuje bod 5.4, pokiaľ sa nevykonávajú niektoré z činností uvedených v bodoch 5.1, 5.2, 5.4 a 5.6 s celkovou kapacitou presahujúcou 50 ton, s výnimkou dočasného ukladať na mieste vzniku odpadu, pokiaľ sa neodvezie
- 5.6. Podzemné ukladanie nebezpečného odpadu s celkovou kapacitou presahujúcou 50 ton
6. Ostatné činnosti
- 6.1. Výroba v priemyselných zariadeniach:
- a) buničiny z dreva alebo iných vláknitých materiálov;
 - b) papiera alebo lepenky s výrobnou kapacitou presahujúcou 20 ton za deň;
 - c) jedného alebo viacerých z týchto druhov dosiek na báze dreva: dosky s orientovanými vláknami, drevotriestkové alebo drevovláknité dosky s výrobnou kapacitou presahujúcou 600 m³ za deň.
- 6.2. Predpríprava (činnosti ako sú pranie, bielenie, mercerizácia) alebo farbenie textilných vlákien alebo textílií s kapacitou spracovania presahujúcou 10 ton za deň
- 6.3. Vyčisťovanie koží a kožušín s kapacitou spracovania presahujúcou 12 ton hotových výrobkov za deň
- 6.4. a) Prevádzka bitúnkov s kapacitou spracovania zabitých zvierat presahujúcou 50 ton za deň
- b) Úprava a spracovanie týchto surovín (či už vopred spracovaných alebo nespracovaných) s výnimkou prípadov, keď ide výlučne o balenie, ktoré sú zamerané na výrobu potravín alebo krmív z:
- i) iba zo surovín živočíšneho pôvodu (s výnimkou prípadov, keď ide výlučne o mlieko) s výrobnou kapacitou hotových výrobkov presahujúcou 75 ton za deň;
 - ii) iba zo surovín rastlinného pôvodu s výrobnou kapacitou hotových výrobkov presahujúcou 300 ton za deň alebo 600 ton za deň, ak zariadenie nie je v prevádzke viac ako 90 po sebe nasledujúcich dní v roku;
 - iii) zo surovín živočíšneho a rastlinného pôvodu v kombinovaných alebo oddelených výrobkoch s výrobnou kapacitou hotových výrobkov v tonách za deň presahujúcou:
 - 75 ak A sa rovná 10 alebo viac; alebo
 - $[300 - (22,5 \times A)]$ vo všetkých ostatných prípadoch;kde „A“ predstavuje podiel materiálu živočíšneho pôvodu (v percentách hmotnosti) výrobnéj kapacity hotových výrobkov.

Obal sa do konečnej hmotnosti výrobku nepočíta.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1.

Tento bod sa neuplatňuje, ak je surovinou výlučne mlieko.

- c) Výlučne spracovanie a úprava mlieka, ak je množstvo odoberaného mlieka vyššie ako 200 ton za deň (priemerná hodnota vyrábaná za rok).
- 6.5. Zneškodňovanie alebo recyklácia mŕtvych tel zvierat alebo živočíšneho odpadu s kapacitou spracovania presahujúcou 10 ton za deň
- 6.6. Intenzívny chov hydiny alebo ošípaných s:
- viac ako 40 000 miestami pre hydinu;
 - viac ako 2 000 miestami pre ošípané (nad 30 kg); alebo
 - viac ako 750 miestami pre prasnice.
- 6.7. Povrchová úprava látok, predmetov alebo výrobkov s použitím organických rozpúšťadiel, najmä apretácia, tlač, potažovanie, odmasťovanie, vodovzdorná úprava, lepenie, lakovanie, čistenie alebo impregnovanie s kapacitou spotreby organického rozpúšťadla presahujúcou 150 kg za hodinu alebo 200 ton za rok
- 6.8. Výroba uhlíka (uhlie pálené pri vysokej teplote) alebo elektrografitu vypaľovaním alebo grafitizáciou
- 6.9. Zachytávanie toku CO₂ zo zariadenia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na účely geologického ukladania podľa smernice 2009/31/ES
- 6.10. Konzervovanie dreva a výrobkov z dreva chemickými látkami s výrobnou kapacitou presahujúcou 75 m³ za deň, s výnimkou výlučného ošetrovania proti plesni
- 6.11. Nezávisle prevádzkované čistenie odpadových vôd, na ktoré sa nevzťahuje smernica 91/271/EHS, a ktoré pochádzajú zo zariadenia, na ktoré sa vzťahuje kapitola II

PRÍLOHA II

Zoznam znečisťujúcich látok

OVZDUŠIE

1. Oxid siričitý a ostatné zlúčeniny síry
2. Oxidy dusíka a ostatné zlúčeniny dusíka
3. Oxid uhoľnatý
4. Prchavé organické zlúčeniny
5. Kovy a ich zlúčeniny
6. Prach vrátane jemných tuhých častíc
7. Azbest (suspendované častice, vlákna)
8. Chlór a jeho zlúčeniny
9. Fluór a jeho zlúčeniny
10. Arzén a jeho zlúčeniny
11. Kyanidy
12. Látky a zmesi, pri ktorých bolo dokázané, že pri prenose vzduchom majú karcinogénne alebo mutagénne účinky alebo vlastnosti, ktoré môžu ovplyvniť reprodukciu
13. Polychlórované dibenzodioxíny a polychlórované dibenzofurány

VODA

1. Organické zlúčeniny halogénov a látky, ktoré môžu vo vodnom prostredí takéto zlúčeniny vytvárať
 2. Organické zlúčeniny fosforu
 3. Organické zlúčeniny cínu
 4. Látky a zmesi, pri ktorých bolo dokázané, že vo vodnom prostredí alebo pri prenose vodným prostredím majú karcinogénne alebo mutagénne účinky alebo vlastnosti, ktoré môžu ovplyvniť reprodukciu
 5. Perzistentné uhľovodíky a perzistentné a bioakumulovateľné toxické organické látky
 6. Kyanidy
 7. Kovy a ich zlúčeniny
 8. Arzén a jeho zlúčeniny
 9. Biocídy a prípravky na ochranu rastlín
 10. Rozptýlené materiály
 11. Látky prispievajúce k eutrofizácii (hlavne dusičnany a fosfáty)
 12. Látky s nepriaznivým vplyvom na kyslíkovú bilanciu (ktoré možno merať pomocou ukazovateľov ako sú BSK, CHSK atď.)
 13. Látky uvedené v prílohe X k smernici 2000/60/ES
-

PRÍLOHA III

Kritériá na určovanie najlepších dostupných techník

1. Používanie nízkoodpadovej technológie;
 2. používanie menej nebezpečných látok;
 3. podpora zhodnocovania a recyklácie látok vznikajúcich a používaných v procese a prípadne zhodnocovania a recyklácie odpadov;
 4. porovnateľné procesy, zariadenia alebo prevádzkové metódy, ktoré už boli úspešne vyskúšané v priemyselnom meradle;
 5. technický pokrok a vývoj vedeckých poznatkov a ich interpretácia;
 6. charakter, účinky a množstvo príslušných emisií;
 7. dátumy uvádzania nových alebo existujúcich zariadení do prevádzky;
 8. čas potrebný na zavedenie najlepšej dostupnej techniky;
 9. spotreba a povaha surovín (vrátane vody) používaných v procese a energetická účinnosť;
 10. potreba prevencie alebo zníženia celkových účinkov emisií na životné prostredie na minimum a z toho vyplývajúcich rizík;
 11. potreba prevencie havárií a minimalizácia ich následkov na životné prostredie;
 12. informácie uverejňované verejnými medzinárodnými organizáciami.
-

PRÍLOHA IV

Účasť verejnosti na rozhodovaní

1. Verejnosť musí byť informovaná (prostredníctvom verejných oznamov alebo inými vhodnými prostriedkami ako sú elektronické médiá, ak sú k dispozícii) v ranom štádiu procesu prijímania rozhodnutia alebo najneskôr, hneď ako možno informácie primerane poskytnúť, o týchto záležitostiach:
 - a) žiadosť o povolenie alebo prípadne návrh na aktualizáciu povolenia alebo podmienok povolenia v súlade s článkom 21 vrátane opisu prvkov uvedených v článku 12 ods. 1;
 - b) v prípade potreby skutočnosť, že rozhodnutie podlieha procesu vnútroštátneho alebo cezhraničného posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo konzultáciám medzi členskými štátmi v súlade s článkom 26;
 - c) podrobnosti o príslušných orgánoch zodpovedných za prijatie rozhodnutia, o orgánoch, od ktorých sa dajú získať relevantné informácie, alebo o orgánoch, ktorým sa môžu zasielať pripomienky alebo otázky, a údaje o lehotách na zasielanie pripomienok alebo otázok;
 - d) povaha možných rozhodnutí alebo návrh rozhodnutia, ak existuje;
 - e) v prípade potreby podrobnosti týkajúce sa návrhu na aktualizáciu povolenia alebo podmienok povolenia;
 - f) informácie o tom, kedy, kde a ako sa relevantné informácie sprístupnia;
 - g) podrobnosti o účasti verejnosti a konzultáciách podľa bodu 5.
2. Členské štáty zaistia, aby dotknutá verejnosť mala v primeraných lehotách k dispozícii tieto informácie:
 - a) v súlade s vnútroštátnym právom hlavné správy a odporúčania adresované príslušnému orgánu alebo príslušným orgánom v čase, keď je dotknutá verejnosť informovaná v súlade s bodom 1;
 - b) v súlade so smernicou 2003/4/ES informácie neuvedené v bode 1, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie v súlade s článkom 5 tejto smernice a ktoré sa stanú dostupnými po informovaní dotknutej verejnosti v súlade s bodom 1.
3. Dotknutá verejnosť je oprávnená vyjadriť príslušnému orgánu pripomienky a stanoviská pred prijatím rozhodnutia.
4. Výsledky konzultácií uskutočnených podľa tejto prílohy sa musia pri prijímaní rozhodnutia riadne zohľadniť.
5. Podrobné podmienky informovania verejnosti (napríklad vývesiek v okruhu určitej oblasti alebo zverejnenie v miestnej tlači) a konzultácií s dotknutou verejnosťou (napríklad písomným vyjadrením alebo prostredníctvom verejnej ankety) určia členské štáty. Pre rozličné fázy sa určia primerané lehoty tak, aby sa poskytol dostatočný čas na informovanie verejnosti a aby dotknutá verejnosť mala dosť času na prípravu a efektívnu účasť na rozhodovaní vo veciach týkajúcich sa životného prostredia, ktoré sú predmetom tejto prílohy.

PRÍLOHA V

Technické ustanovenia pre spaľovacie zariadenia

ČASŤ 1

Limitné hodnoty emisií pre spaľovacie zariadenia uvedené v článku 30 ods. 2

1. Všetky limitné hodnoty emisií sa vypočítajú pri teplote 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekcii obsahu vodných pár v odpadových plynoch a pri štandardnom obsahu O₂, ktorý predstavuje 6 % pre tuhé palivá, 3 % pre spaľovacie zariadenia s výnimkou plynových turbín a plynových motorov používajúcich kvapalné a plynné palivá, a 15 % pre plynové turbíny a plynové motory.
2. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre SO₂ pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Celkový menovitý tepelný príkon (MW _{th})	Čierne a hnedé uhlie a iné tuhé palivá	Biomasa	Rašelina	Kvapalné palivá
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé palivá, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že sa zariadenie spustilo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, a ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, je pre SO₂ stanovená na 800 mg/Nm³.

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia používajúce kvapalné palivá, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že sa zariadenie spustilo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, a ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, je pre SO₂ stanovená na 850 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom nepresahujúcim 300 MW a na 400 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom nad 300 MW.

Časť spaľovacieho zariadenia, ktorá vypúšťa odpadové plyny jednou alebo viacerými oddelenými dymovými rúrami v spoločnom komíne a ktorá nie je v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, môže podliehať limitným hodnotám emisií stanoveným v predchádzajúcich dvoch odsekoch vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia. V takých prípadoch sa emisie každou z týchto dymových rúr monitorujú oddelene.

3. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre SO₂ pre spaľovacie zariadenia používajúce plynné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Všeobecne	35
Skvapalnený plyn	5
Nízkovýhrevné plyny z koksárenských pecí	400
Nízkovýhrevné plyny z vysokých pecí	200

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia spaľujúce nízkovýhrevné plyny zo splyňovania rezíduí z rafinácie, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, je pre SO₂ stanovená na 800 mg/Nm³.

4. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm^3) pre NO_x pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	Čierne a hnedé uhlie a iné tuhé palivá	Biomasa a rašelina	Kvapalné palivá
50-100	300 450 v prípade spaľovania práškoveho hnedého uhlia	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Poznámka:

- ⁽¹⁾ Limitná hodnota emisií pre spaľovanie rezíduí z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu v spaľovacích zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom neprekračujúcim 500 MW, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002, alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, je $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia v chemických zariadeniach, ktoré používajú kvapalné rezíduá z výroby ako nekomerčné palivo pre vlastnú spotrebu s celkovým menovitým tepelným príkonom neprekračujúcim 500 MW, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, je pre NO_x stanovená na $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s celkovým menovitým tepelným príkonom neprekračujúcim 500 MW, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002, alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že sa zariadenie uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, a ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, je pre NO_x stanovená na $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé palivá s celkovým menovitým tepelným príkonom nad 500 MW, ktorým bolo vydané povolenie pred 1. júlom 1987 a ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, je pre NO_x stanovená na $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Limitná hodnota emisií pre spaľovacie zariadenia používajúce kvapalné palivá s celkovým menovitým tepelným príkonom nad 500 MW, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že sa zariadenie spustilo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, a ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, je pre NO_x stanovená na $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Časť spaľovacieho zariadenia, ktorá vypúšťa odpadové plyny jednou alebo viacerými oddelenými dymovými rúrami v spoločnom komíne a ktorá nie je v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, môže podliehať limitným hodnotám emisií stanoveným v predchádzajúcich troch odsekoch vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia. V takých prípadoch sa emisie každou z týchto dymových rúr monitorujú oddelene.

5. Limitná hodnota emisií pre plynové turbíny (vrátane plynových turbín s kombinovaným cyklom (CCGT)), ktoré ako kvapalné palivo používajú ľahké a stredné destiláty, je pre NO_x stanovená na $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ a pre CO na $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Na plynové turbíny používané na núdzovú prevádzku, ktoré sú v prevádzke menej ako 500 prevádzkových hodín ročne, sa neuplatňujú limitné hodnoty emisií stanovené v tomto bode. Prevádzkovateľ takéhoto zariadenia zaznamenáva využité prevádzkové hodiny.

6. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) NO_x a CO pre spaľovacie zariadenia spaľujúce plyn

	NO _x	CO
Spaľovacie zariadenia spaľujúce zemný plyn s výnimkou plynových turbín a plynových motorov	100	100
Spaľovacie zariadenia spaľujúce plyny z vysokých pecí, plyn koksárenských pecí alebo nízkovýhrevné plyny zo splyňovania rezíduí z rafinácie s výnimkou plynových turbín a plynových motorov	200 ⁽⁴⁾	—
Spaľovacie zariadenia spaľujúce iné plyny s výnimkou plynových turbín a plynových motorov	200 ⁽⁴⁾	—
Plynové turbíny (vrátane CCGT), ktoré ako palivo používajú zemný plyn ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Plynové turbíny (vrátane CCGT), ktoré ako palivo používajú iné plyny	120	—
Plynové motory	100	100

Poznámky:

- (1) Zemný plyn je prirodzene sa vyskytujúci metán, ktorý neobsahuje viac ako 20 objemových percent vzácnych plynov a iných zložiek.
- (2) 75 mg/Nm³ v týchto prípadoch, keď je účinnosť plynových turbín určená podmienkami základného zaťaženia podľa ISO:
- plynové turbíny používané v kombinovaných systémoch výroby tepla a elektrickej energie, ktoré majú celkovú účinnosť vyššiu ako 75 %;
 - plynové turbíny používané v zariadeniach s kombinovanými cyklami, ktoré majú ročný priemer celkovej elektrickej účinnosti vyšší ako 55 %;
 - plynové turbíny na účel mechanického pohonu.
- (3) Pre jednocyklové plynové turbíny, ktoré nepatria do žiadnej z kategórií uvedených v poznámke (2), ale majú účinnosť vyššiu ako 35 % – určenú za podmienok základného zaťaženia podľa ISO – je limitná hodnota emisií pre NO_x za podmienok základného zaťaženia podľa ISO 50xη/35, kde η je účinnosť plynovej turbíny vyjadrená v percentách.
- (4) 300 mg/Nm³ v prípade spaľovacích zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom neprekračujúcim 500 MW, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002, alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003.

Pre plynové turbíny (vrátane CCGT) sa limitné hodnoty emisií NO_x a CO stanovené v tabuľke uvedenej v tomto bode uplatňujú len pri záťaži nad 70 %.

Limitná hodnota emisií pre plynové turbíny (vrátane CCGT), ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, a ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, je pre NO_x stanovená na 150 mg/Nm³ v prípade spaľovania zemného plynu a 200 mg/Nm³ v prípade spaľovania iných plynov alebo kvapalných palív.

Časť spaľovacieho zariadenia, ktorá vypúšťa odpadové plyny jednou alebo viacerými oddelenými dymovými rúrami v spoločnom komíne a ktorá nie je v prevádzke viac ako 1 500 prevádzkových hodín ročne ako plávajúci priemer za päť rokov, môže podliehať limitným hodnotám emisií stanoveným v predchádzajúcom odseku vo vzťahu k celkovému menovitému tepelnému príkonu celého spaľovacieho zariadenia. V takýchto prípadoch sa emisie z každej z týchto dymových rúr monitorujú oddelene.

Na plynové turbíny a plynové motory používané na núdzovú prevádzku, ktoré sú v prevádzke menej ako 500 prevádzkových hodín ročne, sa nevzťahujú limitné hodnoty emisií stanovené v tomto bode. Prevádzkovateľ takéhoto zariadenia zaznamenáva využité prevádzkové hodiny.

7. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre prach pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	Čierne a hnedé uhlie a iné tuhé palivá	Biomasa a rašelina	Kvapalné palivá ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Poznámka:

- (1) Limitná hodnota emisií pre spaľovanie rezíduí z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu v spaľovacích zariadeniach, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002 alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003, je 50 mg/Nm³.

8. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre prach pre spaľovacie zariadenia používajúce plyné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Všeobecne	5
Vysokopecný plyn	10
Plyny vznikajúce v oceľarskom priemysle, ktoré sa môžu použiť inde	30

ČASŤ 2

Limitné hodnoty emisií pre spaľovacie zariadenia uvedené v článku 30 ods. 3

1. Všetky limitné hodnoty emisií sa vypočítajú pri teplote 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekcii obsahu vodných pár v odpadových plynoch a pri štandardnom obsahu O₂, ktorý predstavuje 6 % pre tuhé palivá, 3 % pre spaľovacie zariadenia s výnimkou plynových turbín a plynových motorov používajúce kvapalné a plyné palivá a 15 % pre plynové turbíny a plynové motory.

V prípade plynových turbín s kombinovaným cyklom s dodatočným spaľovaním môže štandardizovaný obsah O₂ stanoviť príslušný orgán s prihliadnutím na špecifické vlastnosti dotknutého zariadenia.

2. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre SO₂ pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	Čierne a hnedé uhlie a iné tuhé palivá	Biomasa	Rašelina	Kvapalné palivá
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300	200
> 300	150 200 v prípade cirkulačného alebo tlakového spaľovania vo fluidizovanom lôžku	150	150 250 v prípade spaľovania vo fluidizovanom lôžku	150

3. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre SO₂ pre spaľovacie zariadenia používajúce plyné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Všeobecne	35
Skvapalnený plyn	5
Nízkovýhrevné plyny z koksárenských pecí	400
Nízkovýhrevné plyny z vysokých pecí	200

4. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre NO_x pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	Čierne a hnedé uhlie a iné tuhé palivá	Biomasa a rašelina	Kvapalné palivá
50-100	300 400 v prípade spaľovania práškoveho hnedého uhlia	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 v prípade spaľovania práškoveho hnedého uhlia	150	100

5. Limitná hodnota emisií pre plynové turbíny (vrátane CCGT), ktoré ako kvapalné palivo používajú ľahké a stredné dehtiláty, je pre NO_x stanovená na 50 mg/Nm^3 a pre CO na 100 mg/Nm^3 .

Na plynové turbíny používané na núdzovú prevádzku, ktoré sú v prevádzke menej ako 500 prevádzkových hodín ročne, sa neuplatňujú limitné hodnoty emisií stanovené v tomto bode. Prevádzkovateľ takéhoto zariadenia zaznamenáva využité prevádzkové hodiny.

6. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm^3) pre NO_x a CO pre spaľovacie zariadenia spaľujúce plyn

	NO_x	CO
Spaľovacie zariadenia okrem plynových turbín a plynových motorov	100	100
Plynové turbíny (vrátane CCGT)	50 ⁽¹⁾	100
Plynové motory	75	100

Poznámka:

⁽¹⁾ Pre jednocyklové plynové turbíny, ktoré majú účinnosť vyššiu ako 35 % – určenú za podmienok základného zaťaženia podľa ISO –, je pre NO_x limitná hodnota emisií $50\eta/35$, kde η je účinnosť plynovej turbíny za podmienok základného zaťaženia podľa ISO vyjadrená v percentách.

Pre plynové turbíny (vrátane CCGT) sa limitné hodnoty emisií pre NO_x a CO stanovené v tomto bode uplatňujú len pri záťaži vyššej ako 70 %.

Na plynové turbíny a plynové motory používané na núdzovú prevádzku, ktoré sú v prevádzke menej ako 500 prevádzkových hodín ročne, sa nevzťahujú limitné hodnoty emisií stanovené v tomto bode. Prevádzkovateľ takéhoto zariadenia zaznamenáva využité prevádzkové hodiny.

7. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm^3) pre prach pre spaľovacie zariadenia používajúce tuhé alebo kvapalné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	
50 – 300	20
> 300	10
	20 pre biomasu a rašelinu

8. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm^3) pre prach pre spaľovacie zariadenia používajúce plyné palivá s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

Všeobecne	5
Vysokopecný plyn	10
Plyny vznikajúce v oceliarskom priemysle, ktoré sa môžu použiť inde	30

ČASŤ 3

Monitorovanie emisií

1. Koncentrácie SO_2 , NO_x a prachu v odpadových plynch z každého spaľovacieho zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom 100 MW alebo vyšším sa merajú kontinuálne.

Koncentrácie CO v odpadových plynch z každého spaľovacieho zariadenia spaľujúceho plyné palivá s celkovým menovitým tepelným príkonom 100 MW alebo vyšším sa merajú kontinuálne.

2. Príslušný orgán sa môže rozhodnúť nepožadovať kontinuálne merania uvedené v bode 1 v týchto prípadoch:

- pre spaľovacie zariadenia so životnosťou menšou ako 10 000 prevádzkových hodín;
- pre SO_2 a prach zo spaľovacích zariadení spaľujúcich zemný plyn;

- c) pre SO₂ zo spaľovacích zariadení spaľujúcich olej so známym obsahom síry, ak nie je nainštalované zariadenie na odsírenie odpadového plynu;
- d) pre SO₂ zo spaľovacích zariadení spaľujúcich biomasu, ak prevádzkovateľ môže preukázať, že emisie SO₂ nemôžu byť za žiadnych okolností vyššie ako predpísané limitné hodnoty emisií.
3. Keď sa nepožadujú kontinuálne merania, najmenej každých šesť mesiacov sa musia vykonať merania SO_x, NO_x, prachu a v prípade zariadení na spaľovanie plynu aj CO.
4. Pre spaľovacie zariadenia spaľujúce čierne alebo hnedé uhlie sa emisie celkovej ortuti merajú najmenej raz ročne.
5. Ako alternatívu meraní SO₂ a NO_x uvedených v bode 3 možno na určovanie emisií SO₂ a NO_x používať iné postupy, ktoré sú overené a schválené príslušným orgánom. Pri týchto postupoch sa využívajú príslušné normy CEN (Európsky výbor pre normalizáciu) alebo, ak nie sú dostupné normy CEN, normy ISO, vnútroštátne alebo iné medzinárodné normy, na základe ktorých sa zabezpečia údaje rovnocennej vedeckej kvality.
6. Príslušný orgán musí byť informovaný o významných zmenách druhu používaného paliva alebo spôsobu prevádzky zariadenia. Príslušný orgán rozhodne o tom, či požiadavky na monitorovanie ustanovené v bodoch 1 až 4 sú stále primerané, alebo si vyžadujú úpravu.
7. Kontinuálne merania vykonávané v súlade s bodom 1 zahŕňajú meranie obsahu kyslíka, teploty, tlaku a obsahu vodných pár v odpadových plynch. Kontinuálne meranie obsahu vodných pár v odpadových plynch nie je potrebné za predpokladu, že vzorka odpadového plynu je pred analýzou emisií vysušená.
8. Odbery vzoriek a analýza príslušných znečisťujúcich látok a merania prevádzkových parametrov, ako aj zabezpečovanie kvality automatizovaných systémov merania a referenčné metódy merania určené na kalibráciu daných systémov sa vykonávajú v súlade s normami CEN. Ak nie sú dostupné normy CEN, použijú sa normy ISO, vnútroštátne alebo iné medzinárodné normy, na základe ktorých sa zabezpečia údaje rovnocennej vedeckej kvality.
- Automatizované systémy merania sa kontrolujú prostredníctvom paralelných meraní referenčnými metódami najmenej raz ročne.
- Prevádzkovateľ informuje príslušný orgán o výsledkoch kontroly automatizovaných systémov merania.
9. Na úrovni limitnej hodnoty emisií nesmú hodnoty intervalov 95 % spoľahlivosti jedného nameraného výsledku presiahnuť tieto percentá limitných hodnôt emisií:

Oxid uhoľnatý	10 %
Oxid siričitý	20 %
Oxidy dusíka	20 %
Prach	30 %

10. Validované hodinové a denné priemerné hodnoty sa určia z nameraných platných priemerných hodinových hodnôt po odpočítaní hodnoty intervalu spoľahlivosti určeného v bode 9.

Ktorýkoľvek deň, v ktorom sú viac ako tri priemerné hodinové hodnoty neplatné následkom poruchy alebo údržby automatizovaného systému merania, sa považuje za nevalidovaný. Ak je z uvedených príčin nevalidovaných viac ako 10 dní v roku, príslušný orgán bude požadovať od prevádzkovateľa prijatie primeraných opatrení na zlepšenie spoľahlivosti automatizovaného systému merania.

11. V prípade zariadení, ktoré musia dodržiavať stupne odsírenia uvedené v článku 31, sa pravidelne monitoruje aj obsah síry v palive, ktoré sa spaľuje v spaľovacom zariadení. Príslušné orgány sú informované o významných zmenách druhu používaného paliva.

ČASŤ 4

Posúdenie dodržiavania limitných hodnôt emisií

1. V prípade kontinuálnych meraní sa limitné hodnoty emisií stanovené v častiach 1 a 2 považujú za dodržané, ak z vyhodnotenia výsledkov merania za prevádzkové hodiny v rámci kalendárneho roka vyplýva, že boli splnené všetky tieto podmienky:
 - a) žiadna validovaná priemerná mesačná hodnota nepresiahne príslušné limitné hodnoty emisií stanovené v častiach 1 a 2;
 - b) žiadna validovaná priemerná denná hodnota nepresiahne 110 % príslušných limitných hodnôt emisií stanovených v častiach 1 a 2;
 - c) v prípade spaľovacích zariadení zložených iba z kotlov používajúcich uhlie s celkovým menovitým tepelným príkonom nižším ako 50 MW, žiadna validovaná priemerná denná hodnota nepresiahne 150 % príslušných limitných hodnôt emisií stanovených v častiach 1 a 2;
 - d) 95 % všetkých validovaných hodinových priemerných hodnôt za rok nepresiahne 200 % príslušných limitných hodnôt emisií stanovených v častiach 1 a 2.

Validované priemerné hodnoty sa určujú podľa časti 3 bod 10.

Na účely výpočtu priemerných hodnôt emisií sa neberú do úvahy hodnoty namerané počas období uvedených v článku 30 ods. 5 a 6 a článku 37, ako aj počas období nábehu a odstávky.

2. Keď sa nepožadujú kontinuálne merania, limitné hodnoty emisií stanovené v častiach 1 a 2 sa považujú za dodržané, ak výsledky každej série meraní alebo iných postupov definovaných a určených podľa pravidiel ustanovených príslušnými orgánmi nepresahujú limitné hodnoty emisií.

ČASŤ 5

Minimálny stupeň odsírenia

1. Minimálny stupeň odsírenia pre spaľovacie zariadenia uvedené v článku 30 ods. 2

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	Minimálny stupeň odsírenia	
	Zariadenia s povolením udeleným pred 27. novembrom 2002, alebo prevádzkovatelia ktorých predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003	Iné zariadenia
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Poznámka:

(¹) V prípade spaľovacích zariadení spaľujúcich roponosnú bridlicu je minimálny stupeň odsírenia 95 %.

2. Minimálny stupeň odsírenia pre spaľovacie zariadenia uvedené v článku 30 ods. 3

Celkový menovitý tepelný príkon (MW)	Minimálny stupeň odsírenia
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

ČASŤ 6

Dodržiavanie stupňa odsírenia

Minimálny stupeň odsírenia stanovený v časti 5 tejto prílohy sa uplatňuje ako mesačná priemerná limitná hodnota.

ČASŤ 7

Priemerné limitné hodnoty emisií pre spaľovacie zariadenia na spaľovanie viacerých druhov palív v rámci rafinérie

Priemerné limitné hodnoty emisií (v mg/Nm³) pre SO₂ pre spaľovacie zariadenia na spaľovanie viacerých druhov palív v rámci rafinérie s výnimkou plynových turbín a plynových motorov, ktoré využívajú rezíduá z destilácie a konverzie z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu, samostatne alebo s iným palivom:

- a) v prípade spaľovacích zariadení, ktorým bolo vydané povolenie pred 27. novembrom 2002, alebo ktorých prevádzkovatelia predložili úplnú žiadosť o povolenie pred týmto dátumom, za predpokladu, že zariadenie sa uviedlo do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003: 1 000 mg/Nm³;
- b) v prípade iných spaľovacích zariadení: 600 mg/Nm³.

Tieto limitné hodnoty emisií sa vypočítajú pri teplote 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekcii obsahu vodných pár v odpadových plynch a pri štandardnom obsahu O₂, ktorý predstavuje 6 % pre tuhé palivá a 3 % pre kvapalné a plynné palivá.

PRÍLOHA VI

Technické ustanovenia pre spaľovne odpadov a zariadenia na spoluspaľovanie odpadov

ČASŤ 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto prílohy sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „existujúca spaľovňa odpadov“ je jedna z týchto spaľovní odpadov:
- i) spaľovňa odpadov, ktorá bola v prevádzke pred 28. decembrom 2002 a mala povolenie vydané pred týmto dátumom v súlade platným právom Únie;
 - ii) spaľovňa odpadov, ktorá bola schválená alebo registrovaná pre spaľovanie odpadov a mala povolenie udelené pred 28. decembrom 2002 v súlade s platným právom Únie za predpokladu, že bola uvedená do prevádzky najneskôr 28. decembra 2003;
 - iii) spaľovňa odpadov, ktorá podľa názoru príslušného orgánu podliehala požiadavke úplnej žiadosti o schválenie pred 28. decembrom 2002 za predpokladu, že bola uvedená do prevádzky najneskôr 28. decembra 2004;
- b) „nová spaľovňa odpadov“ je akákoľvek spaľovňa odpadov, na ktorú sa nevzťahuje písmeno a).

ČASŤ 2

Faktory ekvivalencie pre dibenzo-p-dioxíny a dibenzofurány

Na stanovenie celkovej koncentrácie dioxínov a furánov sa hmotnostné koncentrácie týchto dibenzo-p-dioxínov a dibenzofuránov pred sčítaním vynásobia týmito faktormi ekvivalencie:

	Faktor toxickej ekvivalencie
2,3,7,8 — Tetrachlórdibenzodioxín (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentachlórdibenzodioxín (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexachlórdibenzodioxín (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexachlórdibenzodioxín (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexachlórdibenzodioxín (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlórdibenzodioxín (HpCDD)	0,01
Oktachlórdibenzodioxín (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetrachlórdibenzofurán (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentachlórdibenzofurán (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentachlórdibenzofurán (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexachlórdibenzofurán (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexachlórdibenzofurán (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexachlórdibenzofurán (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexachlórdibenzofurán (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlórdibenzofurán (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptachlórdibenzofurán (HpCDF)	0,01
Oktachlórdibenzofurán (OCDF)	0,001

ČASŤ 3

Limitné hodnoty emisií do ovzdušia pre spaľovne odpadov

1. Všetky limitné hodnoty emisií sa vypočítavajú pri teplote 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekcii obsahu vodných pár v odpadových plynoch.

Sú štandardizované vzhľadom na 11 % obsah kyslíka v odpadovom plyne s výnimkou prípadu spaľovania minerálneho odpadového oleja, ako je vymedzený v článku 3 bod 3 smernice 2008/98/ES, kde sú štandardizované vzhľadom na 3 % obsah kyslíka, ako aj s výnimkou prípadov uvedených v časti 6 bod 2.7.

- 1.1. Priemerné denné limitné hodnoty emisií pre tieto znečisťujúce látky (mg/Nm³)

Celkové množstvo prachu	10
Plynné organické látky a výpary organických látok vyjadrené ako celkový obsah organického uhlíka (TOC)	10
Chlorovodík (HCl)	10
Fluorovodík (HF)	1
Oxid siričitý (SO ₂)	50
Oxid dusný (NO) a oxid dusičitý (NO ₂) vyjadrený ako NO ₂ pre existujúce spaľovne odpadov s menovitou kapacitou vyššou ako 6 ton za hodinu alebo pre nové spaľovne odpadov	200
Oxid dusný (NO) a oxid dusičitý (NO ₂) vyjadrený ako NO ₂ pre existujúce spaľovne odpadov s menovitou kapacitou 6 ton za hodinu alebo nižšou	400

- 1.2. Polhodinové priemerné limitné hodnoty emisií pre tieto znečisťujúce látky (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Celkové množstvo prachu	30	10
Plynné organické látky a výpary organických látok vyjadrené ako celkový obsah organického uhlíka (TOC)	20	10
Chlorovodík (HCl)	60	10
Fluorovodík (HF)	4	2
Oxid siričitý (SO ₂)	200	50
Oxid dusný (NO) a oxid dusičitý (NO ₂) vyjadrený ako NO ₂ pre existujúce spaľovne odpadov s menovitou kapacitou vyššou ako 6 ton za hodinu alebo pre nové spaľovne odpadov	400	200

- 1.3. Priemerné limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre tieto ťažké kovy, ak odoberanie vzoriek trvá minimálne 30 minút a maximálne 8 hodín

Kadmium a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako kadmium (Cd)	celkovo: 0,05
Tálium a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako tálium (Tl)	
Ortuť a jej zlúčeniny, vyjadrené ako ortuť (Hg)	0,05
Antimón a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako antimón (Sb)	celkovo: 0,5
Arzén a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako arzén (As)	
Olovo a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako olovo (Pb)	
Chróm a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako chróm (Cr)	
Kobalt a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako kobalt (Co)	
Meď a jej zlúčeniny, vyjadrené ako meď (Cu)	
Mangán a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako mangán (Mn)	
Nikel a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako nikel (Ni)	
Vanád a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako vanád (V)	

Tieto priemerné hodnoty sa vzťahujú aj na plynné a výparové formy príslušných emisií ťažkých kovov, ako aj ich zlúčenín.

- 1.4. Priemerné limitné hodnoty emisií (mg/Nm^3) pre dioxíny a furány, ak odoberanie vzoriek trvá minimálne 6 hodín a maximálne 8 hodín. Limitná hodnota emisií platí pre celkovú koncentráciu dioxínov a furánov vypočítanú v súlade s časťou 2.

Dioxíny a furány	0,1
------------------	-----

- 1.5. Limitné hodnoty emisií (mg/Nm^3) pre oxid uhoľnatý (CO) v odpadových plynoch:

- 50 ako denná priemerná hodnota;
- 100 ako polhodinová priemerná hodnota;
- 150 ako desaťminútová priemerná hodnota.

Príslušný orgán môže povoliť výnimky z limitných hodnôt emisií stanovených v tomto bode pre spaľovne odpadov využívajúce technológiu spaľovania vo fluidizovanom lôžku za predpokladu, že v povolení je stanovená limitná hodnota emisií pre oxid uhoľnatý (CO) maximálne $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ ako hodinová priemerná hodnota.

2. Limitné hodnoty emisií platné za okolností opísaných v článku 46 ods. 6 a článku 47.

Celková koncentrácia prachu v emisiách do ovzdušia pochádzajúcich zo spaľovne odpadov nesmie za žiadnych okolností presiahnuť $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, vyjadrená ako polhodinová priemerná hodnota. Nesmú byť prekročené limitné hodnoty emisií do ovzdušia pre TOC a CO stanovené v bodoch 1.2 a 1.5 písm. b).

3. Členské štáty môžu ustanoviť pravidlá, ktorými sa riadia výnimky stanovené v tejto časti.

ČASŤ 4

Stanovenie limitných hodnôt emisií do ovzdušia pre spoluspaľovanie odpadu

1. Keď v tabuľke v tejto časti nie je stanovená špecifická celková limitná hodnota emisií „C“, používa sa tento vzorec (pravidlo miešania).

Limitná hodnota emisií pre každú jednotlivú znečisťujúcu látku a CO v odpadových plynoch, ktoré vznikajú pri spoluspaľovaní odpadu, sa vypočítava takto:

$$\frac{V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}}{V_{\text{odpad}} + C_{\text{proces}}} = C$$

V_{odpad} : objem odpadových plynov vznikajúcich výhradne pri spaľovaní odpadov určený z odpadov s najvyššou hodnotou spalného tepla uvedených v povolení a vzťahuje sa na podmienky stanovené v tejto smernici.

Ak výsledné množstvo tepla uvoľneného pri spaľovaní nebezpečných odpadov dosahuje menej ako 10 % celkového množstva tepla uvoľneného v zariadení, musí sa V_{odpad} vypočítať z (teoretického) množstva odpadov, pri spaľovaní ktorých by sa uvoľnilo 10 % tepla pri konštantnom celkovom množstve tepla.

C_{odpad} : limitné hodnoty emisií pre spaľovne odpadov stanovené v časti 3.

V_{proces} : objem odpadového plynu vznikajúceho pri procesoch používaných v zariadení vrátane spaľovania povolených palív, ktoré sa v zariadení bežne používajú (bez odpadov), určený na základe referenčného obsahu kyslíka stanoveného v právnych predpisoch Únie alebo vnútroštátnych právnych predpisoch. Ak pre tento druh zariadenia neexistujú právne predpisy, musí sa použiť skutočný obsah kyslíka v odpadovom plyne nezriedený pridaním vzduchu, ktorý je pre tento proces zbytočný.

C_{proces} : limitné hodnoty emisií stanovené v tejto časti pre určité priemyselné činnosti alebo v prípade, že takéto hodnoty neexistujú, limitné hodnoty emisií zo zariadení, ktoré vyhovujú vnútroštátnym zákonom, iným právnym predpisom a správnym opatreniam pre takéto zariadenia, ak spaľujú bežne povolené palivá (bez odpadov). Ak tieto opatrenia neexistujú, použijú sa limitné hodnoty emisií stanovené v povolení. Ak tieto hodnoty nie sú stanovené ani v povolení, použijú sa skutočné hmotnostné koncentrácie.

- C: celkové limitné hodnoty emisií pri obsahu kyslíka stanoveného v tejto časti pre určité priemyselné činnosti a určité znečisťujúce látky alebo v prípade, že takéto hodnoty neexistujú, celkové limitné hodnoty emisií, ktorými sa nahrádzajú limitné hodnoty emisií stanovené v špecifických prílohách k tejto smernici. Celkový obsah kyslíka, ktorým sa nahradí referenčný obsah kyslíka, sa vypočíta na základe vyššie uvedeného obsahu, pričom sa rešpektujú parciálne objemy.

Všetky limitné hodnoty emisií sa vypočítavajú pri teplote 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekcii obsahu vodných pár v odpadových plynoch.

Členské štáty môžu ustanoviť pravidlá, ktorými sa riadia výnimky stanovené v tejto časti.

2. Osobitné ustanovenia pre cementové pece na spoluspalovanie odpadov
- 2.1. Limitné hodnoty emisií stanovené v bodoch 2.2 a 2.3 sa uplatňujú ako denné priemerné hodnoty pre celkové množstvo prachu, HCl, HF, NO_x, SO₂ a TOC (pre kontinuálne merania), ako priemerné hodnoty počas odoberania vzoriek, ktoré trvá minimálne 30 minút a maximálne 8 hodín pre ťažké kovy, a ako priemerné hodnoty počas odoberania vzoriek, ktoré trvá minimálne 6 hodín a maximálne 8 hodín pre dioxíny a furány.

Všetky hodnoty sa vzťahujú na 10 % obsah kyslíka.

Polhodinové priemerné hodnoty sú potrebné iba na výpočet denných priemerných hodnôt.

- 2.2. C – Celkové limitné hodnoty emisií (mg/Nm³ s výnimkou dioxínov a furánov) pre tieto znečisťujúce látky

Znečisťujúca látka	C
Celkové množstvo prachu	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxíny a furány (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Do 1. januára 2016 môže príslušný orgán povoliť výnimky z limitných hodnôt pre NO_x pre Lepol pece a dlhé rotačné pece za predpokladu, že v povolení je stanovená celková limitná hodnota emisií pre NO_x maximálne 800 mg/Nm³.

- 2.3. C – Celkové limitné hodnoty emisií (mg/Nm³) pre SO₂ a TOC

Znečisťujúca látka	C
SO ₂	50
TOC	10

Príslušný orgán môže povoliť výnimky pre limitné hodnoty emisií stanovené v tomto bode v prípadoch, keď TOC a SO₂ nevznikajú spoluspalovaním odpadov.

- 2.4. C – Celkové limitné hodnoty emisií pre CO

Príslušný orgán môže stanoviť limitné hodnoty emisií pre CO.

3. Osobitné ustanovenia pre spaľovacie zariadenia, ktoré spoluspalujú odpady

- 3.1. C_{proces} vyjadrené ako denné priemerné hodnoty (mg/Nm³) platné do dátumu stanoveného v článku 82 ods. 5

Na určenie celkového menovitého tepelného príkonu spaľovacích zariadení sa uplatňujú agregáčne pravidlá vymedzené v článku 29. Polhodinové priemerné hodnoty sú potrebné iba na výpočet denných priemerných hodnôt.

C_{proces} pre tuhé palivá s výnimkou biomasy (obsah O_2 6 %):

Znečisťujúce látky	< 50 MWth	50-100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Prach	50	50	30	30

C_{proces} pre biomasu (obsah O_2 6 %):

Znečisťujúce látky	< 50 MWth	50 až 100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Prach	50	50	30	30

C_{proces} pre kvapalné palivá (obsah O_2 3 %):

Znečisťujúce látky	< 50 MWth	50 až 100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 až 200 (lineárny pokles pri raste výkonu od 100 do 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Prach	50	50	30	30

- 3.2. C_{proces} vyjadrené ako denné priemerné hodnoty (mg/Nm³) platné od dátumu stanoveného v článku 82 ods. 6

Na určenie celkového menovitého tepelného príkonu spaľovacích zariadení sa uplatňujú agregáčne pravidlá vymedzené v článku 29. Polhodinové priemerné hodnoty sú potrebné iba na výpočet denných priemerných hodnôt.

- 3.2.1. C_{proces} pre spaľovacie zariadenia uvedené v článku 30 ods. 2 s výnimkou plynových turbín a plynových motorov

C_{proces} pre tuhé palivá s výnimkou biomasy (obsah O_2 6 %):

Znečisťujúca látka	< 50 MWth	50-100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 pre rašelinu: 300	200	200
NO _x	—	300 pre práškové hnedé uhlie: 400	200	200
Prach	50	30	25 pre rašelinu: 20	20

C_{proces} pre biomasu (obsah O_2 6 %):

Znečisťujúca látka	< 50 MWth	50 až 100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Prach	50	30	20	20

C_{proces} pre kvapalné palivá (obsah O_2 3 %):

Znečisťujúca látka	< 50 MWth	50 až 100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Prach	50	30	25	20

3.2.2. C_{proces} pre spaľovacie zariadenia uvedené v článku 30 ods. 3 s výnimkou plynových turbín a plynových motorov C_{proces} pre tuhé palivá s výnimkou biomasy (obsah O_2 6 %):

Znečisťujúca látka	< 50 MWth	50-100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 pre rašelinu: 300	200 pre rašelinu: 300 okrem prípadov spaľovania vo fluidizovanom lôžku: 250	150 pre cirkulačné alebo tlakové spaľovanie vo fluidizovanom lôžku alebo v prípade spaľovania rašeliny pre všetky druhy spaľovania vo fluidizovanom lôžku: 200
NO_x	—	300 pre rašelinu: 250	200	150 pre spaľovanie práškoveho hnedého uhlia: 200
Prach	50	20	20	10 pre rašelinu: 20

 C_{proces} pre biomasu (obsah O_2 6 %):

Znečisťujúca látka	< 50 MWth	50 až 100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Prach	50	20	20	20

 C_{proces} pre kvapalné palivá (obsah O_2 3 %):

Znečisťujúca látka	< 50 MWth	50 až 100 MWth	100 až 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Prach	50	20	20	10

3.3. C – Celková limitná hodnota emisií pre ťažké kovy (mg/Nm^3) vyjadrená ako priemerná hodnota počas odoberania vzoriek, ktoré trvá minimálne 30 minút a maximálne 8 hodín (obsah O_2 6 % pre tuhé palivá a 3 % pre kvapalné palivá)

Znečisťujúce látky	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – Celková limitná hodnota emisií (ng/Nm^3) pre dioxíny a furány vyjadrená ako priemerná hodnota meraná počas odoberania vzoriek, ktoré trvá minimálne 6 hodín a maximálne 8 hodín (obsah O_2 6 % pre tuhé palivá a 3 % pre kvapalné palivá)

Znečisťujúca látka	C
Dioxíny a furány	0,1

4. Osobitné ustanovenia pre zariadenia na spoluspaľovanie odpadov v priemyselných odvetviach, na ktoré sa nevzťahujú body 2 a 3 tejto časti

- 4.1. C – Celková limitná hodnota emisií (mg/Nm^3) pre dioxíny a furány vyjadrená ako priemerná hodnota meraná počas odoberania vzoriek, ktoré trvá minimálne 6 hodín a maximálne 8 hodín:

Znečisťujúca látka	C
Dioxíny a furány	0,1

- 4.2. C – Celková limitná hodnota emisií (mg/Nm^3) pre ťažké kovy vyjadrená ako priemerné hodnoty počas odoberania vzoriek, ktoré trvá minimálne 30 minút a maximálne 8 hodín:

Znečisťujúce látky	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

ČASŤ 5

Limitné hodnoty emisií pre vypúšťanie odpadových vôd vznikajúcich pri čistení odpadových plynov

Znečisťujúce látky	Limitné hodnoty emisií pre nefiltrované vzorky (mg/l s výnimkou dioxínov a furánov)	
	(95 %)	(100 %)
1. Celkové množstvo nerozpustných tuhých látok, ako sú vymedzené v prílohe I smernice 91/271/EHS	30	45
2. Ortuť a jej zlúčeniny, vyjadrené ako ortuť (Hg)		0,03
3. Kadmium a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako kadmium (Cd)		0,05
4. Tálium a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako tálium (Tl)		0,05
5. Arzén a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako arzén (As)		0,15
6. Olovo a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako olovo (Pb)		0,2
7. Chróm a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako chróm (Cr)		0,5
8. Meď a jej zlúčeniny, vyjadrené ako meď (Cu)		0,5
9. Nikel a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako nikel (Ni)		0,5
10. Zinok a jeho zlúčeniny, vyjadrené ako zinok (Zn)		1,5
11. Dioxíny a furány		0,3 ng/l

ČASŤ 6

Monitorovanie emisií

1. Meracie techniky
 - 1.1. Merania na stanovenie koncentrácií látok znečisťujúcich ovzdušie a vody sa vykonávajú reprezentatívne.
 - 1.2. Odber vzoriek a analýza všetkých znečisťujúcich látok vrátane dioxínov a furánov, ako aj zabezpečovanie kvality automatizovaných systémov merania a referenčné metódy merania na ich kalibráciu sa vykonávajú v súlade s normami CEN. Ak nie sú dostupné normy CEN, použijú sa normy ISO, vnútroštátne alebo iné medzinárodné normy, na základe ktorých sa zabezpečia údaje rovnocennej vedeckej kvality. Automatizované systémy merania sa kontrolujú prostredníctvom paralelných meraní referenčnými metódami najmenej raz ročne.

- 1.3. Na úrovni dennej limitnej hodnoty emisií nesmú hodnoty 95 % intervalu spoľahlivosti jednotlivého výsledku merania presiahnuť tieto percentuálne podiely limitných hodnôt emisií:

Oxid uhoľnatý:	10 %
Oxid siričitý:	20 %
Oxid dusičitý:	20 %
Celkové množstvo prachu:	30 %
Celkové množstvo organického uhlíka:	30 %
Chlorovodík:	40 %
Fluorovodík:	40 %.

Periodické merania emisií do ovzdušia a vôd sa musia vykonávať v súlade s bodmi 1.1. a 1.2.

2. Merania týkajúce sa látok znečisťujúcich ovzdušie

- 2.1. Musia sa vykonávať tieto merania súvisiace s látkami znečisťujúcimi ovzdušie:

- kontinuálne merania týchto látok: NO_x za predpokladu, že sú stanovené limitné hodnoty emisií, ďalej CO, celkové množstvo prachu, TOC, HCl, HF, SO₂;
- kontinuálne merania týchto prevádzkových ukazovateľov procesu: teplota v blízkosti vnútornej steny alebo na inom reprezentatívnom mieste spaľovacej komory, ktoré schválil príslušný orgán, koncentrácia kyslíka, tlak, teplota a obsah vodných pár v odpadovom plyne;
- najmenej dve merania ťažkých kovov a dioxínov a furánov za rok; počas prvých 12 mesiacov prevádzky sa však musí vykonať vždy aspoň jedno meranie za tri mesiace.

- 2.2. Doba zdržania, ako aj minimálna teplota a obsah kyslíka v odpadových plynch sa musia overovať vhodným spôsobom aspoň raz pri uvedení spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov do prevádzky a v najnepriaznivejších predpokladaných prevádzkových podmienkach.

- 2.3. Kontinuálne meranie množstva HF je možné vynechať, ak sa používajú také stupne čistenia HCl, ktoré zabezpečujú, že sa neprekračuje limitná hodnota emisií pre HCl. V takom prípade sa musia vykonávať periodické merania emisií HF tak, ako je stanovené v bode 2.1 písm. c).

- 2.4. Kontinuálne meranie obsahu vodných pár nie je potrebné, ak sa odobraté vzorky odpadového plynu ešte pred analýzou emisií sušia.

- 2.5. Príslušný orgán sa môže rozhodnúť nepožadovať kontinuálne merania HCl, HF a SO₂ v spaľovniach odpadov alebo zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov a požadovať pravidelné merania stanovené v bode 2.1 písm. c) alebo nepožadovať žiadne merania, ak prevádzkovateľ môže preukázať, že množstvá emisií týchto znečisťujúcich látok nemôžu byť za žiadnych okolností vyššie ako predpísané limitné hodnoty emisií.

Príslušný orgán sa môže rozhodnúť nepožadovať kontinuálne merania NO_x a požadovať pravidelné merania stanovené v bode 2.1 písm. c) v existujúcich spaľovniach odpadov s menovitou kapacitou nižšou ako 6 ton za hodinu alebo v existujúcich zariadeniach na spoluspaľovanie odpadov s menovitou kapacitou nižšou ako 6 ton za hodinu, ak prevádzkovateľ môže na základe informácií o kvalite príslušného odpadu, použitých technológiách a výsledkoch monitorovania emisií preukázať, že množstvá emisií NO_x nemôžu byť za žiadnych okolností vyššie ako predpísané limitné hodnoty emisií.

- 2.6. Príslušný orgán sa môže rozhodnúť požadovať pre ťažké kovy jedno meranie každé dva roky a pre dioxíny a furány jedno meranie ročne v týchto prípadoch:

- množstvá emisií vznikajúcich pri spaľovaní a spoluspaľovaní odpadov sú za každých okolností menšie ako 50 % limitných hodnôt emisií;
- odpad, ktorý sa má spaľovať alebo spoluspaľovať, pozostáva len z určitých triedených spáliteľných frakcií odpadu, ktorý nie je nebezpečný, pričom tieto frakcie sú nevhodné na recykláciu a vykazujú určité charakteristiky, a ktorý sa ďalej špecifikuje na základe posúdenia uvedeného v písmene c);

- c) prevádzkovateľ môže preukázať na základe informácií o kvalite príslušných odpadov a monitorovaní emisií, že množstvá emisií sú za každých okolností výrazne nižšie ako limitné hodnoty emisií pre ťažké kovy a dioxíny a furány.
- 2.7. Výsledky meraní musia byť normalizované pomocou štandardných koncentrácií kyslíka uvedených v časti 3 alebo vypočítaných podľa časti 4 a použitím vzorca uvedeného v časti 7.

Keď sa odpady spaľujú alebo spoluspaľujú v atmosfére obohatenej kyslíkom, výsledky meraní sa môžu normalizovať na hodnotu obsahu kyslíka stanovenú príslušným orgánom podľa osobitných okolností jednotlivého prípadu.

Keď sa množstvo emisií znečisťujúcich látok zníži spracovaním odpadového plynu v spalovni odpadov alebo zariadení na spoluspaľovanie odpadov, kde sa spracovávajú nebezpečné odpady, normalizácia na obsah kyslíka uvedený v prvom pododseku sa vykoná iba vtedy, keď obsah kyslíka meraný za rovnaké obdobie ako v prípade príslušnej znečisťujúcej látky presahuje príslušný štandardný obsah kyslíka.

3. Merania súvisiace s látkami znečisťujúcimi vodu
- 3.1. V mieste, kde sa vypúšťajú odpadové vody, sa musia vykonávať tieto merania:
- kontinuálne merania hodnoty pH, teploty a prietoku;
 - náhodné denné merania celkového množstva nerozpustených tuhých látok alebo merania reprezentatívnej vzorky úmernej prietoku počas 24 hodín;
 - aspoň mesačné merania reprezentatívnej vzorky úmernej prietoku výpustí Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni a Zn počas 24 hodín;
 - aspoň každých šesť mesiacov merania dioxínov a furánov; počas prvých 12 mesiacov prevádzky sa však musí vykonať vždy aspoň jedno meranie za každé tri mesiace.
- 3.2. Ak sa odpadové vody vznikajúce pri čistení odpadových plynov čistia v areáli spoločne s inými zdrojmi odpadových vôd, musí prevádzkovateľ vykonávať merania:
- v prúde odpadových vôd z čistiacej procesov odpadových plynov pred jeho vstupom do spoločného zariadenia na čistenie odpadových vôd;
 - v prúde alebo prúdoch ostatných odpadových vôd pred jeho alebo ich vstupom do spoločného zariadenia na čistenie odpadových vôd;
 - v mieste konečného vypúšťania odpadových vôd zo spalovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov po ich vyčistení.

ČASŤ 7

Vzorec na výpočet emisnej koncentrácie pri štandardnom percentuálnom podiele koncentrácie kyslíka

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

- E_S = vypočítaná emisná koncentrácia pri štandardnom percentuálnom podiele koncentrácie kyslíka
 E_M = nameraná emisná koncentrácia
 O_S = štandardná koncentrácia kyslíka
 O_M = nameraná koncentrácia kyslíka

ČASŤ 8

Posúdenie dodržiavania limitných hodnôt emisií

1. Limitné hodnoty emisií do ovzdušia
- 1.1. Limitné hodnoty emisií do ovzdušia sa považujú za dodržané, ak:
- žiadna z denných priemerných hodnôt nepresahuje žiadnu z limitných hodnôt emisií stanovených v časti 3 bod 1.1 alebo v časti 4 alebo vypočítaných podľa časti 4;

- b) buď žiadna z polhodinových priemerných hodnôt nepresahuje žiadnu z limitných hodnôt emisií stanovených v stĺpci A tabuľky uvedenej v časti 3 bod 1.2, alebo, kde je to vhodné, 97 % polhodinových priemerných hodnôt za rok nepresahuje limitnú hodnotu emisií stanovenú v stĺpci B tabuľky uvedenej v časti 3 bod 1.2;
- c) žiadna z priemerných hodnôt za obdobie odoberania vzoriek stanovených pre ťažké kovy, dioxíny a furány nepresahuje limitné hodnoty emisií stanovené v časti 3 body 1.3 a 1.4 alebo časti 4 alebo vypočítané podľa časti 4;
- d) pre oxid uhoľnatý (CO):
- i) v prípade spaľovní odpadov:
- aspoň 97 % denných priemerných hodnôt za rok nepresiahne limitnú hodnotu emisií stanovenú v časti 3 bod 1.5 písm. a); a
 - aspoň 95 % všetkých desaťminútových priemerných hodnôt získaných za 24 hodín alebo všetkých polhodinových priemerných hodnôt získaných za rovnaké obdobie nepresiahne limitné hodnoty emisií stanovené v časti 3 bod 1.5 písm. b) a c); v prípade spaľovní odpadu, v ktorých plyn, ktorý vzniká spaľovaním, dosiahne teplotu minimálne 1 100 °C najmenej na dve sekundy, môžu členské štáty uplatňovať sedemdnňové hodnotiace obdobie na desaťminútové priemerné hodnoty;
- ii) v prípade zariadení na spoluspaľovanie odpadov: sú splnené ustanovenia časti 4.
- 1.2. Polhodinové a desaťminútové priemerné hodnoty sa určujú počas efektívnej prevádzky (bez doby nábehu a odstávky, ak sa nespájajú žiadne odpady) z meraných hodnôt po odpočítaní hodnoty intervalu spoľahlivosti stanovenej v časti 6 bod 1.3. Denné priemerné hodnoty sa stanovujú z týchto validovaných priemerných hodnôt.

Na získanie platnej dennej priemernej hodnoty sa nesmie vyradiť viac ako päť polhodinových priemerných hodnôt počas dňa v dôsledku chyby alebo údržby systému kontinuálneho merania. Za rok sa nesmie vylúčiť viac ako desať denných priemerných hodnôt v dôsledku chyby alebo údržby systému kontinuálneho merania.

- 1.3. Priemerné hodnoty za obdobie odoberania vzoriek a priemerné hodnoty v prípade periodických meraní HF, HCl a SO₂ sa určujú v súlade s požiadavkami článku 45 ods. 1 písm. e), článku 48 ods. 3 a časti 6 bod 1.
2. Limitné hodnoty emisií do vody
- Limitné hodnoty emisií pre vodu sa považujú za dodržané, ak:
- a) 95 % a 100 % nameraných hodnôt celkového množstva nerozpustných tuhých látok nepresahuje príslušné limitné hodnoty emisií stanovené v časti 5;
- b) najviac jedno meranie obsahu ťažkých kovov (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni a Zn) za rok presahuje limitné hodnoty emisií stanovené v časti 5; alebo, ak členský štát meria viac ako 20 vzoriek za rok, najviac 5 % týchto vzoriek presahuje limitné hodnoty emisií stanovené v časti 5;
- c) výsledky meraní dioxínov a furánov nepresahujú limitnú hodnotu emisií stanovenú v časti 5.

PRÍLOHA VII

Technické ustanovenia pre zariadenia a činnosti používajúce organické rozpúšťadlá

ČASŤ 1

Činnosti

1. V každom z nasledujúcich bodov činnosť zahŕňa aj čistenie prístrojového vybavenia, nie však čistenie výrobkov, ak nie je výslovne uvedené inak.

2. Nanášanie lepidla

Každá činnosť, pri ktorej sa lepidlo aplikuje na nejaký povrch, s výnimkou nanášania lepidla a laminovania spojených s tlačiarenskými činnosťami.

3. Nanášanie náterov

Každá činnosť, pri ktorej sa aplikuje jedna alebo viac súvislých vrstiev náteru na:

- a) jedno z týchto vozidiel:
 - i) nové autá, ktoré sú ako vozidlá M1 vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá⁽¹⁾, a kategórie N1, ak je na nich náter nanášaný v rovnakom zariadení ako na vozidlá M1;
 - ii) kabíny nákladných automobilov, ktoré sú vymedzené ako prístrešok pre vodiča, a všetky integrované kryty pre technické vybavenie vozidiel, ktoré sú podľa smernice 2007/46/ES vymedzené ako vozidlá kategórií N2 a N3;
 - iii) dodávkové a nákladné automobily, ktoré sú v smernici 2007/46/ES vymedzené ako vozidlá kategórií N1, N2 a N3, s výnimkou kabín nákladných automobilov;
 - iv) autobusy, ktoré sú v smernici 2007/46/ES vymedzené ako vozidlá kategórií M2 a M3;
 - v) prívesy, ktoré sú v smernici 2007/46/ES vymedzené v kategóriách O1, O2, O3 a O4;
- b) povrchy kovov a plastov vrátane povrchov lietadiel, lodí, vlakov atď.;
- c) drevené povrchy;
- d) povrchy textílií, tkanín, fólií a papierové povrchy;
- e) koža.

K nanášaniu náterov nepatrí nanášanie substrátov s obsahom kovov za pomoci elektroforetických a chemických nanášacích techník. Ak je súčasťou nanášania náteru aj potlač na ten istý povrch, bez ohľadu na to, aká technika sa použije, potom sa táto potlač považuje za súčasť nanášania náteru. Tlač, ktorá sa však vykonáva ako samostatná činnosť, sem nepatrí, ale môže sa na ňu vzťahovať kapitola V tejto smernice, ak tlač spadá do pôsobnosti tejto smernice.

4. Povrchová úprava cievok

Každá činnosť, pri ktorej sa nepretržite natiera stočená/zvinutá oceľ, nehrdzavejúca oceľ, oceľ s nanosenou vrstvou, zliatiny medi alebo hliníkové pásy plechu náterom, ktorý vytvára na povrchu film alebo vrstvy.

(¹) Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1.

5. Chemické čistenie/čistenie za sucha

Každá priemyselná alebo komerčná činnosť, pri ktorej sa v zariadení používajú prchavé organické zlúčeniny na čistenie šiat, bytového zariadenia a podobného spotrebiteľského tovaru, s výnimkou ručného odstraňovania škvŕn a flakov v textilnom a odevnom priemysle.

6. Výroba obuvi

Každá činnosť na výrobu celej obuvi alebo častí obuvi.

7. Výroba náterových zmesí, lakov, tlačiarenských farieb a lepidiel

Výroba vyššie uvedených konečných produktov a medziproduktov, ak sa vyrábajú na tom istom mieste, zmiešavaním farbív, živíc a adhézných materiálov s organickými rozpúšťadlami alebo inými nosičmi vrátane disperzných a preddisperzných činností, úprav viskozity a farebných odtieňov a plnenia konečných produktov do obalov.

8. Výroba farmaceutických výrobkov

Chemická syntéza, fermentácia (kvasenie), extrakcia, príprava a konečná úprava farmaceutických výrobkov a výroba medziproduktov, ak sú vyrábané na tom istom mieste.

9. Tlač

Každá činnosť súvisiaca s reprodukciou textu a/alebo obrazov, pri ktorej sa tlačiarenská farba nanáša na akýkoľvek druh povrchu za použitia nosiča obrazu. Sem patria s tým súvisiace lakovacie, náterové a laminačné techniky. Kapitola V sa však vzťahuje len na tieto procesy:

- a) flexografia – tlačiarenská činnosť, ktorá ako nosič obrazu využíva gumu alebo elastické fotopolyméry a pri ktorej sú tlačiace plochy nad netlačiacimi plochami za použitia tekutých tlačiarenských farieb schnúcich odparovaním;
- b) ofsetová kotúčová tlač – za použitia farieb schnúcich teplom – kotúčová tlač využívajúca nosič obrazu, pri ktorom sú tlačiacia a netlačiacia plocha v tej istej rovine, pričom kotúčová znamená, že materiál, na ktorý sa tlačí, je podávaný do stroja z kotúča na rozdiel od samostatných hárkov. Netlačiacia plocha je upravená tak, aby nasávala vodu a preto neprijíma tlačiarenskou farbu. Tlačiacia plocha je upravená tak, aby prijímala a prenášala tlačiarenskou farbu na povrch, na ktorý sa tlačí. K odparovaniu dochádza v sušiacom tuneli, kde sa na sušenie tlačeneho materiálu používa teplý vzduch;
- c) laminovanie súvisiace s tlačou – spájanie dvoch alebo viacerých pružných materiálov, aby sa vytvorili vrstvy;
- d) publikačná rotačná hĺbkotlač – rotačná hĺbkotlač používaná na tlač papiera pre časopisy, brožúrky, katalógy alebo podobné výrobky za použitia tlačiarenských farieb na báze toluénu;
- e) rotačná hĺbkotlač – tlač, pri ktorej sa používa cylindrický nosič obrazu, pri ktorom je tlačiacia plocha pod netlačiacou plochou za použitia tekutých tlačiarenských farieb schnúcich vyparovaním. Priehlbiny sú naplnené tlačiarenskou farbou a zvyšná farba sa z netlačiacej plochy odstráni skôr, ako sa povrch, na ktorý sa má tlačíť, dostane do kontaktu s cylindrom a nasaje farbu z priehlbín;
- f) rotačná sietotlač – kotúčová tlač, pri ktorej sa tlačiarenská farba dostáva na povrch, na ktorý sa má tlačíť, tak, že sa pretlačí cez pórovitý nosič obrazu, pri ktorom je tlačiacia plocha otvorená a netlačiacia plocha je oddelená a používajú sa tekuté tlačiarenské farby schnúce len vyparovaním. Kotúčové podávanie znamená, že materiál, na ktorý sa má tlačíť, sa do stroja podáva z kotúča na rozdiel od samostatných hárkov;
- g) nanášanie lakov a lepidiel – činnosť, pri ktorej sa lak alebo lepidlo natiera na účel nalepenia obalového materiálu na pružný materiál.

10. Spracovanie kaučuku

Každá činnosť miešania, mletia, zmiešavania, lisovania, pretláčania a vulkanizácie prírodného alebo syntetického kaučuku a všetky pomocné činnosti súvisiace so spracovaním prírodného alebo syntetického kaučuku na hotové výrobky.

11. Čistenie povrchov

Každá činnosť, s výnimkou čistenia za sucha, pri ktorej sa používajú organické rozpúšťadlá na odstránenie znečistenia z povrchu materiálu vrátane odmasťovania. Čistenie pozostávajúce z viacerých krokov pred alebo po skončení akejkoľvek inej činnosti sa považuje za jednu činnosť čistenia povrchov. Táto činnosť sa netýka čistenia technického vybavenia, ale len čistenia povrchu výrobkov.

12. Extrakcia rastlinných olejov a živočíšnych tukov a rafinácia rastlinných olejov

Každá činnosť, pri ktorej sa extrahuje rastlinný olej zo semien a ostatných rastlinných materiálov, spracovanie suchých zvyškov na výrobu krmiva pre zvieratá, čistenie tukov a rastlinných olejov získaných zo semien, rastlinných a/alebo živočíšnych materiálov.

13. Následná povrchová úprava vozidiel

Každá priemyselná alebo komerčná činnosť vo forme natierania a s tým súvisiaceho odmasťovania pri jednej z týchto činností:

- a) pôvodné natieranie cestných vozidiel, ako sú vymedzené v smernici 2007/46/ES, alebo ich častí materiálmi určenými na následnú povrchovú úpravu, ak sa táto činnosť vykonáva mimo pôvodnej výrobnéj linky;
- b) natieranie prívesov (vrátane návesov) (kategória O v smernici 2007/46/ES).

14. Povrchová úprava navíjaných drôtov

Každá činnosť súvisiaca s potahovaním kovových vodičov používaných na navíjanie cievok určených do transformátorov a motorov atď.

15. Impregnácia dreva

Každá činnosť súvisiaca s nanášaním konzervačných prípravkov na drevo.

16. Laminovanie dreva a plastov

Každá činnosť, pri ktorej sa spája drevo a/alebo plasty na účel výroby vrstvomých výrobkov.

ČASŤ 2

Prahové hodnoty a limitné hodnoty emisií

Limitné hodnoty emisií v odpadových plynoch sa vypočítavajú pri teplote 273,15 K a tlaku 101,3 kPa.

	Činnosť (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Limitné hodnoty emisií v odpadových plynoch (mg C/Nm ³)	Limitné hodnoty fugitívnych emisií (percento zo vstupného množstva rozpúšťadla)		Celkové limitné hodnoty emisií		Osobitné ustanovenia
				Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	
1	Ofsetová kotúčová tlač (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Rezíduum rozpúšťadla v dokončenom výrobku sa nepovažuje za súčasť fugitívnych emisií.
2	Publikačná rotačná hĺbkotlač (> 25)		75	10	15			
3	Ostatná rotačná hĺbkotlač, flexografia, rotačná sieťotlač, laminovacie alebo lakovacie jednotky (> 15) rotačná sieťotlač na textil a lepenku (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Prahová hodnota pre rotačnú sieťotlač na textil a lepenku.
4	Čistenie povrchov pomocou zlúčenín uvedených v článku 59 ods. 5 (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Limitná hodnota sa týka hmotnosti zlúčenín v mg/Nm ³ a nie celkovej hmotnosti uhlíka.
5	Ostatné čistenie povrchov (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Zariadenia, ktoré príslušnému orgánu preukážu, že priemerný obsah organických rozpúšťadiel všetkých použitých čistiacich materiálov neprevyšuje 30 % hmotnosti, nemusia uplatňovať tieto hodnoty.
6	Natieranie vozidiel (< 15) a následná povrchová úprava vozidiel	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Dodržanie časti 8 bod 2 sa preukáže na základe priemerných hodnôt z 15-minútových meraní.
7	Povrchová úprava cievok (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Pre zariadenia, ktoré používajú techniky, ktoré umožňujú opätovné použitie zhodnotených rozpúšťadiel, je limitná hodnota emisií 150.

	Činnosť (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Limitné hodnoty emisíí v odpadových plynoch (mg C/Nm ³)	Limitné hodnoty fugitívnych emisíí (percento zo vstupného množstva rozpúšťadla)		Celkové limitné hodnoty emisíí		Osobitné ustanovenia
				Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	
8	Ostatné druhy povrchovej úpravy vrátane kovov, plastov, textílií ⁽⁵⁾ , tkanív, fólií a papierov (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			<p>⁽¹⁾ Limitná hodnota emisíí platí pre procesy nanášania náteru a sušenia, ktoré prebiehajú za kontrolovaných podmienok.</p> <p>⁽²⁾ Prvá limitná hodnota emisíí sa vzťahuje na proces sušenia, druhá na proces nanášania náteru.</p> <p>⁽³⁾ Pre zariadenia na povrchovú úpravu textílií, ktoré používajú techniky, ktoré umožňujú opätovné použitie zhodnotených rozpúšťadiel, je limitná hodnota emisíí uplatňovaná spoločne pre proces nanášania náteru a proces sušenia 150.</p> <p>⁽⁴⁾ Činnosti povrchovej úpravy, ktoré sa nemôžu vykonávať za kontrolovaných podmienok (ako napríklad stavba lodí, maľovanie lietadiel) môžu získať výnimku z uplatňovania týchto hodnôt v súlade s článkom 59 ods. 3</p> <p>⁽⁵⁾ Rotačná sietotlač na textil je zahrnutá pod činnosť č. 3.</p>
9	Povrchová úprava navíjaných drôtov (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		<p>⁽¹⁾ Platí pre zariadenia, kde priemerný priemer drôtu je ≤ 0,1 mm.</p> <p>⁽²⁾ Platí pre všetky ostatné zariadenia.</p>
10	Povrchová úprava drevených povrchov (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			<p>⁽¹⁾ Limitná hodnota emisíí platí pre procesy nanášania náteru a sušenia, ktoré prebiehajú za kontrolovaných podmienok.</p> <p>⁽²⁾ Prvá hodnota platí pre proces sušenia, druhá pre proces nanášania náteru.</p>
11	Chemické čistenie/čistenie za sucha					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		<p>⁽¹⁾ Vyjadrené v hmotnosti rozpúšťadla emitovaného na jeden kilogram vyčistených a vysušených výrobkov.</p> <p>⁽²⁾ Limitná hodnota emisíí uvedená v časti 4 bod 2 sa nevzťahuje na túto činnosť.</p>

	Činnosť (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Limitné hodnoty emisii v odpadov- ých plynoch (mg C/Nm ³)	Limitné hodnoty fugitívnych emisii (percento zo vstupného množstva rozpúšťadla)		Celkové limitné hodnoty emisii		Osobitné ustanovenia
				Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	
12	Impregnácia dreva (> 25)		100 ⁽¹⁾		45	11 kg/m ³		⁽¹⁾ Limitná hodnota emisii neplatí pre im- pregnáciu kreozotom.
13	Povrchová úprava kože (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Limitné hodnoty emisii sú vyjadrené v gra- moch emitovaného rozpúšťadla na m ² vyro- beného výrobku. ⁽¹⁾ Pri činnostiach povrchovej úpravy kože pri výrobe nábytku a určitého koženého to- varu, ktorý sa používa ako drobný spotrebi- teľský tovar, napríklad kabelky, opasky, náprsné tašky atď.
14	Výroba obuvi (> 5)					25 g na jeden pár		Celková limitná hodnota emisii je vyjadrená v gramoch rozpúšťadla emitovaného na je- den pár úplne vyrobeného výrobku.
15	Laminovanie dreva a plastov (> 5)					30 g/m ²		
16	Nanášanie lepidla (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ Ak sa používajú techniky, ktoré umožňu- jú opätovné použitie zhodnotených rozpú- šťadiel, limitná hodnota emisii v odpadových plynoch je 150.
17	Výroba náterových zmesí, lakov, tlačiaren- ských farieb a lepidiel (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150		5 3	5 % zo vstupného množstva rozpú- šťadla 3 % zo vstupného množstva rozpú- šťadla		Limitná hodnota fugitívnych emisii nezahŕ- ňa rozpúšťadlo predané ako súčasť nátero- vých zmesí v hermeticky uzatvorenej nádobe.
18	Spracovanie kaučuku (> 15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾	25 % zo vstupného množstva roz- púšťadla		⁽¹⁾ Ak sa používajú techniky, ktoré umožňu- jú opätovné použitie zhodnotených rozpú- šťadiel, limitná hodnota emisii v odpadových plynoch je 150. ⁽²⁾ Limitná hodnota fugitívnych emisii neza- hŕňa rozpúšťadlo predané ako súčasť výro- bku alebo zmesí v hermeticky uzatvorenej nádobe.

	Činnosť (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Prahová hodnota (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Limitné hodnoty emisí v odpadových plynoch (mg C/Nm ³)	Limitné hodnoty fugitívnych emisí (percento zo vstupného množstva rozpúšťadla)		Celkové limitné hodnoty emisí		Osobitné ustanovenia
				Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	Nové zariadenia	Existujúce zariadenia	
19	Extrakcia rastlinných olejov a živočíšnych tukov a rafinácia rastlinných olejov (> 10)					Živočíšny tuk: 1,5 kg/t Pižmo: 3 kg/t Repkové semeno: 1 kg/t Slnecnicové semeno: 1 kg/t Sójové bôby (normálne rozdrvené): 0,8 kg/t Sójové bôby (biele vločky): 1.2 kg/t Ostatné semená a ostatné rastlinné hmoty: 3 kg/t ⁽¹⁾ 1,5 kg/t ⁽²⁾ 4 kg/t ⁽³⁾	(¹) Celkovú limitnú hodnotu emisí pre zariadenia spracovávajúce jednotlivé skupiny semien a ostatných rastlinných hmôt by mal stanoviť príslušný orgán individuálne, uplatnením najlepších dostupných techník. (²) Platí pre čiastkové procesy, s výnimkou odglejovania (odstraňovanie živice z oleja). (³) Platí pre odglejovanie.	
20	Výroba farmaceutických výrobkov (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % zo vstupného množstva rozpúšťadla	15 % zo vstupného množstva rozpúšťadla	(¹) Ak sa používajú techniky, ktoré umožňujú opätovné použitie zhodnotených rozpúšťadiel, limitná hodnota emisí v odpadových plynach je 150. (²) Limitná hodnota fugitívnych emisí nezahŕňa rozpúšťadlo predané ako súčasť výrobkov alebo zmesí v hermeticky uzatvorenej nádobe.

ČASŤ 3

Limitné hodnoty emisií pre zariadenia v odvetví nastrekovania náterov na vozidlá

1. Celkové limitné hodnoty emisií sú vyjadrené v gramoch emitovaného organického rozpúšťadla vo vzťahu k ploche povrchu výrobku v metroch štvorcových a v kilogramoch emitovaného organického rozpúšťadla vo vzťahu ku karosérii vozidla.
2. Plocha povrchu ktoréhokoľvek výrobku z tabuľky v bode 3 je vymedzená ako plocha povrchu vypočítaná z celkovej elektroforeticky nastriekavanej plochy a plocha povrchu všetkých častí, ktoré by mohli byť pridané v ďalších fázach procesu nastriekavania, ktoré sú nastriekované tým istým náterom ako príslušný výrobok, alebo celková plocha povrchu výrobku opatrená náterom v zariadení.

Povrch elektroforeticky nastriekavanej plochy sa vypočíta podľa tohto vzorca:

$$\frac{2 \times \text{celková hmotnosť karosérie opatrenej náterom}}{\text{priemerná hrúbka kovového pláštá} \times \text{hustota kovového pláštá}}$$

Táto metóda sa taktiež použije na ostatné časti opatrené náterom, ktoré sú vyrobené z pláštá.

Plocha povrchu ostatných pridaných častí alebo celková plocha povrchu opatrená náterom v zariadení sa vypočíta podľa počítačového modelu alebo inou ekvivalentnou metódou.

3. Celkové limitné hodnoty emisií v nižšie uvedenej tabuľke sa vzťahujú na všetky štádia procesu vykonávané v tom istom zariadení od elektroforetického nastriekavania náteru alebo akéhokoľvek iného druhu procesu nanášania náteru až po konečné voskovanie a leštenie vrátane vrchného náteru, ako aj rozpúšťadlo použité pri čistení technického vybavenia použitého v danom procese vrátane striekacích kabín a ostatného pevného vybavenia, a to ako počas, tak aj mimo času trvania výroby.

Činnosť (prahová hodnota spotreby rozpúšťadiel v tonách/rok)	Prahová hodnota produkcie (týka sa ročnej produkcie natretých kusov)	Celková limitná hodnota emisií	
		Nové zariadenia	Existujúce zariadenia
Nastriekavanie nových áut nátermi (> 15)	> 5 000	45 g/m ² alebo 1,3 kg/na karosériu + 33 g/m ²	60 g/m ² alebo 1,9 kg/na karosériu + 41 g/m ²
	≤ 5 000 samotných karosérií alebo > 3 500 karosérií s namontovaným podvozkom	90 g/m ² alebo 1,5 kg/na karosériu + 70 g/m ²	90 g/m ² alebo 1,5 kg/na karosériu + 70 g/m ²
Celková limitná hodnota emisií (g/m ²)			
Nastriekavanie kabín nových nákladných automobilov nátermi (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Nastriekavanie nových dodávkových a ná- kladných automobilov nátermi (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Nastriekavanie nových autobusov nátermi (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Zariadenia na nastriekavanie náterov na vozidlá, ktorých spotreba rozpúšťadiel je pod prahovými hodnotami uvedenými v tabuľke uvedenej v bode 3, musia spĺňať požiadavky na priemyselné odvetvie následnej povrchovej úpravy vozidiel stanovené v časti 2.

ČASŤ 4

Limitné hodnoty emisií pre prchavé organické zlúčeniny so špecifickými vetami upozorňujúcimi na riziko

1. Pri emisiách prchavých organických zlúčenín, ktoré sú uvedené v článku 58, ak je hmotnostný prietok súčtu zlúčenín, ktoré sú príčinou označenia uvedeného v uvedenom článku, väčší ako 10 g/hod. alebo sa rovná tejto hodnote, musí byť dodržaná limitná hodnota emisií 2 mg/Nm³. Limitná hodnota emisií sa vzťahuje na súčet hmotností jednotlivých zlúčenín.

2. Pri emisiách halogénovaných prchavých organických zlúčenín, ktorým sú priradené výstražné upozornenia H341 alebo H351 alebo nimi musia byť označené, ak je hmotnostný prietok súčtu zlúčenín, ktoré sú príčinou výstražných upozornení H341 alebo H351, väčší ako 100 g/hod, alebo sa rovná tejto hodnote, musí byť dodržaná limitná hodnota emisií 20 mg/Nm³. Limitná hodnota emisií sa vzťahuje na súčet hmotností jednotlivých zlúčenín.

ČASŤ 5

Schéma znižovania emisií

1. Prevádzkovateľ môže použiť akúkoľvek schému znižovania emisií určenú osobitne pre jeho zariadenie.
2. V prípade aplikovania náterov, lakov, lepidiel alebo tlačiarenských farieb je možné použiť nasledujúcu schému. Ak nasledujúca metóda nie je vhodná, príslušný orgán môže prevádzkovateľovi povoliť, aby použil akúkoľvek inú alternatívnu schému, ktorou sa dosiahne rovnaké zníženie emisií ako v prípade použitia limitných hodnôt emisií častí 2 a 3. Návrh schémy musí zohľadniť tieto skutočnosti:
 - a) ak sa náhrady, ktoré obsahujú málo alebo žiadne rozpúšťadlá, ešte stále len vyvíjajú, prevádzkovateľovi sa poskytne dlhšia lehota na realizáciu jeho plánov znižovania emisií;
 - b) referenčný bod na znižovanie emisií by mal podľa možnosti čo najviac korešpondovať s množstvom emisií, ktoré by boli emitované, ak by neboli podniknuté žiadne kroky na zníženie emisií.
3. Nasledujúca schéma sa použije na zariadenia, u ktorých je možné predpokladať konštantný tuhý obsah produktu:
 - a) ročné referenčné množstvo emisií sa vypočíta takto:
 - i) určí sa celková hmotnosť tuhých látok v množstve náteru a/alebo tlačiarenskej farby, laku alebo lepidle spotrebovanom za rok. Tuhé látky sú všetky materiály v náteroch, tlačiarenských farbách, lakoch a lepidlách, ktoré sa stávajú tuhými po odparení vody alebo prchavých organických zlúčenín;
 - ii) referenčné ročné množstvo emisií sa vypočíta tak, že sa vynásobí hmotnosť určená v bode i) príslušným faktorom z ďalej uvedenej tabuľky. Príslušné orgány môžu tieto faktory pre jednotlivé zariadenia upraviť tak, aby odzrkadľovali preukázané zvýšenie efektívnosti pri používaní tuhých látok;

Činnosť	Multiplikačný faktor na použitie v písmene a) bod ii)
Rotačná hĺbkotlač; flexografická tlač; laminovanie ako súčasť tlačiarenskej činnosti; lakovanie ako súčasť tlačiarenskej činnosti; impregnácia dreva; povrchová úprava textílií, tkanín, fólií a papiera; nanášanie lepidla	4
Povrchová úprava cielok, následná povrchová úprava vozidiel	3
Nanášanie ochranných vrstiev na povrchy prichádzajúce do kontaktu s potravinami, nanášanie ochranných vrstiev na lietadlá a kozmické lode	2,33
Ostatné druhy povrchovej úpravy a rotačná sieťotlač	1,5

- b) cieľové množstvo emisií sa rovná referenčnému ročnému množstvu emisií vynásobenému percentom rovnajúcim sa:
 - i) (limitnej hodnote fugitívnych emisií + 15) pre zariadenia spadajúce pod bod 6 a pásmu nižšej prahovej hodnoty bodov 8 a 10 v časti 2,
 - ii) (limitnej hodnote fugitívnych emisií + 5) pre všetky ostatné zariadenia;
- c) stanovené zníženie emisií je splnené, ak skutočné množstvá emisií z rozpúšťadiel určené na základe plánu hospodárenia s rozpúšťadlami sú nižšie ako cieľové množstvo emisií alebo sa mu rovnajú.

ČASŤ 6

Monitorovanie emisií

1. Kanály, na ktoré je napojené odlučovacie zariadenie a ktoré v mieste vypúšťania emitujú v priemere viac ako 10 kg/h celkového množstva organického uhlíka, sa kontinuálne monitorujú z hľadiska dodržiavania požiadaviek.
2. V ostatných prípadoch musia členské štáty zabezpečiť, aby sa vykonávalo buď kontinuálne, alebo periodické meranie. Pri periodických meraniach sa musia získať minimálne tri namerané hodnoty počas každého výkonu merania.
3. Merania nie sú povinné v prípade, ak vybavenie na znižovanie znečistenia plynov na konci potrubia nemusí byť v súlade s touto smernicou.

ČASŤ 7

Plán hospodárenia s rozpúšťadlami

1. Zásady

Plán hospodárenia s rozpúšťadlami má za cieľ:

- a) overovať plnenie špecifikované v článku 62;
- b) identifikovať ďalšie možnosti zníženia emisií;
- c) poskytovať verejnosti informácie o spotrebe rozpúšťadiel, emisií z rozpúšťadiel a dodržiavaní požiadaviek kapitoly V.

2. Vymedzenie pojmov

Nasledujúce vymedzenie pojmov poskytuje rámec na vykonanie hmotnostnej bilancie.

Vstupné množstvá organických rozpúšťadiel (I):

- I1 Množstvo organických rozpúšťadiel alebo ich množstvo v zmesiach, ktoré boli zakúpené a ktoré sa používajú ako vstupné množstvo do procesu za časové obdobie, za ktoré sa vypočítava hmotnostná bilancia.
- I2 Množstvo organických rozpúšťadiel alebo ich množstvo v zmesiach, ktoré boli zhodnotené a opätovne sa použijú ako vstupné množstvo rozpúšťadiel do procesu. Recyklované rozpúšťadlo sa počíta zakaždým, keď sa použije na vykonanie činnosti.

Výstupy organických rozpúšťadiel (O):

- O1 Emisie v odpadových plynoch.
- O2 Organické rozpúšťadlá stratené vo vode, berúc do úvahy čistenie odpadových vôd pri výpočte O5.
- O3 Množstvo organických rozpúšťadiel, ktoré zostávajú ako kontaminácia alebo rezíduá vo výrobkoch, ktoré sú výstupom z procesu.
- O4 Nezachytené emisie organických rozpúšťadiel do ovzdušia. Sem patrí bežná ventilácia miestností, keď vzduch uniká do okolitého prostredia cez okná, dvere, vetracie alebo podobné otvory.
- O5 Straty organických rozpúšťadiel a/alebo organických zlúčenín spôsobené chemickými alebo fyzikálnymi reakciami (vrátane tých, ktoré boli zničené spálením alebo inou úpravou odpadových plynov alebo odpadových vôd, alebo ktoré sa zachytili, pokiaľ neboli započítané v rámci O6, O7 alebo O8).

- O6 Organické rozpúšťadlá obsiahnuté v zozbieranom odpade.
- O7 Organické rozpúšťadlá alebo organické rozpúšťadlá obsiahnuté v zmesiach, ktoré sa predali alebo ktoré sú určené na predaj ako komerčne hodnotné výrobky.
- O8 Organické rozpúšťadlá obsiahnuté v zmesiach, ktoré boli zhodnotené na opätovne použitie, ale nie ako vstup do procesu, pokiaľ neboli započítané v rámci O7.
- O9 Organické rozpúšťadlá, ktoré unikli iným spôsobom.

3. Použitie plánu hospodárenia s rozpúšťadlami na verifikáciu dodržiavania znižovania emisií.

Použitie plánu hospodárenia s rozpúšťadlami sa určí nasledovne podľa konkrétnej požiadavky, ktorá má byť overená:

- a) verifikácia plnenia schémy znižovania emisií stanovenej v časti 5 s celkovou limitnou hodnotou emisií vyjadrenou ako množstvo emisií rozpúšťadla na jednotkový výrobok alebo inak, ako je uvedené v častiach 2 a 3,

- i) pre všetky činnosti využívajúce schému znižovania emisií stanovenú v časti 5 sa každý rok vypracuje plán hospodárenia s rozpúšťadlami na účely určenia spotreby (C). Spotreba sa vypočíta podľa nasledujúcej rovnice:

$$C = I1 - O8$$

Súčasne sa stanovia tuhé látky použité v náteroch, aby bolo možné odvodiť referenčné ročné množstvo emisií a cieľové množstvo emisií na každý rok;

- ii) na posúdenie splnenia celkovej limitnej hodnoty emisií vyjadrenej v množstve emisií z rozpúšťadiel na jednotkový výrobok alebo inak, ako je uvedené v častiach 2 a 3, sa každý rok vypracuje plán hospodárenia s rozpúšťadlami na účely určenia množstva emisií (E). Množstvo emisií sa vypočíta podľa nasledujúcej rovnice:

$$E = F + O1$$

F sú fugitívne emisie, ako sú vymedzené v písmene b) bod i). Údaj o množstve emisií sa potom vydolí príslušným ukazovateľom výrobku;

- iii) na posúdenie splnenia požiadaviek článku 59 ods. 6 písm. b) bod ii) sa každý rok vypracuje plán hospodárenia s rozpúšťadlami na účely určenia celkových emisií zo všetkých činností, ktorých sa to týka, a tento údaj sa potom porovná s celkovými emisiami, ktoré by boli dosiahnuté, ak by boli splnené požiadavky častí 2, 3 a 5 na každú činnosť samostatne;

- b) určenie fugitívnych emisií na porovnanie s limitnými hodnotami fugitívnych emisií v časti 2:

- i) fugitívne emisie sa vypočítajú podľa jednej z týchto rovníc;

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

alebo

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F sa určí buď priamym meraním množstiev, alebo ekvivalentnou metódou alebo ekvivalentným výpočtom, napríklad použitím účinnosti zachytávania v rámci procesu.

Limitná hodnota fugitívnych emisií je vyjadrená ako časť vstupu, ktorá sa vypočíta podľa nasledujúcej rovnice:

$$I = I1 + I2$$

- ii) určenie fugitívnych emisií sa urobí krátkym, ale zato kompletným súborom meraní a nie je potrebné ho opakovať, pokiaľ nedôjde k zmene alebo úprave technického vybavenia.

ČASŤ 8

Posúdenie dodržiavania limitných hodnôt emisií v odpadových plynoch

1. V prípade kontinuálnych meraní sa limitné hodnoty emisií považujú za dodržané, ak:
 - a) žiadny z aritmetických priemerov všetkých platných odčítaní získaných počas 24 hodín prevádzky zariadenia alebo činnosti, s výnimkou nábehu a odstávky a údržby vybavenia, neprevyšuje limitné hodnoty emisií,
 - b) žiadny z hodinových priemerov neprevyšuje limitnú hodnotu emisií o viac ako o faktor 1,5.
 2. V prípade periodických meraní sa limitné hodnoty emisií považujú za dodržané, ak počas jedného monitorovania:
 - a) priemer všetkých nameraných hodnôt neprevyšuje limitné hodnoty emisií,
 - b) žiaden z hodinových priemerov neprevyšuje limitnú hodnotu emisií o viac ako o faktor 1,5.
 3. Súlad s časťou 4 sa overí na základe súčtu hmotnostných koncentrácií jednotlivých príslušných prchavých organických zlúčenín. Vo všetkých ostatných prípadoch sa dodržanie ustanovení overí na základe celkovej hmotnosti emitovaného organického uhlíka, pokiaľ v časti 2 nie je uvedené inak.
 4. Ak je to technicky opodstatnené, môžu byť k odpadovým plynom na účely chladenia alebo riedenia pripočítané objemy plynov, ale tieto objemy sa nesmú brať do úvahy pri určovaní hmotnostnej koncentrácie znečisťujúcich látok v odpadovom plyne.
-

PRÍLOHA VIII

Technické ustanovenia pre zariadenia, ktoré vyrábajú oxid titaničitý

ČASŤ 1

Limitné hodnoty emisií pre emisie do vody

1. V prípade zariadení, ktoré používajú sulfátový proces (ako ročný priemer):
550 kg síranu na tonu vyrobeného oxidu titaničitého.
2. V prípade zariadení, ktoré používajú chloridový proces (ako ročný priemer):
 - a) 130 kg chloridu na tonu oxidu titaničitého vyrobeného pri používaní neutrálneho rutilu,
 - b) 228 kg chloridu na tonu oxidu titaničitého vyrobeného pri používaní syntetického rutilu,
 - c) 330 kg chloridu na tonu oxidu titaničitého vyrobeného pri používaní strusky. Pre zariadenia vypúšťajúce odpad do slanej vody (v ústí riek, v pobrežných vodách, na otvorenom mori) môže byť stanovená limitná hodnota emisií 450 kg chloridu na tonu oxidu titaničitého vyrobeného pri používaní strusky.
3. Pre zariadenia, ktoré používajú chloridový proces a viac ako jeden druh rudy, platia limitné hodnoty emisií v bode 2 podľa pomeru množstva použitých rúd.

ČASŤ 2

Limitné hodnoty emisií do ovzdušia

1. Limitné hodnoty emisií, ktoré sú vyjadrené ako hmotnostné koncentrácie na kubický meter (Nm^3) sa vypočítajú pri teplote 273,15 K a tlaku 101,3 kPa.
2. Pre prach: 50 mg/Nm^3 ako hodinový priemer z veľkých zdrojov a 150 mg/Nm^3 ako hodinový priemer z akéhokoľvek iného zdroja.
3. Pre plynný oxid siričitý a sírový pochádzajúci z operácií digestie a kalcinácie vrátane kvapôčok kyseliny vypočítaný ako ekvivalent SO_2 :
 - a) 6 kg na tonu vyrobeného oxidu titaničitého ako ročný priemer;
 - b) 500 mg/Nm^3 ako hodinový priemer pre závody na koncentráciu odpadovej kyseliny.
4. Pre chlór v prípade zariadení, ktoré používajú chloridový proces:
 - a) 5 mg/Nm^3 ako denný priemer;
 - b) v ktoromkoľvek okamihu 40 mg/Nm^3 .

ČASŤ 3

Monitorovanie emisií

Monitorovanie emisií do ovzdušia zahŕňa aspoň kontinuálne monitorovanie:

- a) plynného oxidu siričitého a sírového pochádzajúcich z operácií digestie a kalcinácie zo zariadení na koncentráciu odpadovej kyseliny v prípade zariadení, ktoré používajú sulfátový proces;
- b) chlóru z väčších zdrojov v rámci zariadení, ktoré používajú chloridový proces;
- c) prachu z väčších zdrojov.

PRÍLOHA IX

ČASŤ A

Zrušované smernice a ich následné zmeny a doplnenia
(uvedené v článku 81)

Smernica Rady 78/176/EHS (Ú. v. ES L 54, 25.2.1978, s. 19).	
Smernica Rady 83/29/EHS (Ú. v. ES L 32, 3.2.1983, s. 28).	
Smernica Rady 91/692/EHS (Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 48).	len príloha I písm. b)
Smernica Rady 82/883/EHS (Ú. v. ES L 378, 31.12.1982, s. 1).	
Akt o prístupení z roku 1985	len príloha I bod X.1 písm. o)
Akt o prístupení z roku 1994	len príloha I bod VIII.A.6
Nariadenie Rady (ES) č. 807/2003 (Ú. v. EÚ L 122, 16.5.2003, s. 36).	len príloha III bod 34
Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 (Ú. v. EÚ L 87, 31.3.2009, s. 109).	len príloha bod 3.1
Smernica Rady 92/112/EHS (Ú. v. ES L 409, 31.12.1992, s. 11).	
Smernica Rady 1999/13/ES (Ú. v. ES L 85, 29.3.1999, s. 1).	
Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).	len príloha I bod 17
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/42/ES (Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 87).	len článok 13 ods. 1
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/112/ES (Ú. v. EÚ L 345, 23.12.2008, s. 68).	len článok 3
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/76/ES (Ú. v. ES L 332, 28.12.2000, s. 91).	
Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 (Ú. v. EÚ L 311, 21.11.2008, s. 1).	len príloha bod 4.8
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES (Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1).	
Smernica Rady 2006/105/ES (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 368).	len príloha časť B bod 2
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114).	len článok 33
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8).	
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114).	len článok 37

ČASŤ B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a uplatnenie
(uvedené v článku 81)

Smernica	Lehota na transpozíciu	Lehota na uplatnenie
78/176/EHS	25. február 1979	
82/883/EHS	31. december 1984	
92/112/EHS	15. jún 1993	
1999/13/ES	1. apríl 2001	
2000/76/ES	28. december 2000	28. december 2002 28. december 2005
2001/80/ES	27. november 2002	27. november 2004
2003/35/ES	25. jún 2005	
2003/87/ES	31. december 2003	
2008/1/ES	30. október 1999 ⁽¹⁾	30. október 1999 30. október 2007

⁽¹⁾ Smernica 2008/1/ES je kodifikované znenie smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečistenia životného prostredia (Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26) a lehoty na transpozíciu a uplatňovanie zostávajú v platnosti.

PRÍLOHA X

Tabuľka zhody

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 1	článok 1					článok 66
—	—	—	—	—	—	—	článok 2
článok 1 ods. 2 písm. a)			článok 2 ods. 2				článok 3 bod 2
článok 1 ods. 2 písm. b)					článok 3 ods. 1		článok 3 bod 37
článok 1 ods. 2 písm. c), d) a e)							—
—	—	—	—	—	—	—	článok 66
článok 2							článok 67
článok 3							článok 11 písm. d) a e)
článok 4			článok 4	článok 3, úvodná časť a ods. 1	článok 4 ods. 1		článok 4 ods. 1, prvý pododsek
článok 5							článok 11 písm. d) a e)
článok 6							článok 11 písm. d) a e)
článok 7 ods. 1		článok 10					článok 70 ods. 1 a článok 70 ods. 2, prvá veta
článok 7 ods. 2 a 3							—
—	—	—	—	—	—	—	článok 70 ods. 2, druhá veta a článok 70 ods. 3
článok 8 ods. 1							—
článok 8 ods. 2							článok 26 ods. 1, druhý pododsek
článok 9							—
článok 10							—
článok 11							článok 12
článok 12							—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
článok 13 ods. 1			článok 17 ods. 1, prvý pododsek a článok 17 ods. 3, prvý pododsek, prvá veta	článok 11 ods. 1, prvá veta a článok 11 ods. 2			článok 72 ods. 1, prvá veta
—	—	—	—	—	—	—	článok 72 ods. 1, druhá veta
článok 13 ods. 2, 3 a 4							—
článok 14							—
článok 15	článok 14	článok 12	článok 21	článok 15	článok 21	článok 18 ods. 1 a 3	článok 80
článok 16	článok 15	článok 13	článok 23	článok 17	článok 23	článok 20	článok 84
príloha I							—
príloha II oddiel A, úvodná časť a bod 1							—
príloha II oddiel A bod 2							—
príloha II oddiel B							—
	článok 2						—
	článok 3						—
	článok 4 ods. 1 a článok 4 ods. 2, prvý pododsek						—
	článok 4 ods. 2, druhý pododsek						—
	článok 4 ods. 3 a 4						—
	článok 5						—
	článok 6						—
	článok 7						—
	článok 8						—
	článok 9						—
	článok 10						—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
	článok 11 ods. 1			článok 13 ods. 1	článok 17 ods. 1		článok 75 ods. 1
—	—	—	—	—	—	—	článok 75 ods. 2
	článok 11 ods. 2				článok 17 ods. 2		—
	článok 11 ods. 3						—
	článok 12						—
	článok 13						—
	príloha I						—
	príloha II						—
	príloha III						—
	príloha IV						—
	príloha V						—
		článok 2 ods. 1, úvodná časť					—
		článok 2 ods. 1 písm. a), úvodná časť					—
		článok 2 ods. 1 písm. a), prvá zarážka					článok 67 písm. a)
		článok 2 ods. 1 písm. a), druhá zarážka					článok 67 písm. b)
		článok 2 ods. 1 písm. a), tretia zarážka, a článok 2 ods. 1 písm. b), tretia zarážka					článok 67 písm. d)
		článok 2 ods. 1 písm. a), štvrtá, piata, šiesta a siedma zarážka					—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
		článok 2 ods. 1 písm. b), úvodná časť a prvá, štvrtá, piata, šiesta a siedma zarážka					—
		článok 2 ods. 1 písm. b), druhá zarážka					článok 67 písm. c)
		článok 2 ods. 1 písm. c)					—
		článok 2 ods. 2					—
		článok 3					článok 67
		článok 4					článok 67
		článok 5					—
		článok 6, prvý odsek, úvodná časť					článok 68
		článok 6, prvý odsek písm. a)					príloha VIII časť 1 bod 1
		článok 6, prvý pododsek písm. b)					príloha VIII časť 1 bod 2
		článok 6, druhý odsek					Príloha VIII časť 1 bod 3
		článok 7					—
		článok 8					—
		článok 9 ods. 1, úvodná časť					článok 69 ods. 2
		článok 9 ods. 1 písm. a), úvodná časť					—
		článok 9 ods. 1 písm. a) bod i)					príloha VIII časť 2 bod 2
		článok 9 ods. 1 písm. a) bod ii)					príloha VIII časť 2 bod 3, úvodná časť a bod 3 písm. a)

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
		článok 9 ods. 1 písm. a) bod iii)					článok 69 ods. 1
		článok 9 ods. 1 písm. a) bod iv)					príloha VIII časť 2 bod 3 písm. b)
		článok 9 ods. 1 písm. a) bod v)					—
		článok 9 ods. 1 písm. b)					príloha VIII časť 2 bod 4
		článok 9 ods. 2 a 3					—
		článok 11					článok 11 písm. d) a e)
		príloha					—
			článok 1				článok 1
			článok 2, úvodná časť				článok 3, úvodná časť
			článok 2 ods. 1	článok 2 ods. 14			článok 3 bod 1
			článok 2 ods. 3	článok 2 ods. 1			článok 3 bod 3
			článok 2 ods. 4				—
			článok 2 ods. 5	článok 2 ods. 9	článok 3 ods. 8	článok 2 ods. 1	článok 3 bod 4
			článok 2 ods. 6, prvá veta	článok 2 ods. 13	článok 3 ods. 9	článok 2 ods. 3, prvá časť	článok 3 bod 5
			článok 2 ods. 6, druhá veta				článok 15 ods. 1
			článok 2 ods. 7				článok 3 bod 6
			článok 2 ods. 8	článok 2 ods. 5			článok 71
			článok 2 ods. 9, prvá veta	článok 2 ods. 7	článok 3 ods. 12		článok 3 bod 7
			článok 2 ods. 9, druhá veta				článok 4 ods. 2, prvý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	článok 4 ods. 2, druhý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	článok 4 ods. 3

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 2 ods. 10				—
—	—	—	—	—	—	—	článok 3 bod 8
			článok 2 ods. 11, prvá veta				článok 3 bod 9
			článok 2 ods. 11, druhá veta				článok 20 ods. 3
			článok 2 ods. 12, prvý pododsek a príloha IV, úvodná časť				článok 3 bod 10
			článok 2 ods. 12, druhý pododsek				článok 14 ods. 5 písm. a) a článok 14 ods. 6
			článok 2 ods. 13	článok 2 ods. 6	článok 3 ods. 11	článok 2 ods. 5	článok 3 bod 15
			článok 2 ods. 14				článok 3 bod 16
			článok 2 ods. 15				článok 3 bod 17
—	—	—	—	—	—	—	článok 3 bod 11 až 14, 18 až 23, 26 až 30 a 34 až 36
			článok 3 ods. 1, úvodná časť				článok 11, úvodná časť
			článok 3 ods. 1 písm. a)				článok 11 písm. a) a b)
			článok 3 ods. 1 písm. b)				článok 11 písm. c)
			článok 3 ods. 1 písm. c)				článok 11 písm. d) a e)
			článok 3 ods. 1 písm. d)				článok 11 písm. f)
			článok 3 ods. 1 písm. e)				článok 11 písm. g)
			článok 3 ods. 1 písm. f)				článok 11 písm. h)
			článok 3 ods. 2				—
			článok 5 ods. 1				—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 5 ods. 2				článok 80 ods. 1, druhý pododsek
			článok 6 ods. 1, úvodná časť				článok 12 ods. 1, prvý pododsek, úvodná časť
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. a) až d)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. a) až d)
—	—	—	—	—	—	—	článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. e)
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. e)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. f)
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. f)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. g)
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. g)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. h)
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. h)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. i)
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. i)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. j)
			článok 6 ods. 1, prvý pododsek písm. j)				článok 12 ods. 1, prvý pododsek písm. k)
			článok 6 ods. 1, druhý pododsek				článok 12 ods. 1, druhý pododsek
			článok 6 ods. 2				článok 12 ods. 2
			článok 7				článok 5 ods. 2
			článok 8, prvý odsek		článok 4 ods. 3		článok 5 ods. 1
			článok 8, druhý odsek				—
			článok 9 ods. 1, prvá časť vety				článok 14 ods. 1, prvý pododsek

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 9 ods. 1, druhá časť vety				—
			článok 9 ods. 2				článok 5 ods. 3
			článok 9 ods. 3, prvý pododsek, prvá a druhá veta				článok 14 ods. 1, druhý pododsek, úvodná časť a písm. a) a b)
			článok 9 ods. 3, prvý pododsek, tretia veta				článok 14 ods. 2
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 3, 4 a 7
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 5, úvodná časť a prvý pododsek písm. b) a článok 14 ods. 5, druhý pododsek
			článok 9 ods. 3, druhý pododsek				—
			článok 9 ods. 3, tretí pododsek				článok 9 ods. 1
			článok 9 ods. 3, štvrtý pododsek				článok 9 ods. 2
			článok 9 ods. 3, piaty pododsek				článok 9 ods. 3
			článok 9 ods. 3, šiesty pododsek				článok 9 ods. 4
—	—	—	—	—	—	—	článok 10
			článok 9 ods. 4, prvá časť prvej vety				článok 15 ods. 2
			článok 9 ods. 4, druhá časť prvej vety				článok 15 ods. 4, prvý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	článok 15 ods. 4, druhý až piaty pododsek a článok 15 ods. 5

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 9 ods. 4, druhá veta				článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. g)
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. h)
—	—	—	—	—	—	—	článok 15 ods. 3
—	—	—	—	—	—	—	článok 16
			článok 9 ods. 5, prvý pododsek				článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. c) bod i)
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. c) bod ii)
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. d)
			článok 9 ods. 5, druhý pododsek				—
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. e)
			článok 9 ods. 6, prvý pododsek				článok 14 ods. 1, druhý pododsek písm. f)
			článok 9 ods. 6, druhý pododsek				—
			článok 9 ods. 7				—
			článok 9 ods. 8				článok 6 a článok 17 ods. 1
—	—	—	—	—	—	—	článok 17 ods. 2, 3 a 4
			článok 10				článok 18
			článok 11				článok 19
			článok 12 ods. 1				článok 20 ods. 1
			článok 12 ods. 2, prvá veta				článok 20 ods. 2, prvý pododsek
			článok 12 ods. 2, druhá veta				článok 20 ods. 2, druhý pododsek
			článok 12 ods. 2, tretia veta				—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 13 ods. 1				článok 21 ods. 1
—	—	—	—	—	—	—	článok 21 ods. 2, 3 a 4
			článok 13 ods. 2, úvodná časť				článok 21 ods. 5, úvodná časť
			článok 13 ods. 2 písm. a)				článok 21 ods. 5 písm. a)
			článok 13 ods. 2 písm. b)				—
			článok 13 ods. 2 písm. c)				článok 21 ods. 5 písm. b)
			článok 13 ods. 2 písm. d)				—
—	—	—	—	—	—	—	článok 21 ods. 5 písm. c)
—	—	—	—	—	—	—	článok 22
—	—	—	—	—	—	—	článok 23 ods. 1, prvý pododsek
			článok 14, úvodná časť a písm. a)				článok 8 ods. 1
			článok 14 písm. b)				článok 7 písm. a) a článok 14 ods. 1 písm. d) bod i)
—	—	—	—	—	—	—	článok 7, úvodná časť a písm. b) a c)
—	—	—	—	—	—	—	článok 14 ods. 1 písm. d) bod ii)
			článok 14 písm. c)				článok 23 ods. 1, druhý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	článok 23 ods. 2 až 6
			článok 15 ods. 1, prvý pododsek, úvodná časť a písm. a) a b)	článok 12 ods. 1, prvý pododsek			článok 24 ods. 1, prvý pododsek, úvodná časť a písm. a) a b)
			článok 15 ods. 1, prvý pododsek písm. c)				článok 24 ods. 1, prvý pododsek písm. c)

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 15 ods. 1, druhý pododsek				článok 24 ods. 1, druhý pododsek
			článok 15 ods. 2				článok 24 ods. 3 písm. b)
			článok 15 ods. 3				článok 24 ods. 4
			článok 15 ods. 4				článok 24 ods. 2, úvodná časť a písm. a) a b)
—	—	—	—	—	—	—	článok 24 ods. 2 písm. c) až f) a článok 24 ods. 3, úvodná časť a písm. a)
			článok 16				článok 25
			článok 17 ods. 1, druhý pododsek				—
			článok 17 ods. 2, prvý pododsek				článok 13 ods. 1
—	—	—	—	—	—	—	článok 13 ods. 2 až 7
			článok 17 ods. 2, druhý pododsek				—
			článok 17 ods. 3, prvý pododsek, druhá a tretia veta	článok 11 ods. 1, druhá veta			článok 72 ods. 2
			článok 17 ods. 3, prvý pododsek, štvrtá veta				—
—	—	—	—	—	—	—	článok 72 ods. 3 a 4
			článok 17 ods. 3, druhý pododsek				—
			článok 17 ods. 3, tretí pododsek	článok 11 ods. 3			článok 73 ods. 1
—	—	—	—	—	—	—	článok 73 ods. 2
			článok 17 ods. 4				—
—	—	—	—	—	—	—	článok 74
—	—	—	—	—	—	—	článok 27
			článok 18			článok 11	článok 26
			článok 19				—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			článok 20				—
			článok 21				článok 80 ods. 2
			článok 22		článok 18	článok 17	článok 81
—	—	—	—	—	—	—	článok 82
			článok 23	článok 16	článok 22	článok 19	článok 83
—	—	—	—	—	—	—	článok 2 ods. 1
			príloha I, úvodná časť ods. 1				článok 2 ods. 2
			príloha I, úvodná časť ods. 2				príloha I, úvodná časť prvý pododsek, prvá veta
—	—	—	—	—	—	—	príloha I, úvodná časť prvý pododsek, druhá veta
—	—	—	—	—	—	—	príloha I, úvodná časť druhý pododsek
			príloha I body 1.1 až 1.3				príloha I body 1.1 až 1.3
			príloha I bod 1.4				príloha I bod 1.4 písm. a)
—	—	—	—	—	—	—	príloha I bod 1.4 písm. b)
			príloha I bod 2				príloha I bod 2
			príloha I bod 3.1				príloha I bod 3.1 písm. a) a b)
—	—	—	—	—	—	—	príloha I bod 3.1 písm. c)
			príloha I body 3.2 až 3.5				príloha I body 3.2 až 3.5
			príloha I bod 4				príloha I bod 4
			príloha I bod 5, úvodná časť				—
			príloha I bod 5.1				príloha I bod 5.1 písm. b), f), g), i), j) a bod 5.2 písm. b)
—	—	—	—	—	—	—	príloha I bod 5.1 písm. a), c), d), e), h) a k)

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
			príloha I bod 5.2				príloha I bod 5.2 písm. a)
			príloha I bod 5.3				príloha I bod 5.3 písm. a) body i) a ii)
—	—	—	—	—	—	—	príloha I bod 5.3 písm. a) body iii) až v) a bod 5.3 písm. b)
			príloha I bod 5.4				príloha I bod 5.4
—	—	—	—	—	—	—	príloha I body 5.5 a 5.6
			príloha I bod 6.1 písm. a) a b)				príloha I bod 6.1 písm. a) a b)
—	—	—	—	—	—	—	príloha I bod 6.1 písm. c)
			príloha I body 6.2 – 6.4 písm. b)				príloha I body 6.2 – 6.4 písm. b) bod ii)
—	—	—	—	—	—	—	príloha I bod 6.4 písm. b) bod iii)
			príloha I body 6.4 písm. c) – 6.9				príloha I body 6.4 písm. c) – 6.9
—	—	—	—	—	—	—	príloha I body 6.10 a 6.11
			príloha II				—
			príloha III				príloha II, „ovzdušie“ a „voda“, body 1 až 12
—	—	—	—	—	—	—	príloha II, „voda“, bod 13
			príloha IV				príloha III
			príloha V				príloha IV
				článok 1			článok 56
				článok 2 ods. 2			článok 57 ods. 1

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
				článok 2 ods. 3			—
				článok 2 ods. 4			článok 63 ods. 1
				článok 2 ods. 8			článok 4 ods. 1, tretí pododsek
				článok 2 ods. 10			článok 57 ods. 3
				článok 2 ods. 11			článok 57 ods. 2
				článok 2 ods. 12			článok 57 ods. 4
				článok 2 ods. 15			článok 57 ods. 5
				článok 2 ods. 16			článok 3 bod 44
				článok 2 ods. 17			článok 3 bod 45
				článok 2 ods. 18			článok 3 bod 46
				článok 2 ods. 19			—
				článok 2 ods. 20			článok 3 bod 47
				článok 2 ods. 21			článok 57 ods. 6
				článok 2 ods. 22			článok 57 ods. 7
				článok 2 ods. 23			článok 57 ods. 8
				článok 2 ods. 24			článok 57 ods. 9
				článok 2 ods. 25			článok 57 ods. 10
				článok 2 ods. 26			článok 57 ods. 11
				článok 2 ods. 27			—
				článok 2 ods. 28			článok 63 ods. 1
				článok 2 ods. 29			—
				článok 2 ods. 30			článok 57 ods. 12
				článok 2 ods. 31			príloha VII časť 2, prvá veta príloha VIII časť 2 bod 1
				článok 2 ods. 32			—
				článok 2 ods. 33			článok 57 ods. 13
				článok 3 ods. 2			článok 4 ods. 1, druhý pododsek

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
				článok 4 ods. 1, 2 a 3			článok 4 ods. 1, prvý a druhý pododsek
				článok 4 ods. 4			článok 63 ods. 2
				článok 5 ods. 1			článok 59 ods. 1, prvý pododsek, úvodná časť
				článok 5 ods. 2			článok 59 ods. 1, prvý pododsek písm. a) a b)
				článok 5 ods. 3, prvý pododsek písm. a)			článok 59 ods. 2
				článok 5 ods. 3, prvý pododsek písm. b)			článok 59 ods. 3
				článok 5 ods. 3, druhý pododsek			článok 59 ods. 4
—	—	—	—	—	—	—	článok 59 ods. 5
				článok 5 ods. 4			—
				článok 5 ods. 5			článok 59 ods. 6
				článok 5 ods. 6			článok 58
				článok 5 ods. 7			príloha VII časť 4 bod 1
				článok 5 ods. 8, prvý pododsek			príloha VII časť 4 bod 2
				článok 5 ods. 8, druhý pododsek			—
				článok 5 ods. 9			—
				článok 5 ods. 10			článok 59 ods. 7
				článok 5 ods. 11, 12 a 13			—
				článok 6			—
				článok 7 ods. 1, úvodná časť a prvá, druhá, tretia a štvrtá zarážka			článok 64

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
				článok 7 ods. 1, záverečná časť			—
				článok 7 ods. 2			—
				článok 8 ods. 1			článok 14 ods. 1 písm. d), článok 60
—	—	—	—	—	—	—	článok 61
				článok 8 ods. 2			príloha VII časť 6 bod 1
				článok 8 ods. 3			príloha VII časť 6 bod 2
				článok 8 ods. 4			príloha VII časť 6 bod 3
				článok 8 ods. 5			—
				článok 9 ods. 1, prvý pododsek úvodná časť			článok 62, prvý pododsek, úvodná časť
				článok 9 ods. 1, prvý pododsek, prvá, druhá a tretia zarážka			článok 62, prvý pododsek písm. a), b) a c)
				článok 9 ods. 1, druhý pododsek			článok 62, druhý pododsek
				článok 9 ods. 1, tretí pododsek			príloha VII časť 8 bod 4
				článok 9 ods. 2			článok 63 ods. 3
				článok 9 ods. 3			príloha VII časť 8 bod 1
				článok 9 ods. 4			príloha VII časť 8 bod 2
				článok 9 ods. 5			príloha VII časť 8 bod 3
				článok 10	článok 4 ods. 9		článok 8 ods. 2
				článok 11 ods. 1, tretia až šiesta veta			—
				článok 12 ods. 1, druhý pododsek			článok 65 ods. 1, prvý pododsek
				článok 12 ods. 1, tretí pododsek			článok 65 ods. 1, druhý pododsek
				článok 12 ods. 2			článok 65 ods. 2

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
				článok 12 ods. 3			článok 65 ods. 3
				článok 13 ods. 2 a 3			—
				článok 14	článok 19	článok 16	článok 79
				príloha I, úvodná časť, prvá a druhá veta			článok 56
				príloha I, úvodná časť, tretia veta a zoznam činností			príloha VII časť 1
				príloha IIA			príloha VII časti 2 a 3
				príloha IIA časť II ods. 6 posledná veta			—
				príloha IIB bod 1, prvá a druhá veta			článok 59 ods. 1, prvý pododsek písm. b)
				príloha IIB bod 1 tretia veta			článok 59 ods. 1, druhý pododsek
				príloha IIB bod 2			príloha VII časť 5
				príloha IIB bod 2, druhý pododsek bod i) a tabuľka			—
				príloha III bod 1			—
				príloha III bod 2			príloha VII časť 7 bod 1
				príloha III bod 3			príloha VII časť 7 bod 2
				príloha III bod 4			príloha VII časť 7 bod 3
					článok 1, prvý odsek		článok 42
					článok 1, druhý odsek		—
					článok 2 ods. 1		článok 42 ods. 1, prvý pododsek

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
—	—	—	—	—	—	—	článok 42 ods. 1, druhý až piaty pododsek
					článok 2 ods. 2, úvodná časť		článok 42 ods. 2, úvodná časť
					článok 2 ods. 2 písm. a), úvodná časť		článok 42 ods. 2 písm. a), úvodná časť
					článok 2 ods. 2 písm. a) body i) až v)		článok 42 ods. 2 písm. a) bod i)
					článok 2 ods. 2 písm. a) bod vi)		článok 42 ods. 2 písm. a) bod ii)
					článok 2 ods. 2 písm. a) bod vii)		článok 42 ods. 2 písm. a) bod iii)
					článok 2 ods. 2 písm. a) bod viii)		článok 42 ods. 2 písm. a) bod iv)
					článok 2 ods. 2 písm. b)		článok 42 ods. 2 písm. b)
					článok 3 ods. 2, prvý pododsek		článok 3 bod 38
					článok 3 ods. 2, druhý pododsek		—
					článok 3 ods. 3		článok 3 bod 39
					článok 3 ods. 4, prvý pododsek		článok 3 bod 40
					článok 3 ods. 4, druhý pododsek		článok 42 ods. 1, tretí pododsek
—	—	—	—	—	—	—	článok 42 ods. 1, štvrtý pododsek
					článok 3 ods. 5, prvý pododsek		článok 3 bod 41
					článok 3 ods. 5, druhý pododsek		článok 42 ods. 1, piaty pododsek
					článok 3 ods. 5, tretí pododsek		článok 42 ods. 1, tretí pododsek

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
					článok 3 ods. 6		príloha VI časť 1 písm. a)
					článok 3 ods. 7		článok 3 bod 42
—	—	—	—	—	—	—	príloha VI časť 1 písm. b)
					článok 3 ods. 10		článok 3 bod 43
					článok 3 ods. 13		článok 43
					článok 4 ods. 2		článok 44
					článok 4 ods. 4, úvodná časť a písm. a) a b)		článok 45 ods. 1, úvodná časť a písm. a) a b)
					článok 4 ods. 4 písm. c)		článok 45 ods. 1 písm. e)
					článok 4 ods. 5		článok 45 ods. 2
					článok 4 ods. 6		článok 45 ods. 3
					článok 4 ods. 7		článok 45 ods. 4
					článok 4 ods. 8		článok 54
					článok 5		článok 52
					článok 6 ods. 1, prvý pododsek		článok 50 ods. 1
					článok 6 ods. 1, druhý pododsek, a článok 6 ods. 2		článok 50 ods. 2
					článok 6 ods. 1, tretí pododsek		článok 50 ods. 3, prvý pododsek
					článok 6 ods. 1, štvrtý pododsek, prvá časť		—
					článok 6 ods. 1, štvrtý pododsek, druhá časť		článok 50 ods. 3, druhý pododsek
					článok 6 ods. 3		článok 50 ods. 4
					článok 6 ods. 4, prvý pododsek, prvá a druhá veta a článok 6 ods. 4, druhý pododsek, prvá a druhá veta		článok 51 ods. 1

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
					článok 6 ods. 4, prvý pododsek, tretia veta		článok 51 ods. 2
—	—	—	—	—	článok 6 ods. 4, druhý pododsek, tretia veta	—	článok 51 ods. 3, prvý pododsek
					článok 6 ods. 4, tretí pododsek		článok 51 ods. 3, druhý pododsek
					článok 6 ods. 4, štvrtý pododsek		článok 51 ods. 4
					článok 6 ods. 5, prvá časť vety		—
					článok 6 ods. 5, druhá časť vety		článok 46 ods. 1
					článok 6 ods. 6		článok 50 ods. 5
					článok 6 ods. 7		článok 50 ods. 6
					článok 6 ods. 8		článok 50 ods. 7
					článok 7 ods. 1 a článok 7 ods. 2, prvý pododsek		článok 46 ods. 2, prvý pododsek
					článok 7 ods. 2, druhý pododsek		článok 46 ods. 2, druhý pododsek
					článok 7 ods. 3 a článok 11 ods. 8, prvý pododsek, úvodná časť		príloha VI časť 6 bod 2.7, prvá časť
					článok 7 ods. 4		článok 46 ods. 2, druhý pododsek
					článok 7 ods. 5		—
					článok 8 ods. 1		článok 45 ods. 1 písm. c)
					článok 8 ods. 2		článok 46 ods. 3
					článok 8 ods. 3		—
					článok 8 ods. 4, prvý pododsek		článok 46 ods. 4, prvý pododsek

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
					článok 8 ods. 4, druhý pododsek		príloha VI časť 6 bod 3.2
					článok 8 ods. 4, tretí pododsek		—
					článok 8 ods. 4, štvrtý pododsek		—
					článok 8 ods. 5		článok 46 ods. 4, druhý a tretí pododsek
					článok 8 ods. 6		článok 45 ods. 1 písm. c) a d)
					článok 8 ods. 7		článok 46 ods. 5
					článok 8 ods. 8		—
					článok 9, prvý pododsek		článok 53 ods. 1
					článok 9, druhý pododsek		článok 53 ods. 2
					článok 9, tretí pododsek		článok 53 ods. 3
					článok 10 ods. 1 a 2		—
					článok 10 ods. 3, prvá veta		článok 48 ods. 2
					článok 10 ods. 3, druhá veta		—
					článok 10 ods. 4		článok 48 ods. 3
					článok 10 ods. 5		príloha VI časť 6, bod 1.3, druhá časť
					článok 11 ods. 1		článok 48 ods. 1
					článok 11 ods. 2		príloha VI časť 6 bod 2.1
					článok 11 ods. 3		príloha VI časť 6 bod 2.2
					článok 11 ods. 4		príloha VI časť 6 bod 2.3
					článok 11 ods. 5		príloha VI časť 6 bod 2.4

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
					článok 11 ods. 6		príloha VI časť 6 bod 2.5, prvý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	príloha VI časť 6 bod 2.5, druhý pododsek
					článok 11 ods. 7, prvý pododsek, prvá veta, prvá časť		príloha VI časť 6 bod 2.6, úvodná časť
					článok 11 ods. 7, prvý pododsek, prvá veta, druhá časť		príloha VI časť 6 bod 2.6 písm. a)
					článok 11 ods. 7, prvý pododsek, druhá veta		—
					článok 11 ods. 7, druhý pododsek		—
					článok 11 ods. 7 písm. a)		príloha VI časť 6 bod 2.6 písm. b)
					článok 11 ods. 7 písm. b) a c)		—
					článok 11 ods. 7 písm. d)		príloha VI časť 6 bod 2.6 písm. c)
					článok 11 ods. 7 písm. e) a f)		—
					článok 11 ods. 8, prvý pododsek, písm. a) a b)		príloha VI časť 3 bod 1
					článok 11 ods. 8, prvý pododsek písm. c) a druhý pododsek		príloha VI časť 6 bod 2.7, druhý pododsek
					článok 11 ods. 8, prvý pododsek, písm. d)		príloha VI časť 4 bod 2.1, druhý pododsek
					článok 11 ods. 9		článok 48 ods. 4
					článok 11 ods. 10		príloha VI časť 8 bod 1.1
					článok 11 ods. 11		príloha VI časť 8 bod 1.2
					článok 11 ods. 12		príloha VI časť 8 bod 1.3

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
					článok 11 ods. 13		článok 48 ods. 5
—	—	—	—	—	—	—	článok 49
					článok 11 ods. 14		príloha VI časť 6 bod 3.1
					článok 11 ods. 15		článok 45 ods. 1 písm. e)
					článok 11 ods. 16		príloha VI časť 8 bod 2
					článok 11 ods. 17		článok 8 ods. 2 písm. a)
					článok 12 ods. 1		článok 55 ods. 1
					článok 12 ods. 2, prvá a druhá veta		článok 55 ods. 2
					článok 12 ods. 2, tretia veta		článok 55 ods. 3
					článok 13 ods. 1		článok 45 ods. 1 písm. f)
					článok 13 ods. 2		článok 47
					článok 13 ods. 3		článok 46 ods. 6
					článok 13 ods. 4		príloha VI časť 3 bod 2
					článok 14		—
					článok 15		—
					článok 16		—
					článok 20		—
					príloha I		príloha VI časť 2
					príloha II, prvá časť (bez číslovania)		príloha VI časť 4 bod 1
					príloha II bod 1, úvodná časť		príloha VI časť 4 bod 2.1
					príloha II body 1.1 a 1.2		príloha VI časť 4 body 2.2 a 2.3
—	—	—	—	—	—	—	príloha VI časť 4 bod 2,4
					príloha II bod 1.3		—
					príloha II bod 2.1		príloha VI časť 4 bod 3.1

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
—	—	—	—	—	—	—	príloha VI časť 4 bod 3.2
					príloha II bod 2.2		príloha VI časť 4 body 3.3 a 3.4
					príloha II bod 3		príloha VI časť 4 bod 4
					príloha III		príloha VI časť 6 bod 1
					príloha IV, tabuľka		príloha VI časť 5
					príloha IV, posledná veta		—
					príloha V písm. a), tabuľka		príloha VI časť 3 bod 1.1
					príloha V písm. a), posledné vety		—
					príloha V písm. b), tabuľka		príloha VI časť 3 bod 1.2
					príloha V písm. b), posledná veta		—
					príloha V písm. c)		príloha VI časť 3 bod 1.3
					príloha V písm. d)		príloha VI časť 3 bod 1.4
					príloha V písm. e)		príloha VI časť 3 bod 1.5
					príloha V písm. f)		príloha VI časť 3 bod 3
					príloha VI		príloha VI časť 7
						článok 1	článok 28, prvý pododsek
						článok 2 ods. 2	príloha V časť 1 bod 1 a časť 2 bod 1, prvý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 1 bod 1 a časť 2 bod 1, druhý pododsek
						článok 2 ods. 3, druhá časť	príloha V časť 1 bod 1 a časť 2 bod 1, prvý pododsek

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 1 bod 1 a časť 2 bod 1, druhý pododsek
						článok 2 ods. 4	—
						článok 2 ods. 6, prvá časť	článok 3 bod 24
						článok 2 ods. 6, druhá časť	článok 28, druhý pododsek, písm. j)
						článok 2 ods. 7, prvý pododsek	článok 3 bod 25
						článok 2 ods. 7, druhý pododsek, prvá veta	—
						článok 2 ods. 7, druhý pododsek, druhá veta a písm. a) až i)	článok 28, druhý pododsek a písm. a) až i)
						článok 2 ods. 7, druhý pododsek, písm. j)	—
						článok 2 ods. 7, tretí pododsek	—
—	—	—	—	—	—	—	článok 29 ods. 1
						článok 2 ods. 7, štvrtý pododsek	článok 29 ods. 2
—	—	—	—	—	—	—	článok 29 ods. 3
						článok 2 ods. 8	článok 3 bod 32
						článok 2 ods. 9	—
						článok 2 ods. 10	—
						článok 2 ods. 11	článok 3 bod 31
						článok 2 ods. 12	článok 3 bod 33
						článok 2 ods. 13	—
						článok 3	—
						článok 4 ods. 1	—
						článok 4 ods. 2	—

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
						článok 4 ods. 3 až 8	
						článok 5 ods. 1	príloha V časť 1 bod 2, druhý pododsek
							príloha V časť 1 bod 2, druhý, tretí a štvrtý pododsek
						článok 5 ods. 2	—
						článok 6	—
						článok 7 ods. 1	článok 37
						článok 7 ods. 2	článok 30 ods. 5
						článok 7 ods. 3	článok 30 ods. 6
						článok 8 ods. 1	článok 40 ods. 1
						článok 8 ods. 2, prvý pododsek, prvá časť	článok 40 ods. 2, prvý pododsek, prvá časť
						článok 8 ods. 2, prvý pododsek, druhá časť	—
—	—	—	—	—	—	—	článok 40 ods. 2, prvý pododsek, druhá časť
—	—	—	—	—	—	—	článok 40 ods. 2, druhý pododsek
—	—	—	—	—	—	—	článok 40 ods. 3
—	—	—	—	—	—	—	článok 41
						článok 8 ods. 2, druhý pododsek	—
						článok 8 ods. 3 a 4	—
						článok 9	článok 30 ods. 1
—	—	—	—	—	—	—	článok 30 ods. 2, 3 a 4
						článok 9a	článok 36
						článok 10, prvý odsek, prvá veta	článok 30 ods. 7, prvá veta

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
—	—	—	—	—	—	—	článok 30 ods. 7, druhá veta
—	—	—	—	—	—	—	článok 30 ods. 8 a 9
—	—	—	—	—	—	—	články 31 až 35
						článok 10, prvý odsek, druhá veta	—
						článok 10, druhý odsek	—
						článok 12, prvá veta	článok 38 ods. 1
						článok 12, druhá veta	—
—	—	—	—	—	—	—	článok 38 ods. 2, 3 a 4
—	—	—	—	—	—	—	článok 39
						článok 13	príloha V časť 3 bodu 8 tretia časť
						článok 14	príloha V časť 4
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časti 5, 6 a 7
						článok 15	—
						článok 18 ods. 2	—
						príloha I	—
						príloha II	—
						príloha III a IV	príloha V časť 1 bod 2 a časť 2
						príloha V oddiel A	príloha V časť 1 bod 3
						príloha V oddiel B	príloha V časť 2 bod 3
						príloha VI oddiel A	príloha V časť 1 body 4 a 6
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 1 bod 5
						príloha VI oddiel B	príloha V časť 2 body 4 a 6
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 2 bod 5

Smernica 78/176/EHS	Smernica 82/883/EHS	Smernica 92/112/EHS	Smernica 2008/1/ES	Smernica 1999/13/ES	Smernica 2000/76/ES	Smernica 2001/80/ES	Táto smernica
						príloha VII oddiel A	príloha V časť 1 body 7 a 8
						príloha VII oddiel B	príloha V časť 2 body 7 a 8
						príloha VIII oddiel A bod 1	—
						príloha VIII oddiel A bod 2	príloha V časť 3 bod 1, prvá časť a body 2, 3 a 5
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 3 bodu 1, druhá časť
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 3 bod 4
						príloha VIII oddiel A bod 3	—
						príloha VIII oddiel A bod 4	príloha V časť 3 bod 6
						príloha VIII oddiel A bod 5	príloha V časť 3 body 7 a 8
						príloha VIII oddiel A bod 6	príloha V časť 3 body 9 a 10
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 3 bod 11
—	—	—	—	—	—	—	príloha V časť 4
						príloha VIII oddiel B	—
						príloha VIII oddiel C	—
			príloha VI			príloha IX	príloha IX
			príloha VII			príloha X	príloha X

Predplatné na rok 2010 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia Úradného vestníka Európskej únie môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do Úradného vestníka Európskej únie.

Počas roka 2010 sa nosiče CD-ROM nahradia nosičmi DVD.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj Úradný vestník Európskej únie, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať Úradný vestník Európskej únie, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK